

BURMESE CLASSIC .com

အာဇာနည်သွေး (ဆရာစံမြေ) စုစည်းတင်ပြသည်။

မိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှင့်
 ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစေ

www.burmeseclassic.com

ဦးနေမျိုး (နေမျိုးစာပေဒေသာ) ထုတ်ဝေခွင့်အမှတ် (၀၄၀၅၈) မှ ထုတ်ဝေ၍

ဦးဆန်းနိုင် (စိုးမိုးမိတ်ဆက်ပုံနှိပ်တိုက် - ၂၀၂၀၉) မှ ပုံနှိပ်သည်။

စံလှစာပေတိုက်၊ အမှတ် ၁၈၈၊ ၂၉လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံသည်။

၂၀၁၃၊ ဧပြီလ - ပထမအကြိမ်

Design by Mee Mee (Mastercolor)

အုပ်စေ့ ၁၀၀၀

တန်ဖိုး ကျပ်

ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

နှင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အာဇာနည်သွေး (ဆရာစံမြ)

၉၂၃၂

ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အာဇာနည်သွေး (ဆရာစံမြ)

နေမျိုးစာပေဒေသာ၊ ၂၀၁၃ ဧပြီလ

၁၆၈ - စာ၊ ၂၂.၆၈ X ၁၇.၇၅ စင်တီ

မာတိကာ

- ဝဠုန်ဦးစောဆိုသည်မှာ	၂၅
- ဝဠုန်ဦးစောနှင့် ဒေါက်တာဘမော်	၃၃
- ဝဠုန်ဦးစောနှင့် မြန်မာနိုင်ငံရေး	၃၇
- နန်ဂုန်းဝန်ဝဠုန်ဦးစောနှင့် အစိုးရအဖွဲ့	၄၇
- ဝဠုန်ဦးစော၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု	၅၃
- ဒုတိယကမ္ဘာစစ်	၅၉
- ရဲဘော်သုံးစုံနှင့် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး	၆၉
- ဂျပန်လက်အောက် မြန်မာ့နိုင်ငံရေး	၇၅
- ဂျပန်အပြေးအင်္ဂါလိပ်အစင် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေ	၈၃
- ဒေါ်မန်ဝမ်းစိုလ်ချုပ်အောင်သန်းနှင့် ဝဠုန်ဦးစော	၉၁
- မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး	၉၅
- ဝဠုန်ဦးစော၏ အကြံ	၁၁၅
- ဝဠုန်ဦးစော၏ သွားကုလမ်း	၁၂၇
- စာညီဆံ့ဥပဒေအရ တရားစီရင်ခြင်း	၁၃၅
- တိုယ်တွေ့ကြုံရသော သက်သေများ	၁၅၅
- စီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်း	၁၅၅
- ကြိုးပေးခြင်း ခံရသော ဝဠုန်ဦးစောနှင့် အပေါင်းအပါများ	၁၅၉

လုပ်ကြံခြင်းဆိုင်ရာတရားရုံးသို့ အသိပေးသော အစီရင်ခံစာ (၉) ဦး

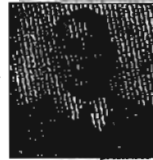
ဦးနု

သခင်ဦး

ဦးအောင်မြင်

ဦးနု

ဦးနု

ဦးနု

ဦးနု

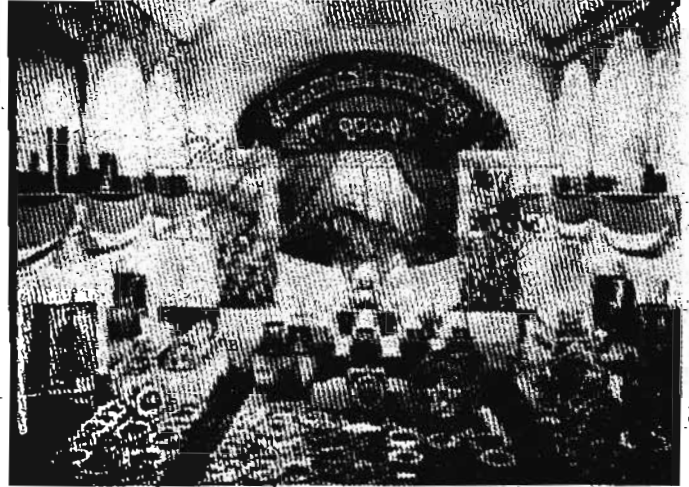
ဦးနု

ဦးနု

BURMESE
CLASSIC

ဦးစော၏လုပ်ကြံမှကြောင့်ကျဆုံးသွားသော
နိုင်ငံတော်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ ဝှာပနာခမ်းအနား

ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဂဠုန်ဦးတေတို့ အတူတွေ့ရစဉ်

BURMESE CLASSIC

ဂဠုန်ဦးတေ၏ အပြုံး

BURMESE
CLASSIC

ဂဠုန်ဦးစောအား အင်းစိန်ထောင်အတွင်း အထူးစုံရုံးတွင်စစ်ဆေးမည့်

ဂဠုန်ဦးစောဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းအား တရားခွင်တွင် တွေ့ရပုံ

၀ဠ်နီၤစၢဝံ

War World II London, England (1941)
at the Dorchester Hotel.

လုပ်ကြံမှုတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ
မောင်စိုး၊ သက်နှင်း၊ စိန်ကြီးနှင့် ရန်ကြီးအောင်

လုပ်ကြံမှုတွင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ
ထူး၊ ခင်မောင်ရင်၊ မောင်နီနှင့် မှန်ကြီးတို့အား တွေ့ရစဉ်

နိင်တော် လုပ်ကြံမှုတရားခံ ဦးစော

ဦးစောအတွက် လုန်ဒန်မှ ရောက်လာ၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခဲ့သော
ဝတ်လုံမစ္စတာ ကားသစ်ဘက်နက်

အထူးရာဇဝတ်ရုံရုံးဥက္ကဋ္ဌဦးကျော်မြင့်နှင့်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော
ဦးအောင်သာကျော်၊ ဦးစိဘူးတို့ ရုံးထိုင်ရန် တရားခွင်သို့ လာကြစဉ်

မြန်မာပြည်စစ်ပြေးဘုရင်ခံ ဆာရက်ဂျီနယ်အိမ်နံ့စမင်း

ဂဠုန်ဦးစော၏ ဝင်ကိုယ်ဟန်

ဂဠုန်ဦးစောအား ကြီးပေးကွပ်မျက်စဉ်

အခန်း (၁)

ဂဠုန်ဦးစော ဆိုသည်မှာ

ဂဠုန်ဦးစောသည် သာယာဝတီနယ် ဇာတိဖြစ်ပြီး သာမန်အခြေအနေမှ နန်းရင်းဝန် ရာထူးအထိ တက်လှမ်း နိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က

သူ့ကျွန်ဘဝ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တွင် အင်္ဂလိပ် စာတတ်၊ ပေတတ်များသော ထွန်းကားနေသော အချိန်၊ ဝိလပ်ပြန်ဝတ်လုံများ၊ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရများ၊ အင်္ဂလိပ်စာတတ်၊ အင်္ဂလိပ်စကားပြောတတ်၊ ရေးတတ်သူများ ထင်ပေါ် နေသော အချိန်တွင် ဂဠုန်ဦးစော သည် ခုနစ်တန်းပင် မအောင်၊ အောက်တန်းရှေ့နေ လတ်မှတ်ကိုသာ ရရှိထား သူဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်

ဂဠုန်ဦးစောသည် အလိုကြီးသည်၊ လုံ့လဝရိယ ရှိ သည်၊ ဇွဲရှိသည်၊ ပြောရဲဆိုရဲသည်၊ အခွင့်အရေးကို မြင်တတ်၊ ယူတတ်သည်။ အစပထမတွင် နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်သေး သော ဦးစောသည် နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်ရန် အတွက် နိုင်ငံရေး

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၂၆
နယ်ပယ်တွင် ခြေကုတ်ရရှိရန် လမ်းအမျိုးမျိုး ရှာသည်။
သာယာဝတီနယ်သားဆိုသည့် အရှိန်အဝါဖြင့် သာယာဝတီ
ကောင်စီတွင် အရွေးခံသည်။

ထိုမှတဆင့်

သာယာဝတီနယ်မှပင် မင်းတိုင်ပင်အမှတ်အဖြစ်

အရွေးခံရသည်။

ထို့နောက်

ဆရာစံ ခေါင်းဆောင်သော တောင်သူလယ်သမား

တော်လှန်ရေးတွင် ဂဠုန်အဖွဲ့ဝင်ကာ တောင်သူလယ်သမား

တို့ကို ပစ်ခတ်နှိမ်နင်းသော အစိုးရကို မကြောက်မရွံ့ဝေဖန်

တိုက်ခိုက်ခဲ့သဖြင့် နာမည်ကြီးလာခဲ့သည်။

သို့သော်

လိမ်မာပါးနပ်သော၊ အကြံကြီးသော၊ အမြော်အမြင်

ရှိသော ဦးစောသည် တော်လှန်ရေးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း

မထောက်ခံပေ။

ဤသို့ဖြင့်

ဆရာစံကြိုးပေးအသတ်ခံရပြီးနောက် တောင်သူ

လယ်သမားအရေးတော်ပုံပြီးဆုံးသွားသော်အခါ မြန်မာ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၂၇
လွတ်လပ်ရေးကို အထောက်အကူပြုမည့် တို့ဗမာအစည်းအ
ရုံးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ချက်စာ

မှာ -

ဗမာပြည်သည် - တို့ပြည်၊

ဗမာစာသည် - တို့စာ

ဗမာစကားသည် - တို့စကား

ဗမာပြည်ကို ချစ်ပါ

ဗမာစာကို ချီးမြှင့်ပါ

ဗမာစကားကို လေးစားပါ

စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

၁၉၃၀ခုနှစ်မှစ၍ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သော
တို့ဗမာအစည်းအရုံးထံကို နောင်တခေတ်တွင် မြန်မာ
လွတ်လပ်ရေးကို ရယူပေးမည့်အာဇာနည် ခေါင်းဆောင်
လောင်းများ၊ စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ဝင်ရောက်လာ ခဲ့ကြ
သည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်များသည် အိန္ဒိယနှင့် ဗြိတိ
သျှနိုင်ငံတွင်ရှိသော ကွန်မြူနစ်ဝါဒ အသင်းအဖွဲ့များနှင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

စာပေး၊ စာယူ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်

ဗြိတိသျှနိုင်ငံရှိ ကွန်မြူနစ်အသင်း၊ နယ်ချဲ့ဝါဒတိုက် ဖျက်ရေးအသင်း၊ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၏ ရဲဘော်များအ သင်း၊ အိန္ဒိယနယ်ရှင်နယ် ကွန်ဂရက်အသင်း၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ ဟိန္ဒူမဟာဘာသာ(ဆဗ္ဗ)အသင်း၊ မဒရပ်မြို့ရှိအစိုးရ မဆက်ဆံရေးအသင်းများနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိခဲ့ သည်။

ဤသို့ဖြင့်

၁၉၃၃ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ပြည်မှာရှိသော မြန်မာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂအသင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူ ငယ်များအသင်းတို့ ဆက်သွယ်မိကြလေသည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံးသည် သူ့ကျွန်ဘဝလွတ် မြောက်အောင်၊ တစ်နိုင်ငံလုံးမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက် မြက်အောင် တို့ဗမာခုနှစ်ရက်တစ်ပတ်သတင်းစာ၊ တို့ဗမာသ တင်းစဉ်မှတ်တမ်း စသည်များကို ထုတ်ဝေပြီး စဉ်ဆက်မပြတ် လှုံ့ဆော်ရေးသားခဲ့သည်။

ထိုသို့

တို့ဗမာ အစည်းအရုံးသည် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အတွက် အရိုက်အဟုန်ပြင်းစွာ ဆောင်ရွက် နေချိန်တွင် မြန်မာ နိုင်ငံတွင် တွဲရေး၊ ခွဲရေး ပြဿနာ ပေါ်လာခဲ့သည်။

တွဲရေး၊ ခွဲရေးဆိုသည်မှာ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်

မက္ကဒေါ်နယ်က မြန်မာပြည်သည် အိန္ဒိယ လက်အောက် ခံအဖြစ်ထားရာမှ အိန္ဒိယနှင့် ခွဲ၍ နေလိုသလော၊ သို့မဟုတ် တွဲပြီး နေလိုသလော ဟုဆိုကာ မဲဆန္ဒဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပစေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ

ဂဠုန်ဦးစောသည် ခွဲရေး၊ တွဲရေး အမတ်ရွေး ကောက် ပွဲတွင် အခွဲဘက်မှ အရွေးခံပြီးနောက် ၁၉၃၆ ခုနှစ်ရွေး ကောက်ပွဲအမှီ မျိုးချစ်အဖွဲ့ဟူ၍ ဖွဲ့စည်းပြီးရွေးကောက် ပွဲကို ဝင်ခဲ့သည်။

၎င်းမျိုးချစ်အဖွဲ့တွင်-

၁။ ပုသိမ်အနောက်ပိုင်းအသုတ် ဦးအောင်သာ

၂။ ပုသိမ်အနောက်ပိုင်း ဦးဘအုန်း

၃။ ဟင်္သာတမြောက်ပိုင်း ဂဠုန်ဦးစော

၄။ ဟင်္သာတအလယ်ပိုင်း ဦးအိမ်

၅။ ဟင်္သာတအနောက်ပိုင်း ဦးမြ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

၆။ ပဲခူးအလယ်ပိုင်း ဦးစိန်ဝင်း

၇။ ပြည်အနောက်ပိုင်း ဦးလူဝ

၈။ သာယာဝတီအလယ်ပိုင်း အုတ်ဖို ဦးဘရင်

စသည့်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။

နောက်ပိုင်းတွင်

မြစ်ကြီးနားဦးဘမောင်စသော တသီးပုဂ္ဂလ အမတ်များပါ မျိုးချစ်တပ်ဖွဲ့ထဲကို ဝင်ြသဖြင့် အမတ်ပေါင်း တစ်ဆယ့်လေးယောက်ဖြင့် ပါလီမန်တွင် မျိုးချစ်အဖွဲ့ဟူပြီး ထင်ရှားလာခဲ့သည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် အပျော်တမ်းဂဠုန်တပ်ဖွဲ့တွင် သူ့ကိုယ်သူ့ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ်ခံယူ၍ ရန်ကုန်မြို့နှင့် ၎င်းဩဇာ ပျံ့နှံ့ရာ နယ်မြေများတွင် ဂဠုန်တပ်ဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်း၍ ကာကီ ရောင်ဝတ်စုံများနှင့် ဝါးရင်းတုတ်ရှည်များကို ကိုင်ဆောင်ကာ စစ်ရေးလေ့ကျင့်စေသည်။

ထိုအချိန်က

ဂဠုန်ဦးစော၏ ဂဠုန်တပ်များလိုပင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကလည်း အပျော်တမ်းတပ်ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ အပျော်တမ်းတပ်ဖွဲ့သည် ပင်နီဝတ်စုံ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

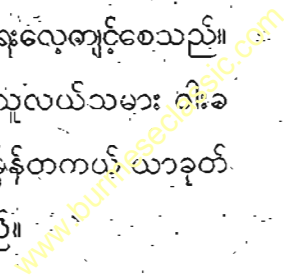
ကို ဝတ်ဆင်သည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အခြားတပ်ဖွဲ့များတွင်ရှိသော အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ရေး၊ စည်းကမ်းသေဝပ်ရေးအပြင် ဗမာပြည်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် စစ်စိတ်၊ စစ်မာန် မွေးမြူရန်ဟူသော အချက်များပါဝင်ခဲ့သည်။

ဂဠုန်ဦးစောနှင့် ခေတ်ပြိုင် ဒေါက်တာဘမော် ကလည်း ဆင်းရဲသားဝံသာနုအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ဒေါက်တာဘမော်ကိုယ်တိုင် ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။

ထို့နောက်

ဒေါက်တာဘမော်သည် ရန်ကုန်မြို့နှင့် ၎င်းဩဇာပျံ့နှံ့ရာနယ်ပယ်များတွင် အပျော်တမ်းဓါးမ တပ်ဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ဓါးမတပ်ဖွဲ့၏သင်္ကေတနှင့် ဝတ်စုံမှာ ခေါင်းတွင် ပင်နီဦး ထုတ်အပျော့သုံးမြှောင့်၊ အလယ် တွင် ဓါးမပုံနှင့် တံဆိပ်ကိုတပ်လျက် ဆောင်း ကာ၊ ပင်နီရှပ် လက်တို၊ ဘောင်းဘီ အပြာနှင့်ဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်၍ စစ်ရေးလေ့ကျင့်စေသည်။

နယ်ရှိဓါးမတပ်တို့မှာ တောင်သူလယ်သမား ဂါးခမောက်နှင့်ပုဆိုးတို့တိုဝတ်ဆင်ကာ အမှန်တကယ် သာဓုတ်သော ဓါးမများကို ကိုင်ဆောင်ကြသည်။

အခန်း (၂)

ဂဠုန်ဦးစောနှင့် ဒေါက်တာဘမော်

တွဲရေး၊ ခွဲရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဂဠုန်ဦးစောနှင့် ဒေါက်တာဘမော်တို့သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂတွင် ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံခဲ့ကြဖူးသည်။

ထို့အချိန်က

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂက ကြီးမှူးပြီး အိန္ဒိယမှ မြန်မာပြည်ကို ခွဲထွက်ရေး၊ မထွက်ရေး၊ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စကားရည်လုပွဲကြီး တစ်ခုကျင်းပလေသည်။

ထိုစကားရည်လုပွဲတွင် ခွဲရေးဘက်မှ ဂဠုန်ဦးစောနှင့် မော်လမြိုင်ရှေ့နေအသင်းမှ ဦးထွန်းဝင်းတို့ ဝင်ပြိုင်ကြပြီး၊ တွဲရေးဘက်မှ ဒေါက်တာဘမော်နှင့် ဒေါက်တာဘဟန်တို့ ပြိုင်ကြသည်။

အမှန်ပြောရလျှင် ဂဠုန်ဦးစောတွင် လူ့အထင်ကြီးစရာပညာအရည်အချင်းမရှိသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စကားကို သူတစ်ပါးနားလည်အောင်ပြောနိုင်သည်။

အင်္ဂလိပ်စာတွင် အလွန်ထူးချွန် ပြောင်မြောက်သူများ ဟု နိုင်ငံရေး လောကသားအားလုံးက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ထား

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၃၄
ရသော ဒေါက်တာဘမော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ ယှဉ်
ပြိုင်ခြင်းမှာ အလွန်သတ္တိကောင်း၍ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစကားရည်လုပွဲတွင် ဂဠုန်ဦးစောသည် ပြောင်
မြောက်စွာပြောဆိုနိုင်ခဲ့သဖြင့် ကျောင်းသားများက ဦးစော
ကို သဘောကျကြသည်။

ထိုသို့ သဘောကျခြင်းမှာလည်း ဦးစောကို အင်္ဂလိပ်
စကားပြောကောင်း၍ သဘောကျခြင်း မဟုတ်ဘဲ သူတတ်
သော အင်္ဂလိပ်စကားပြော အရည်အချင်းဖြင့် မထိတထိ၊
စောင်းချိတ်ပြီး၊ ပုံတိုပတ်စများနှင့် ထိထိမိမိပြောဆိုတတ်
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဦးစော စကားပြောသည့်အခါတွင်
ကြားဖြတ်၍ နှောက်ယှက်သူများ ရှိကြပေသည်။

သို့သော်

ဦးစောသည် အနှောက်အယှက်များကို တည်တည်
ငြိမ်ငြိမ်ရင်ဆိုင်ပြီး လိုရင်းရောက်တဲ့အထိ ဆက်ပြောနိုင်ခဲ့
သည်။

ထိုအရာသည် ဦးစော၏အရည်အချင်းပင်ဖြစ်
သည်။

ဦးစောလိုပင် ဒေါက်တာဘမော်ပြောသည့်အခါတွင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၃၅
ကျောင်းသားများက လှောင်ပြောင်ကြသည်။ “ရှက်ဖွယ်၊
ရှက်ဖွယ်” ဟူ၍လည်း အော်ဟစ်ကြသည်။

ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူတတ်သော ဦး
စောသည် ကျောင်းသားများအော်ဟစ်နေသည့်အချိန်တွင်
နေရာက ဝုန်းကနဲ ‘ထ’ ကအ ‘ခင်ဗျားတို့ကသာ ရှက်ဖွယ်၊
ရှက်ဖွယ် အော်နေကြတယ်၊ သူကအရှက်ရှိတဲ့ လူမဟုတ်
တာ’ဟု ပရိသတ်ကပြောလိုက်ရာ ဒေါက်တာဘမော်သည်
အငိုက်မိသွားကာ ပြန်လည်၍ မချေပနိုင်တော့ပေ။

ကျောင်းသားများကတော့ ဦးစောစကားကို သဘော
ကျပြီး ဝါးလုံးထိုး ရယ်မောကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုစကားရည်လုပွဲတွင် ဦးစောသည်
အလွန်သတ္တိကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း တက္ကသိုလ်
ကျောင်းသားများက အသိအမှတ်ပြုလိုက်ကြသည်။

အမှန်တွင်

ဦးစောသည် ထိုးထွင်းဉာဏ်ကောင်းသော နိုင်ငံရေး
သမားတစ်ယောက်သာမက၊ အလွန်ပရိယာယ်ကြွယ်ဝသူ၊
ပွဲကျအောင်ပြောနိုင်သူ ၊ အခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူ
တတ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

အခန်း (၃)

ဝဋ္ဋုန်ဦးစောနှင့် မြန်မာနိုင်ငံရေး

တွဲရေး၊ ခွဲရေး ရွေးကောက်ပွဲအပြီးတွင် ဒေါက်တာ
ဘမော်သည် ညွန့်ပေါင်းအစိုးရကို ဖွဲ့နိုင်ခဲ့သဖြင့် မြန်မာ
နိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး နန်းရင်းဝန် (ဝန်ကြီးချုပ်) ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က

မြန်မာနိုင်ငံကို အိန္ဒိယမှ ခွဲထုတ်လိုက်သည့်
အချိန်ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာဘမော်ညွန့်ပေါင်းအစိုးရအဖွဲ့
သည် မိမိတို့ရရှိသော အာဏာလေးဖြင့် တိုင်းပြည်အကျိုးကို
သယ် ပိုးဆောင် ရွက်လေသည်။

သို့သော်

ဒေါက်တာဘမော်၏ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရလက်ထက်
တွင် မြန်မာနိုင်ငံရေးလောက၌ ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများနှင့် ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရသည်။

ထို့အပြင်

၁၉၃၈ ဇူလိုင် ၂၆ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်နှင့် ဩဝါဒ
စာတမ်းအမည်ရှိသော စာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်မြို့မှ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၃၈
စတင်ကာ ဝုဒ္ဓဘာသာ၊ မွတ်စလင် အဓိကရုဏ်းကြီး ဖြစ်ပွား
ခဲ့သည်။

ထိုကုလား၊ဗမာ အဓိကရုဏ်းကြီးကြောင့် ဒေါက်တာ
ဘမော်ညွန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့ကို ကုလားဘက်တော်သား
များဟု စွပ်စွဲကြသည်။

ထို့ကြောင့်

ကုလား၊ဗမာ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားနေသည့်အ
ချိန်တွင် ၁၉၃၈ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ ၂၆ရက်နေ့ တွင် ငါးပွင့်ဆိုင်
အဖွဲ့မှ ဒေါက်တာဘမော် အစိုးရအဖွဲ့အား အယုံအကြည်မရှိ
သော အဆိုကိုတင်သွင်းပြီး ဖြုတ်ချဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့
သော်မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

ရေနံသပိတ်မှ အစပြုပြီး ဆန္ဒပြမှုကြောင့် ကျောင်း
သားခေါင်းဆောင်ကို အောင်ကျော် ကျဆုံးချိန်တွင်
ဒေါက်တာဘမော်၏ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရကို ဖြုတ်ချရန်အ
တွက် ကျောင်းသားများ၊ ရဟန်းပျိုများက တရိုက်ထိုး လုပ်
ဆောင်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်

ဒေါက်တာဘမော်၏ ပြိုင်ဘက်ရန်သူ ဖြစ်သည့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၃၉
ဂဠုန်ဦးစောအတွက် ကိုယ်တိုင်မဖန်တီး ရသော အခွင့်အရေး
တစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကြံကြီးသော ဂဠုန်ဦးစောသည်
နိုင်ငံရေးမတည်မငြိမ်ဖြစ်နေမှုကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး
မြန်မာမြေပိုင်ရှင်ကြီးများ၊ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများ၊ ဥရောပ
တိုက်သားများ၊ နိုင်ငံခြားသားအရင်းရှင်နှင့် ငယ်ရွယ်သည့်
ကျောင်းသားလူထုကို လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခဲ့သည်။

ထို့နောက်

ဂဠုန်ဦးစောသည် ဒေါက်တာဘမော်၏ အယုံအ
ကြည်မရှိသော အဆိုကို ၁၉၃၉ခုနှစ်၊ ဖေဖော် ဝါရီလ (၁၂)
ရက်နေ့တွင် လွှတ်တော်ကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့်

ဂဠုန်ဦးစောတင်သွင်းသော “ညွန့်ပေါင်းအစိုးရကို
အယုံအကြည် မရှိ” အဆိုကို လွှတ်တော်၌ မဲခွဲဆုံးဖြတ်ရာ
ဂဠုန်ဦးစော၏ အယုံအကြည်မရှိ အဆိုဘက်မှ မဲ ၇၀၊ ဒေါက်
တာဘမော်၏ အစိုးရဘက်မှ ၃၇မဲဖြင့် ဒေါက်တာဘမော်၏
ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ ပြုတ်ကျသွားခဲ့သည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် နိုင်ငံရေးပရိယာယ် ကြွယ်ဝပြီး အ
ခွင့်အရေးကို ထိထိမိမိအသုံးချ တတ်သူ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်

ဒေါက်တာဘမော်တို့၏ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ ပြုတ်ကျ သွားပြီး နောက်တွင် ဦးပု ဦးဆောင်သည့် ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ တတ်လာသည်

နန်းရင်းဝန်ဖြစ်လာသော ဦးပုကို ၁၈၈၁ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ရက်နေ့၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ရွှေကျင်မြို့၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ သစ်ကုန်သည်ဦးသာဇံဖြစ်ပြီး၊ မိခင်ဖြစ်သူမှာ အင်ဖြူဖြစ်သည်။ နန်းရင်းဝန်ဖြစ်လာသော ဦးပုသည် ရွှေကျင်အစိုးရ အလယ်တန်းကျောင်း၊ ရန်ကုန်အစိုးရ ဟိုက်စကူးကျောင်း၊ ရန်ကုန်ကောလိပ်နှင့် အင်္ဂလိပ်ပြည်နယ်၊ လန်ဒန်မြို့၊ မစ်ဒန်တန်ပယ်ဥပဒေကျောင်းတို့တွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။

ဦးပုသည် ၁၈၉၄ခုနှစ်တွင် ရွှေကျင်မြို့ အစိုးရ အလယ်တန်းကျောင်းမှ သတ္တမတန်းကို စကောလားရှစ်ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်အစိုးရ ဟိုက်စကူးကျောင်းကို ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်ရာ ၁၉၀၉ခုနှစ်တွင် ရနောင်းဆုတံဆိပ် ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။ ၁၈၉၉ခုနှစ်တွင် မက်သရစ်စာမေးပွဲကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၀၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်

ကောလိပ်မှ BA ဘွဲ့ရသည်။ ၁၉၀၅ခုနှစ်တွင် ဥပဒေပညာ သင်ရန် အင်္ဂလန်ကို သွားခဲ့သည်။ ၁၉၀၈ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်မြို့ မစ်ဒန်တန်ပယ်လ် ဥပဒေကျောင်းမှ ဘားအက်သော ဝတ်လုံဘွဲ့ကို ရခဲ့သည်။ ဦးပုသည် လန်ဒန်၌ ဥပဒေ ပညာကို သင်ကြားနေစဉ် နိုင်ငံရေးပညာနှင့် ပါလီမန် အကြောင်းတို့ကို လေ့လာခဲ့သည်။ ၁၉၀၆ခုနှစ်က တည် ထောင်ခဲ့သော လန်ဒန်ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်း၌ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၀၈ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံရေးလောကတွင် ဦးပု နှစ်ဦးရှိရာ ခွဲခွဲခြားခြား သိရန်အတွက် မြို့နယ်များကို အစွဲပြုပြီး ယခုနန်းရင်းဝန် ဖြစ်သောဦးပုကို ရွှေကျင်ဦးပု ဟုခေါ်လေသည်။ အခြားဦးပု တစ်ယောက်မှာ တတိယ တန်းရှေ့နေ သာယာဝတီဦးပု ဖြစ်သည်။

နန်းရင်းဝန်ဖြစ်လာသော ဦးပုသည် မြန်မာပြည်ကို ပြန်ရောက်ချိန်၊ ၁၉၀၈ခုနှစ်မှ ၁၉၂၃တိုင် ဝတ်လုံတော်ရ အဖြစ် ဆောင်ရွက်၍ ဂျီစီအေ(ခေါ်) မြန်မာ့အသင်းချုပ်ကြီးကို ဦးဆောင်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၄၂

၁၉၁၂ခုနှစ် သူရိယသတင်းစာ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင် အဖြစ်၎င်း၊ ဥပဒေအကြံပေးအဖြစ်၎င်း၊ ၁၉၁၉ခုနှစ် ပထမဆုံး ဘိလပ်သွားသော မြန်မာကိုယ်စားလှယ် (ဖေပုရိန်)အဖွဲ့တွင် ခေါင်းဆောင် အဖြစ်၎င်း၊ ၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ဘိလပ်ပြန် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ (ဦးဘစော၊ ဦးပု၊ ဦးသိမ်းမောင်) အဖွဲ့တွင်ခေါင်းဆောင်အဖြစ်၎င်း၊ ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားပညာရေးအဖွဲ့ချုပ်ကောင်စီ၊ အမျိုး သားကောလိပ်၏ ပထမဆုံးကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ်၎င်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်

၁၉၂၃ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ အတွင်းဝန် မစ္စတာ မွန်စောဂူထံ မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပက်သတ်၍ ကာလ ကတ္တားသို့ သွားရောက်ခဲ့သည့် အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးတွင် ပါဝင်ခဲ့ သည်။

၁၉၂၂ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ပထမအကြိမ် ဒိုင်အာဒီရွေး ကောက်ပွဲတွင် ဥပဒေပြု လွှတ်တော် အမတ်အဖြစ် အရွေး ခံရသည်။ ၁၉၂၃ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဂျေအေမောင်ကြီး သည် သစ်တောရေးဝန်ကြီးမှ ဟိုက်ကုတ်တရားသူကြီးအဖြစ်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၄၃

လက်ခံလိုက်သည့်အချိန်တွင် ဦးပုသည် သစ်တောရေးရာ ဝန်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

ထိုသို့

နိုင်ငံရေးစင်မြင့်ပေါ်ကို ရောက်ရှိလာသော ဦးပုသည် ၁၉၂၅ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ဒုတိယအကြိမ် ဒိုင်အာဒီရွေး ကောက်ပွဲတွင် ပြည်သူပြည်သားပါတီမှ အရွေးခံရသဖြင့် လွှတ်တော်တွင် အတိုက်အခံအမတ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၂၈ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ တတိယအကြိမ်ရွေးကောက် ပွဲ၌ ဥပဒေပြုလွှတ်တော် အမတ်အဖြစ် အရွေးခံပြီး၊ ၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ သည်။

ထို့နောက်

၁၉၃၆ခုနှစ်တွင် ရွေးကောက်ပွဲ၌ လွှတ်တော်တွင် အတိုက်အခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၃၉ခုနှစ်၊ ဖေဖော် ဝါရီ ၂ရက်နေ့တွင် ဒေါက်တာဘမော် အစိုးရအဖွဲ့ ပြုတ်ကျ သွားသော်အခါ နန်းရင်းဝန် ဖြစ်လာခဲ့ သည်။

ဦးပုအစိုးရအဖွဲ့သည် တိုင်းပြည်ကို ပိုမိုဖိနှိပ်လာသဖြင့် ထစ်တိုင်းပြည်လုံးက အကြည်အညို ကင်းမဲ့လာခဲ့သည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ထို့ကြောင့်

အစိုးရအဖွဲ့ သက်တမ်း တစ်နှစ်ကျော်ကာလအတွင်း မှာ အယုံအကြည်မရှိဆိုသော အဆိုကို သုံးကြိမ်၊ သုံးခါ တင် သွင်းခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ဦးပုသည် အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးကို ယူထားသော်လည်း လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် သစ်တောရေး ရာ ဝန်ကြီးဖြစ်သူ ဂဠုန်ဦးစောက အရာရာတွင် ချယ်လှယ်နေ ခြင်းကြောင့် လွှတ်တော်အတွင်း မှာရှိသော အတိုက်အခံအ မတ်များက မကျေနပ်ကြပေ။

ထိုအခြေအနေကိုသိသော နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် က “တိုင်းပြည်ကို အကြောင်းကြား၍ ကောင်းစား ဖို့ပြင်ပြန်သော်၊ လွတ်လပ်ရန် ဆက်စပ်၍ အလွန်မြတ်သည့် ထွက်ရပ်မော်၊ အရပ်ပြည်လျှောက်လို့ ဂုဏ်သမ္မာပေါ်၊ အမတ် တွေရောက်လို့ စုံပါသော်၊ ဂဠုန်မှာနော်၊ ဝါးရင်းတုတ် ထမ်းလို့မျှော်” ဟု သီချင်းစာသားကို ရေးသားခဲ့သည်။

နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်ရေးသားထားသလိုပင် ဂဠုန်ဦးစောသည် ၁၉၄၀ခုနှစ် ၊ ဩဂုတ်လ၊ လွှတ်တော် အစည်းအဝေးတွင် ဦးပု၏ အစိုးရအဖွဲ့ကို ဟစ်ဖက်လှည့်ဖြင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အယုံအကြည်မရှိ အဆိုကိုတင်သွင်းကာ ဖျတ်ချနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်

အကြံကြီးသော ဂဠုန်ဦးစောကြောင့် ၁၉၄၀ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၇ရက်နေ့တွင် အောက်လွှတ် တော်အစည်း အဝေး တွင် အယုံမကြည်မရှိအဆို တင်သွင်းခံရသဖြင့် ဦးပု၏ ညွန့်ပေါင်းအစိုးရ အဖွဲ့ဖြုတ်သွားခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့်

၁၉၄၀ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၉ရက်နေ့တွင် (မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၂ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း၊ ၉ရက်နေ့တွင် ဂဠုန်ဦးစောသည် နန်းရင်းဝန် (ဝန်ကြီးချုပ်) ဖြစ်လာခဲ့လေ သည်။

အခန်း (၄)

နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစောနှင့် အစိုးရအဖွဲ့

ဘုရင်ခံ ဆာအာဒီဘောကရိန်း၏ စေခိုင်းမှုကြောင့်
ဖွဲ့စည်းလိုက်သော ဂဠုန်ဦးစော၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင်

၁။ ဂဠုန်ဦးစော (ဝန်ကြီးချုပ်၊ သစ်တောရေးရာနှင့်
လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး မျိုးချစ်)

၂။ ဦးပေါ်ထွန်း (မြေနှင့် အခွန်တော်ဌာနဝန်ကြီး ဦး
ချစ်လှိုင်အဖွဲ့)

၃။ ဝတ်လုံဦးအေး (ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၊ မျိုးချစ်)

၄။ ဦးစောဖေသာ (တရားဌာနဝန်ကြီး ကရင်အဖွဲ့)

၅။ ဦးဘသိ (ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ငါးပွင့်ဆိုင်အဖွဲ့)

၆။ ဦးဘသန်း (စက်မှုလက်မှုနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်
ရေးဝန်ကြီး၊ ငါးပွင့်ဆိုင်အဖွဲ့)

စသည်တို့ ပါဝင်လေသည်။

နောင်အခါ ထပ်မံ၍ ဝန်ကြီးများ တိုးချဲ့ရာတွင်၊

၁။ သာယာဝတီ မောင်မောင် (ကျွန်းမာရေးဝန်ကြီး)

၂။ ဦးဘရင် (ပညာရေးဝန်ကြီး)

၃။ ဦးဘအုန်း (အလုပ်သမားဝန်ကြီး)

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော
စသည်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် သာယာဝတီနယ်မှ အညတရ
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သို့သော်

သူ၏ ပင်ကိုယ်အရည်အချင်းကြောင့် ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်
လာခဲ့သည်။ ပညာမတတ်သော်လည်း ဘိလပ်ပြန် ဝတ်လုံ
များဖြစ်သည့် နန်းရင်းဝန် ဒေါက်တာဘမော်၊ နန်းရင်းဝန်
ရွှေကျင် ဦးပုတို့ကို ပညာသားပါပါဖြင့် ဖြုတ်ချနိုင်ခဲ့သည်။
ဂဠုန်ဦးစော၏ ပရိယာယ်၊ မာယာအောက်တွင် ဒေါက်တာ
ဘမော်နှင့် ရွှေကျင်ဦးပုတို့ ကျဆုံးကုန်ကြသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် ဒေါက်တာဘမော်နှင့် ရွှေကျင်ဦးပု
တို့ကို နိုင်ခဲ့ပြီး ဆရာဟောင်းဖြစ်သော လက်ဟောင်းနိုင်ငံ
ရေးသမားကြီး ဦးဘဖေကိုလည်း ဖြုတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်

သူနှင့်အတိုက်အခံဟူသမျှကို ဖြိုခွင်းပြီး မင်းမှုရန်အ
တွက် ဒေါက်တာဘမော်၊ ဦးဘဖေ၊ ဦးဘဝင်း၊ ဦးဘသီ စသူ
တို့ကို ဖမ်းစီးစေသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော
ထို့ကြောင့်

နိုင်ငံရေးလောကတွင် “ဘ” ပါသမျှ နိုင်ငံရေးသမား
ဈေးကို နန်းရင်းဝန်ဖြစ်သော ဂဠုန်ဦးစောက မကြိုက်ဟူ၍
ပြတ်လုံးထုတ်စရာတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် သခင်ခေါင်းဆောင်လူကြီး၊
လူငယ်များကို နှိပ်ကွပ်သည်။ ဖမ်းဆီးပြီးထောင်ချသည်။
တပည့်များအား မြှောက်ပေးပြီး ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် ရိုက်စေ
သည်။

ဤသို့

ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုကို နှိမ်နင်းပြက်သားစွာ ကိုင်တွယ်ပြ
သော နန်းရင်းဝန် ဂဠုန်ဦးစောကို အင်္ဂလိပ် အစိုးရကြီးများ
နှင့် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများက ကြိုက်ကြသည်။

အထူးသဖြင့်

ဘုရင်ခံအနေဖြင့် ဦးစောသည် ယောကျ်ားပီသ
သည်။ ပွင့်လင်းဖော်ရွေသည်။ ခင်မင်တတ်သည်ဟု မြင်မိ
သည်။

နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစောကလည်း ဘုရင်ခံကို ဟန်ပန်
ကြီးတတ်သူ၊ သဘာဝကျသူဟု တွေ့မြင်မိသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ထို့ကြောင့်

သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေးက အဆင်ပြေလှသည်။

တစ်နေ့တွင်

ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်ထံကို နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစော

သည် ရောက်ရှိလာပြီး မြန်မာ့နိုင်ငံရေးအကြောင်း ဆွေး
နွေးကြသည်။

ထို့နောက်

ဆွေးနွေးပွဲအပြီး ဦးစောပြန်ခါနီးတွင် ဘုရင်ခံက

“နန်းရင်းဝန် ခင်ဗျား၊ မန္တလေးက ရာထူးတစ်ခုအတွက် ငွေ
တစ်သောင်းယူတယ်လို့ ဆိုပါလား” ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ

နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစောသည် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်သွား

သည့်ပုံစံဖြင့် “ဘုရင်ခံ ကျွန်တော် ရာထူးတွေ ရောင်းစားနေ

တယ်လို့ ဆိုချင်သလား” ဟု မေးခွန်းကို မေးခွန်းဖြင့် ပြန်လည်

မေးလိုက်သည်။ ဂဠုန်ဦးစော မေးခွန်းကိုကြားတော့ ဘုရင်ခံ

ဒေါ်မန်စမစ်က “မဆိုလိုပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီရာထူးအတွက်ကို

တော့ ငွေတစ်သောင်းတောင်းတယ်လို့ ကြားလို့ပါ” ဟု

ပြောရာ ဦးစောကလည်း “မဟုတ်ပါဘူး” ဟု ငြင်း လေသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ထိုအခါ ဘုရင်ခံက အလျှော့မပေးပဲ “ဒါဖြင့်

ဘယ်လောက်တောင်းသလဲ” ဟု သပ်မံ၍မေးမြန်းရာ၊ ဦးစော

က “တစ်သောင်းငါးထောင်ပါ။ ဟဲ၊ ဟဲ၊ နောက်မလုပ်တော့

ပါဘူး” ဟု ဆိုလေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် ထိုကဲ့သို့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်လေ

သည်။

အခန်း (၅)

ဂဠုန်ဦးစော၏ နှိုင်းရင်းလှုပ်ရှားမှု

ဂဠုန်ဦးစောသည် နန်းရင်ဝန်ကြီးဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် နယ်များကို ခရီးထွက်ရာတွင် စိတ်အားထက်သန်သော သခင်အစည်းအရုံးဝင်တို့က ဦးဆောင်၍ သံပုံးတီးလွှတ်ကြသည်။ ထိုအခါ နန်းရင်းဝန်ဂဠုန် ဦးစော၏ လက်ပါးစေများ ဖြစ်သော ဂဠုန်တပ်(ခေါ်) ဝါးရင်းတုတ်တပ်များက သံပုံးတီးလွှတ်သော သခင်များကို ရိုက်နှက်ကြလေသည်။ ပျော်ဘွယ်မြို့တွင် သခင်များနှင့် ဂဠုန်တပ်သားတို့ ရိုက်နှက်ကြရာ ဂဠုန်တပ်သားလေးယောက် ဒဏ်ရာရပြီး၊ နှစ်ယောက်အတွင်း လူနာအဖြစ် ဆေးရုံတင်ရသည်။

နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစောသည် မြင်းခြံနှင့် လေးမိုင်အကွာတွင်ရှိသော တဲရွာအနီးသို့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ်မှာလည်း သံပုံးတီးသူ နှစ်ဆယ်ကျော်ကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

ဤသို့

နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစောနှင့် တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် သခင်များသည် စဉ်ဆက်အပြတ် ပြဿနာဖြစ် ပွား ခဲ့သည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၅၄

အစိုးရသည် အင်္ဂလိပ်အာဏာပိုင်ကြီးများအလိုကျ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖိနှိပ်ခဲ့သည်။

သို့သော်

လူငယ်များနှင့်လူကြီးများ စုစည်းထားသည့် ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကြီးသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖိနှိပ်မှုများအကြားမှာပင် ဗြိသိသျှတို့ကို လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရန် ကြိုးစားလျက် ရှိကြသည်။

ထိုအချိန်တွင်

တရုတ်၊ ဂျပန်စစ်ပွဲ လက်နက်ထောက်ပံ့ရေးကို အကြောင်းပြုပြီး တရုတ်၊ မြန်မာလမ်းမကြီးကိုတရုတ်ပြည်တာလီအနီး ဆီးနွမ်မှာ တရုတ်၊ မြန်မာနယ်စပ်ရှိ နမ်းခမ်း အနီး ဝမ်တိမ်သို့ဖြတ်ကာ ဖောက်လုပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်

တရုတ်၊ မြန်မာ လမ်းမကြီးမှတစ်ဆင့် အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်၊ ရုရှစသည့်နိုင်ငံများမှ တရုတ်ပြည်ကို စစ်သုံးမော်တော်ထရပ်ကားများ၊ စစ်လက်နက်များ၊ ဓာတ်ဆီများ တင်ပို့ခဲ့သည်။ ထိုသို့ တင်ပို့ခြင်းကို ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဂျပန်သံမှူးက အပြင်း

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၅၅

အထန် တန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ဤသို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေလျှင် ထိုတရုတ်၊ မြန်မာလမ်းမကြီးကို ဂျပန်ကင်းကြဖျက်ဆီးရလိမ့်မည်ဟု တင်းမာစွာပြောခဲ့သည်။

ဂျပန်တို့သည် နယ်မြေချဲ့ထွင်ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး မြန်မာပြည်ရှိ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် ဆက်ဆံ၍ နယ်ချဲ့ရန်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ဂျပန်ပြည်ကို ဒေါက်တာသိမ်းမောင်၊ ဂဠုန်ဦးစောတို့ကိုဖိတ်ကြားပြီး နောင်အခါနိုင်ငံရေးအဆက်အသွယ်များ ပြုလုပ်ရန် စီမံလေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် ဂျပန်ပြည်မှ ပြန်လာပြီးနောက်တွင် ဂဠုန်တပ်များကို တိုးချဲ့တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဂဠုန်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လျှင် ဘင်ခရာ တစ်ထောင်တန်စီ၊ ဂဠုန်တပ်သားများ ဝတ်ရန် ကာကီဝတ်စုံ၊ ဦးထုတ်၊ ဘိနပ်၊ ခါးပတ်ပါမကျန် အပြည့်အစုံ ဝယ်ခြမ်းထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

ထို့ပြင်

ပိုက်ဆံကို ဖောဖောသီသီသုံးပြီး သူရိယသတင်းစာ၊ ချီရယ်ယာများကို ဝယ်ခြင်း၊ မျိုးချစ်အဖွဲ့တွင် ဓနရှင်လူတန်းစားများကို သိမ်းသွင်းဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်ပျံ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၅၆
ဝယ်ခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် နန်းရင်းဝန်ကြီး ဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း
တွင် လေယာဉ်ငယ်တစ်ဆင်းဖြင့် ရွှေတိဂုံစေတီကို ကောင်း
ကင်မှပတ်ပြီး ဖူးမြော်ခဲ့သည်။ ရွေးမြန်မာမင်းများပြု
လုပ်ခဲ့သည့် လယ်ထွန်မင်္ဂလာကို ပြန်လည်ကျင်းပခဲ့သည်။
လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပရာတွင် မြန်မာဝတ်စုံကို မဝတ်ဆင်ပဲ
အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကို ဦးအထိရောက်နေသော ဖိနပ်ရှည်
ကြီးဖြင့်ဝတ်ဆင်ကာ တခမ်းတနားလယ်ထဲဆင်းပြီး လယ်ထွန်
မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရန်
အချိန်နီးကပ်လာသောအခါ နန်းရင်းဝန်ဂဠုန်ဦးစောနှင့်
ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်တို့သည် အပေးအယူ ပြုလုပ်ကြသည်။

ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်သည် စစ်ရိပ်၊ စစ်ငွေသန်းနေ
သည့် အခြေအနေကိုအကြောင်းပြကာ ရွေးကောက်ပွဲများကို
ရွှေ့ဆိုင်းပေးသည်။ ဂဠုန်ဦးစောကလည်း ဘုရင်ခံကို အစွမ်း
ကုန်ကူညီပါမည်ဟု ကတိပြုလေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံ အရာရှိကြီးများ၊

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၅၇
တုန်သည်ကြီးများနှင့်သာသင့်မြတ်စွာပေါင်းသည် မဟုတ်ပေ။
စစ်အရိပ်အနေကို ကြည့်ပြီး ဂျပန်နှင့်လည်း ဆက်သွယ်ရန်
ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဇူကီးသည် မြန်မာနိုင်ငံကို စုံစမ်းထောက်
လှမ်းရန် ရန်ကုန်မြို့ကို သတင်းစာတစ်စဦးအသွင်ဖြင့် ရောက်ရှိ
လာခဲ့ပြီး နိုင်ငံရေးပါတီများ၏ အခြေအနေကို လေ့လာ၍
တွေ့ဆုံသင့်သူကို ခေါ်ယူတွေ့ဆုံရာ ဂဠုန်ဦးစောနှင့်လည်း
တွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောက “ မြန်မာလွတ်လပ်ရေးအတွက်
ဂျပန်ပြည်မှ စစ်ကူရနိုင်မည်လား ” ဟု တည့်တည့်မေး
လေသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဇူကီးက “ ဘယ်လို ကူညီရမလဲ ”
ဟုမေးရာ ဂဠုန်ဦးစောက “ လက်နက်၊ ပစ္စည်းနှင့် ငွေ အလုံးအ
ရင်း ” တို့ကို တောင်းဆိုလေသည်။

ထိုအခါ

ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဇူကီးက “ ၎င်းကိစ္စသည် သူနှင့်မ
ဆိုင်ပါ။ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်နှင့်သာ ပြောလိုပါက
ပြောပါ ” ဟုဆိုပြီး နောက်ဆုတ်ခဲ့သည်။

အခန်း(၆)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်

၁၉၃၉ခုနှစ်စက်တင်ဘာလဆန်းမှ ဥရောပ တိုက်မှုစတင်၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်းဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် ဗြိသိသျှလက်အောက်ခံ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုမှာလည်း ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

မြန်မာတို့သည် ဗြိသိသျှအုပ်စိုးမှု လက်အောက်မှ နုန်းထွက်ရန်အတွက် အရေးကြီးဆုံးအချိန်ဟု ယူဆနေကြသည်။

ထို့ကြောင့်

နိုင်ငံရေးလောကတွင် အတက်ကြွဆုံးဖြစ်သော တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် သခင်တို့သည် စက်တင်ဘာ ၂ ရက်နေ့တွင် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် အစည်းအဝေးကျင်းပကာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ၆ ဘင်ရှက်ရန် ချမှတ်ကြေငြာလိုက်လေသည်။ အစည်းအရုံးဝင်များသည် ဗြိသိသျှနယ်ချဲ့ နေ့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ကြရာတွင် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်အရသာလျှင် ဆောင်ရွက်ကြရန်နှင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၆၀
အခြားစစ်မရောက်မီ မြားကုန်စေမည့် လုပ်ငန်းများကို
ဟိုတစ်မျိုး ဒီတစ်မျိုး၊ ဒီအမျိုးတစ်ယောက်တစ်ပေါက် မလုပ်
ကြရန် တင်းကျပ်စွာ ပိတ်ပင်တားလေသည်။

ထို့နောက်

မန္တလေးမြို့တွင်ကျင်းပသော ဗဟိုအလုပ်အမှု
ဆောင်အဖွဲ့က အချက်ကိုးချက်ပါရှိသော ကမ္ဘာစစ်ကြီး နှင့်
ဗမာ့အရေးကိစ္စများ အပေါ်ထားရှိသော သဘောထားနှင့်
လုပ်ငန်းစဉ်များကို ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။

ထို့အပြင်

တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးသည် တစ်မျိုးသားလုံး
ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြင့် လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ကြိုးပမ်း
နိုင်ရန်အတွက် အမျိုးသားတပ်ဦး ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်သည့်
ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းအဖွဲ့ကြီးကို လှုံ့ဆော်ဖွဲ့ စည်းလေသည်။

တို့ဗမာထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကြီးတွင် လူကြီးပိုင်းက
ဒေါက်တာဘမော်၊ ဒေါက်တာသိန်းမောင်၊ ဦးထွန်း အောင်၊
ဦးဘဦး၊ ဗန္ဓုလဦးစိန်စသူများနှင့် လူငယ်ပိုင်းမှ တို့ဗမာ အစည်း
အရုံးခေါင်းဆောင် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ သခင်မြ၊

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၆၀
သခင်အောင်ဆန်း (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း)၊ သခင်နု၊ သခင်
သန်းထွန်း၊ သခင်စိုး၊ သခင်ဗဟိန်း စသည်တို့ ပါဝင်ခဲ့ကြ
သည်။

ထိုအချိန်က

ဥရောပတိုက်၌ အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်တို့က
စစ်ကြေငြာပြီးလျှင် ဂျာမနီပြည်ကို တိုက်ခိုက်နေသော
အချိန်အခါ ဖြစ်သည်။ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးဝင်
သခင်လူငယ်ခေါင်းဆောင်များသည် ထိုအခြေအနေကို
အသုံးချပြီး ထိထိမိမိအလုပ် လုပ်ကြလေသည်။

ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကို တည်ထောင်လိုက်သော
သခင်များသည် အချက်ခုနှစ်ချက် ပါဝင်သော ကြေငြာ
ချက်ကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ ထိုကြေငြာချက်အတိုင်း ဗမာ့
ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်များသည် တစ်နိုင်ငံလုံးကို
ဟောပြောရန် စီမံလေသည်။

ထိုစဉ်က

နိုင်ငံရေးဟောပြောချက်များတွင် စစ်ဖြင့်စပ်လျဉ်း
သော ဟောပြောလှုံ့ဆော်မှုများ မပြုလုပ်ရန် အစိုးရက

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၆၂
ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကာကွယ်ရေးဥပဒေအရ ဟားမြစ်ထား
သည်။

သို့သော်

ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တို့သည် အစိုးရ
အာဏာကိုဖိဆန်သော သဘောဖြင့် ထိုကြေငြာချက်ကို လူ
သိရှင်ကြား ဖတ်ပြရန် စီစဉ်ကြလေသည်။

ထို့ပြင်

နယ်ချဲ့စနစ်အရ နယ်ချဲ့စစ်မှန်သမျှ အားမပေးထိုက်
စစ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုံ့ဆော်မှုများကို ဗမာ့ထွက်ရပ် ဂိုဏ်းခေါင်း
ဆောင်များသည် အထူးလှုံ့ဆော်ဟောပြောခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ ဟောပြောမှုကြောင့် ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း၏
ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာသိန်းမောင်ကို
အစိုးရအား အကြည်ညိုပျက်အောင်ဟောပြောသည်ဟု
ဆိုကာ ၁၉၄၀ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီး
လိုက်သည်။ သို့သော် မကြာခင်မှ အစိုးရ ပြန်လွှတ်လေသည်။

အစိုးရသည် ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကို ဖိနှိပ်လိုသည့်
သဘောဖြင့် ၁၉၄၀ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ထွက်ရပ်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၆၃
ဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဒေါက်တာဘမော်ကို
စစ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုံ့ဆော်မှုများ ဆောင်ရွက် ဟောပြောသည်
တို့ကို မြန်မာပြည်ကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေအရ ဖမ်းဆီး
ပြီး ၁၉၄၀ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ်
တစ်နှစ်ပေးလေသည်။ ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်
တစ်ဦးဖြစ်သော သခင်နုကိုလည်း အစိုးရကို မကြည်အညို
ပျက်အောင် ဟောပြောသည်ဟုဆိုကာ ရာဇသတ်ပုဒ်မ ၂၄
(က) အရ ဖမ်းဆီး လိုက်လေသည်။

ထိုသို့

အစိုးရက ဖိနှိပ်နေသည့်ကြားမှာပင် ဗမာ့ထွက်ရပ်
ဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော အထွေထွေအတွင်း
ရေးမှူး သခင်အောင်ဆန်းသည် ဟင်္သာတခရိုင် လေ့ရှိမြို့တွင်
ထူထောင်သော တရားပွဲတွင် အစိုးရ တားမြစ်နေသည့်ကြားမှ
နယ်ချဲ့စစ်ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် တောင်တန်းဒေသချင်းတောင်
နယ် အကြောင်းများကို ဟောပြောလေသည်။

ထိုဟောပြောချက်ကြောင့် အစိုးရက သခင်အောင်
ဆန်းအား ဖမ်းရန်ဝရမ်း ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

၆၄

သို့သော်

သခင်အောင်ဆန်းသည် ဦးလှတောဆိုသည့် မျိုးချစ် စိတ်ရှိသော ဗမာပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် ကိုယ် ရောင်ဖျောက်ပြီး ရန်ကုန်ကို ရောက်အောင် ပြန်လာခဲ့လေ သည်။

ပုလိပ်လက်မှ လွတ်လာသော သခင်အောင်ဆန်းကို ဟင်္သာတခရိုင် ရာဇဝတ်ဝန် မစ္စတာဇေးဗီးယားက ဆုငွေ ငါးကျပ်ပေးမည်ဟု လှောင်မြှောင်၍ ကြေငြာခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့်

ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကိုထောက်ခံသော တို့ဗမာ အစည်းအရုံးဝင်လူငယ်ခေါင်းဆောင်များကို ဂဠုန်ဦးစော အစိုးရကကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေဖြင့် ဖမ်းဆီး နှိပ်ကွက်ခဲ့ရာ သခင်စိုး၊ သခင်မြသွင်၊ သခင် လေးမောင် နှင့် သခင်သိန်းဖေ တို့သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်ရှိကုန်ကြသည်။

သို့သော်

ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း၏ သခင်လူငယ်ခေါင်းဆောင် များ သည် စိတ်ဓါတ်မကျဘဲ လွတ်လပ်ရေးကို ရရှိအောင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

၆၅

ပိုမိုကြိုးစားအားထုတ်လာခဲ့ ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင်

နန်းရင်းဂန်ဖြစ်နေသော ဂဠုန်ဦးစောသည် ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်ကို အင်္ဂလန်သွားပြီး မြန်မာပြည်အတွက် လွတ်လပ် ရေး တောင်းဆိုချင်ပါသည်ဟု ပြောဆိုလေသည်။ အောက် လွှတ်တော် ဥပဒေပြုအစည်းအဝေးက မြန်မာပြည်အား ငြိသိသျှ အစိုးရက လုံးဝလွတ်လပ်ရေးကို စီမံ ပေးမည်ဟု ကတိပြုရန် တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ရာ ထိုဆုံး ဖြတ်ချက်ကို အခြေထားပြီး ဂဠုန်ဦးစောက ဗီလတ်ကိုသွား၍ အရေးဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂဠုန်ဦးစော၏ အရေးဆိုမှုကြောင့် ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်သည် ယန်ဒန်ကို အကြောင်းကြားကာ ဖိတ်စာယူပေးလေ သည်။

ထို့ကြောင့်

၁၉၄၁ခုနှစ် အောက်တိုဘာလဆန်းတွင်နန်းရင်းဂန် ဂဠုန်ဦးစောသည် အတွင်းဝန်အိုင်စီအက်ဦးတင်ထွတ်နှင့် အတူ ဗီလတ်ကိုသွားပြီး အင်္ဂလိပ်အစိုးရဝန်ကြီးချုပ် ချာချီထံတွင် လုံးဝလွတ်လပ်ခွင့်ကို အရေးဆိုမည် ဟု ကြေငြာ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ကာ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ဂဠုန်ဦးစော လန်ဒန်ကို ထွက်ခွာ သွားသောအခါ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်သော ဆာပေါ်ထွန်းက အဗိုရဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဆက်လက်ဆောင် ရွက်လေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် ရန်ကုန်မှ အန္တိယ၊ ပယ်လယ် စတိုင်၊ အီဂျစ်၊ အာဖရိက အနောက်ပိုင်းနှင့် လစ်စဘွန်း တို့တို့ ဝင်ပြီး ဗိလတ်ကိုရောက်အောင် သွားပြီးလျှင် အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာပြည်ဆိုင်ရာအတွင်းဝန် မစ္စတာအေဖရိနှင့် ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စတာချာချီတို့အား တွေ့ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးလျှင် လွတ်လပ်ရေးကို စီမံပေးမည်ဟု ကတိပေး၍ ကြေငြာစေလို ကြောင်း ပြောကြားသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီက “မင်းတို့တတွေသည် ဗမာရှင် ဘုရင် လက်အောက်တွင် အုပ်စိုးခြင်းခံရသည်ထက် အင်္ဂလိပ် တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ခံရခြင်းက ပိုမကောင်းပါလား”ဟု ဆိုရာ ဂဠုန်ဦးစောက အညံ့မခံပဲ “အကယ်၍ ဂရိတ်ဗြိတိန်နိုင်ငံအား လုံးကို ဂျာမနီပြည် အာဏာရှင် ဟစ်တလာ၏ လက်အောက် တွင်ရှိနေလျှင် ခင်ဗျား စိတ်ကျေနပ်မလား”ဟု ပြန်လည်ချေပ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ခဲ့သည်။

အင်္ဂလိပ်ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီက “မင်းတို့ ဗမာပြည်ကို လုံးဝလွတ်လပ်ရေးပေးလိုက်လျှင် အာဏာလုကြတာနဲ့ပဲ အ ချင်းချင်းသတ်ပြီး သွေးချောင်းစီးနေမှာပေါ့”ဟု ခန့်သည်။

သို့သော်

ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီသည် ဂဠုန်ဦးစော၏ အရေးဆိုချက် ကို ဥပက္ခာမပြုပဲ “ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးလျှင် ဆွေးနွေး ကြတာပေါ့”ဟု ဆိုလိုက်သည်။

အကြံကြီးသော ဂဠုန်ဦးစောသည် အင်္ဂလန်မှအပြန် ၎င်းစီးလာသော လေယာဉ်သည် လစွဘွန်းလေဆိပ်သို့ အ ဆိုက်တွင် သတင်းတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုသတင်းမှာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းရှိ အမေရိကန်ရေတပ် ကို အာရှသားဂျပန်များက ဗုံးကြဲလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်

ဂဠုန်ဦးစောသည် လေယာဉ်ပျံမထွက်ပဲ စောင့်ဆိုင်း နေစဉ် ၎င်းနှင့်အတူပါလာသော ဦးတင်ထွတ်ကို ပင် အသိမပေးပဲ တည်းခိုနေသည့်ဟိုတယ်မှ လစွဘွန်းရှိ ဂျပန်

ကောင်စစ်ဝန်နှင့် တွေ့ဆုံရန်ထွက်သွားလေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် အင်္ဂလိပ်နန်းရင်းဝန် ဝင်စတန်ချာ ချီနှင့် တွေ့ဆုံရာမအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် လစွဲဘွန်း အရောက်တွင် ဂျပန်များအရေးသာနေသည်ဟုထင်ပြီး ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်နှင့် တွေ့ရန်ကြိုးပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်

ထိုအချိန်က အင်္ဂလိပ်ထောက်လှမ်းရေးများသည် လစွဲဘွန်းတွင် အကြီးအကျယ်လှုပ်ရှားနေချိန်ဖြစ်ရာ ဂဠုန်ဦးစော၏ခြေလှမ်းကို သိလျှင်သိခြင်း သက်ဆိုင်ရာကို သတင်းပို့လိုက်ရာ နှစ်နိုင်ငံအဖို့ရ ညှိနှိုင်းပြီး ဂဠုန်ဦးစောကို ဖမ်းဆီး၍ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို ပို့လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး နန်းရင်းဝန် ဂဠုန်ဦးစော၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုမှာ စာရဏ တစ်ခန်းရပ်သွားသည်။

အခန်း(၇)

ရဲတော်သုံးကျိပ်နှင့် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး

ဂဠုန်ဦးစောသည် သူ၏အာဏာတည်မြဲရန် မြန်မာနိုင်ငံကို ဒိုမီနီယံ အဆင့်ပေးရန် ဆောင်ရွက်နေချိန်တွင် တဘက်မှာလည်း၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် လူငယ်ခေါင်းဆောင်များ၊ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းဝင် ခေါင်းဆောင်များနှင့် ဘီအာပီ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံ အဖွဲ့ဝင် လူငယ်ခေါင်းဆောင်တို့ သည် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲရန် လက်နက်၊ ခဲယမ်းများအတွက် နိုင်ငံခြား အကူအညီတို့ယူရမည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်ကြသည်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် သခင်လှမြိုင်ကို အဖော်ပြုပြီး ၁၉၄၀ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၈ရက်နေ့တွင် ဟိုင်လီသဘောဖြင့် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှ လျှို့ဝှက်စွပ်ဖျက်ပြီးလျှင် ၁၉၄၀ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၄ရက်နေ့တွင် တရုတ်ပြည် အမြိုင်မြို့ကို ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင်

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဘီအာပီပြည်သူ့အရေးတော်ပုံ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၀
ခေါင်းဆောင်များသည် ဂျပန်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်လျှို့ဝှက်စွာ ပြန်လည်ဆက်သွယ်မိကြပြီး၊ တရုတ်ပြည် အဖွဲ့မြို့ကို ရောက်ရှိနေကြသည့် သခင်အောင်ဆန်းအား ဂျပန်ပြည်ကို ရောက်အောင် စီစဉ်ကြလေသည်။

မေဂျာကန်းဒသည် တရုတ်ပြည် အဖွဲ့မြို့ရှိ ချောင်ကြသော ဖော်တယ်တစ်ခုတွင် တိတ်တဆိတ် တည်းခိုနေသော သခင်အောင်ဆန်းတို့အား လာရောက်ရှာဖွေ၍ ဂျပန်ပြည်ကိုသွားရန် စီစဉ်ပေးသောကြောင့် ၁၉၄၀ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၁၂ ရက်နေ့တွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် သခင်လှမြိုင်နှင့်အတူ ဂျပန်ပြည်ရှိတိုကျိုမြို့ကို ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။

သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်တို့သည် ဂျပန်နိုင်ငံတိုကျိုကို ရောက်ရှိလာသောအခါ ကာနယ်ဆူဇူကီးသည် ဟနေဒါလေယာဉ်ကွင်းမှ အသင့်စောင့်ကြိုကာ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

ဤသို့

ကာနယ်ဆူဇူကီးနှင့် ဆက်သွယ်မိကြပြီးနောက် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် အစီအစဉ်များရေးဆွဲရာ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၀
မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် လိုအပ်သော လက်နက်ခဲယမ်းများကို ဂျပန်ကပေးမည်။ ဗမာ့လူငယ်တစ်စုသည် ဂျပန်၏ စစ်ပညာကိုလျှို့ဝှက်စွာ သင်ကြားလေ့လာရမည်ဟူသော အချက်များပါရလေသည်။

ထိုအစီအစဉ်အချက်အလက်များအရ ဗမာပြည်မှယုံကြည်ရသော လူငယ်တစ်စုကို လျှို့ဝှက်စွာ ခေါ်ဆောင်ပြီး ဂျပန်များသိမ်းပိုက်ထားသော နေရာများတွင် အခြေခံစစ်ပညာများကို လေ့လာသင်ကြားရန် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်

အခြေခံစစ်ပညာကို လေ့ကျင့်ပြီးသော ဗမာ့စစ်ခေါင်းဆောင်လူငယ်တစ်စုက ပြန်လည်ဦးစီး၍ ဗမာ့လက်နက်ကိုင်တပ်များကို ဖွဲ့စည်းပြီးလျှင် အခြေခံစစ်ပညာနှင့် သေနင်္ဂဗျူဟာ စစ်ဆင်နည်းများကို အမြန်သင်ကြားပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်တို့အား မြန်မာမြေပေါ်မှ တိုက်ထုတ်ပစ်ရန် စီစဉ်ကြလေသည်။

အထက်အတိုင်း အစီအစဉ်ရေးဆွဲပြီးသောအခါ သခင်အောင်ဆန်းသည် ဂျပန်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် မြန်မာပြည်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၂
ကို လျှို့ဝှက်စွာပြန်လာပြီး ၁၉၄၁ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃ ရက်နေ့တွင်
ရန်ကုန်သို့ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်

ယခင်က ဖွဲ့စည်းထားသော ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံ
အဖွဲ့ဝင်တို့နှင့် အစီအစဉ်များကို လျှို့ဝှက်စွာ ဆွေးနွေးပြီး
နောက် သခင်လှဖေ (ဗိုလ်လက်)၊ သခင်အေးမောင်(ဗိုလ်မိုး)
သခင်ဘဂျမ်း (ဗိုလ်လရောင်)၊ ကိုထွန်းရှိန် (ဗိုလ်ရန်နိုင်)တို့ကို
ခေါ်ဆောင်ပြီး ဂျပန်ပြည်ကို ပြန်လာခဲ့ သည်။

ဤသို့ဖြင့်

မြန်မာအာဇာနည်လူငယ်များသည် တသုတ်ပြီးတသုတ်
ရုပ်ဖျက်ပြီးမြန်မာပြည်မှ ဂျပန်နိုင်ငံကို ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ
သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ဗမာ့သူရဲကောင်း ရဲဘော်သုံးကျိပ်
တို့သည် ဟိုင်နန်ကျွန်းတောင်ပိုင်းဒေသရှိ ဂိုရီတောင် ခြေရင်း
တနေရာတွင် စစ်အခြေခံပညာရပ်များကို သင်ကြားလေ
သည်။ ထိုသင်ကြားရသော စစ်အခြေခံပညာမှာ တကယ့်
တိုက်ပွဲများထက် ပင်ပန်းစွာ လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ ကြ ရသည်။

စစ်ချီ၊ စစ်တတ် စစ်တိုက်ပုံများနှင့် ခြေလျင်တပ်ရင်း

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၃
တပ်မဟာများကို အုပ်ချုပ်ခန့်ခွဲပုံ၊ ဦးစီးတိုက်ခိုက်ပုံ၊ ရန်သူစစ်
ကြောင်း နောက်ပိုင်းမှဝင်ပြီး တံတားဖျက်ခြင်း၊ သူပုန်ထခြင်း၊
ပြောက်ကြားတိုက်ခြင်း စသည်တို့ကို လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့
ရသည်။

စစ်ပညာများစုံသောအခါ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်တို့
သည် ဘန်ကောက်မြို့တွင် ဌာနချုပ်စခန်းတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပြီး
BIA ခေါ် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်ကို တည်ထောင်
လိုက်ကြသည်။

ရဲဘော်များသည် အရိုးကြေကြေ၊ အရေခန်းခန်း
အသက်ကိုပဓာနမထားဘဲ လွတ်လပ်ရေးရသည်အထိ ဆက်
လက်ကြိုးပမ်းမည်ဟု သံမဏိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အဓိဌာန်ပြု
ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက်

၁၉၄၂ခုနှစ် မတ်လတွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မ
တော်သည် ဂျပန်တပ်မတော်နှင့် ပူးတွဲချီတက်တိုက် ခိုက်ရာ
တိုက်ပွဲတိုင်းတွင် အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့
အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခြင်းမှာလဲ လူထု၏ထောက်ခံမှု၊ ပြည်တွင်းရှိ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၄

အသင့်စီမံထားသော တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် ပြည်တွင်းသူ ပုန် (BRP) အဖွဲ့ဝင်တို့က နေရာတိုင်းတွင် ကင်းထောက်၍ သတင်းပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲ၏နောက်ဆုံးတွင် အင်္ဂလိပ်တို့ကို မြန်မာမြေပေါ်မှ မောင်းထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

အခန်း(၈)

ဂျပန်လက်အောက် မြန်မာနိုင်ငံရေး

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်နှင့် ဂျပန်တို့သည်

မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်လည်သိမ်းယူပြီးနောက် ယာယီ အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့များဖွဲ့စည်းပြီး အုပ်ချုပ်စေခဲ့သည်။ ထိုသို့ အုပ်ချုပ်ရာတွင် တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက် ဓမ္မမြန်မာတို့၏ နည်းအတိုင်း လူဆိုး၊ သူခိုးများကို ခပ် ကြမ်းကြမ်းနှိမ်နင်းလိုက်သဖြင့် ခေတ်ပျက်နေသော ထာလကြီးတွင် ခိုးဆိုးမှုများ အလွန်နည်းပါးသွား ခဲ့သည်။

သို့သော်

ယာယီအုပ်ချုပ်ရေးကို အရေးပေါ်ဖွဲ့စည်းလိုက်ရ သဖြင့် အချို့နေရာများတွင် ချွတ်ယွင်းချက်များရှိ ခဲ့သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာရရှိသူအချို့သည် ပထမတွင် အတော် သဝင်မြင့်ပြီး အစိုးရအရာရှိကြီးများ၏ လိုင်စင်ရှိသော ထက်နက်များကို သိမ်းယူခြင်း မပြောပလောက်သော အမှုတို့ ချီ ခိုက်နှက်ခြင်း၊ အာဏာပြုခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကြ သည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၆

ထို့ကြောင့်

ဗမာပြည်ကို အုပ်ချုပ်မည့် အစိုးရအဖွဲ့ကို စနစ်တကျ ရွေးချယ်ရန် ဂျပန်စစ်သေနာပတိ ဂျင်နရယ် အီးဒါးက စီစဉ်ခဲ့သည်။

ဒေါက်တာဘမော်ကို ခေါင်းဆောင်ထားပြီး ဒေါက်တာသိမ်းမောင်၊ ဦးဘစော၊ သခင်မြ၊ သခင်နု၊ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်ထွန်းအုပ်၊ သခင်ဗစိန်၊ ဦးထွန်းအောင်၊ ဗန္ဓုလ ဦးစိန်၊ ဦးဘဝင်း၊ မါးမ ဦးဘသိန်း၊ သထုံဦးလှဖေ တို့ပါဝင်သော အုပ်ချုပ်ရေးကော်မတီအဖွဲ့ကို ခန့်ထားခဲ့သည်။

ထိုကော်မတီအဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မြို့ အတွင်းဝန်ရုံး ဥပဒေဖြု လွှတ်တော်ရုံးခန်းအနီးရှိ ဇွန်လနှင့်ဇူလိုင်လတို့တွင် အစည်းအဝေးထိုင်ပြီး ၁၉၄၂ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၂ရက်နေ့တွင် အစိုးရကို ဖွဲ့စေလေသည်။

ထိုအစိုးရအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော ဝန်ကြီးများမှာ

- ၁။ ဒေါက်တာ ဘမော် (ဝန်ကြီးချုပ်)
- ၂။ သခင်မြ (ဌာန လက်ကိုင်မရှိ)
- ၃။ ဒေါက်တာ သိန်းမောင် (ဘဏ္ဍာရေး)

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၇

- ၄။ ဦးထွန်းအောင် (တရားဌာန)
- ၅။ သခင်သန်းထွန်း (မြေနှင့်လယ်ရာ စိုက်ပျိုးရေး)
- ၆။ သခင်ထွန်းအုပ် (သစ်တောရေး)
- ၇။ သခင်ဗစိန် (ဆည်မြောင်းနှင့် အလုပ်သမား)
- ၈။ ဗန္ဓုလ ဦးစိန် (လမ်းပန်း အဆောက်အဦးနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး)
- ၉။ ဦးဘဝင်း (ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေး)
- ၁၀။ ဦးလှဖေ (ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့် စက်မှုလက်မှု) တို့ဖြစ်ကြသည်။

ထိုအစိုးရအဖွဲ့သည် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်မရဘဲ မြန်မာပြည်ရှိဂျပန် စစ်သေနာပတိ၏ လက်အောက်ခံအုပ်ချုပ်ရသော အစိုးရဖြစ်လေသည်။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် မြန်မာပြည်နယ် အသီးသီးတွင် တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားစဉ်က တပ်သားပေါင်း ထိုးသောင်းနှင့်အထက်ရှိခဲ့သည်။ လက်နက်များမှာလည်း ဂျပန်လက်နက်များအပြင် တိုက်ပွဲရသောလက်နက်များ ထည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ တပ်သားတိုင်း၏ လက်မောင်းရင်းတွင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၈
အဝါ၊ အစိမ်း၊ အနီ သုံးရောင်ခြယ်အောက်ခံတွင် ဒေါင်းရုပ်
အကွက်ဖော် လက်ပတ်များပတ်ထားကြသည်။

ဗမာပြည်ကို လွတ်လပ်ရေးမပေးလိုသော ဂျပန်စစ်
အာဏာပိုင်များသည် ဗမာပြည်မှ အင်္ဂလိပ်တို့ကို တိုက်ထုတ်
ခဲ့သော BIA တပ်မတော်ကို ဖျက်သိမ်းစေလိုသဖြင့် အပြစ်
အမျိုးမျိုးရှာခဲ့သည်။

ထိုအခါ

မြန်မာခေါင်းဆောင်များသည် လက်နက်ကိုင် ဗမာ
အမျိုးသားတပ်တစ်တပ်ရှိမှ ဖြစ်မည်ဟု နှလုံးသွင်းမိကြသဖြင့်
BIA တပ်မတော်ကိုဖျက်သိမ်း၍ ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မ
တော် (ခေါ်) BDA ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်

BDA တပ်မတော်ထဲကို BIA တပ်သားဟောင်း
များထဲမှ သင့်လျော်သူများကို ပြန်လည်သိမ်းသွင်းခဲ့ သည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်၏
စစ်ဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်လာသည်။

၁၉၄၃ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ကလွတ်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၇၉
လပ်ရေးပေးသောအခါ ဒေါက်တာဘမော်၏ အဖိုးရအဖွဲ့တွင်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဖြစ်လာ
ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က

BDA တပ်သားတို့၏ စစ်ဝတ်တန်ဆာမှာ ဂျပန်တပ်
သားများနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်။ ဦးထုတ်တွင် အဝါ
ဝတ်ရစ်လျက် ရှေ့ဖတ်က ငါးမြှောင့်အဝါရောင်ပြားတွင်
ထောင့်ငါးရာရှိသော အစိမ်းရောင် ကြယ်တံဆိပ် ကို တပ်ဆင်
ထားသည်။ ကော်လံတွင် ဒေါင်းရုပ်တပ်ဆင်ထားသည်။
လက်ဝဲရင်အုံအောက်ခံ အစိမ်းပြားတွင် ငွေရောင်ဘား
စာန်းများ ကြယ်ပွင့်များကို ရထားအလိုက် တံဆိပ်ကို တပ်
ဆင်ကြရသည်။

BDA တွင် ခြေလျင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ စက်အမြောက်
တပ်၊ စိန်ပြောင်းကြီးတပ်၊ စစ်သေနတ်ကြီးတပ်၊ အမြောက်
ကြီးတပ်၊ လေယာဉ်ပျံပစ် အမြောက်တပ်၊ စက်မှုလက်မှု (အင်
ဂျင်နီယာ)တပ်၊ ဆေးဝန်ထမ်းတပ်၊ စစ်မြင်း တပ်ဖွဲ့ စသည်များ
ဖွဲ့စည်းပါဝင်ခဲ့သည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အမှန်တွင် ဂျပန်တို့ပေးသော လွတ်လပ်ရေးသည် အတုအယောင်လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်သည်။ ဂျပန်စစ်တပ်များ မြို့ရွာများကို ဝင်တော့မည်ဆိုလျှင် မြန်မာတို့က သပြေပန်း ရေချမ်းနှင့် ကြိုဆိုကြရသည်။ သူတို့အား ပြေပြစ်စွာ ဆက်ဆံခြင်းမပြုပါက ကားတွန်းခိုင်းသည်။ ပစ္စည်းများကို သယ်ခိုင်းသည်။ လူမြင်လျှင်ခေါ်၍ အနှိပ်ခိုင်းသည်။ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများကို ရိတ်ခိုင်းသည်။ နယ်များတွင် သူလျှို့ဟု အထင်မှားပြီး အဖမ်းခံရလျှင် ပြင်းပြင်ထန်ထန် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသည်။ အစာအငတ်ထားသည်။ လက်သည်းခွာသည်။ ကျင်စက်နှင့်တို့သည်။ ဇောက်ထိုးဆွဲထားသည်။ ရိုက်သည်။ ခါးဖြင့်ခွန်းသည်။ တစ်ညလုံး မအိပ်ရအောင် မတ်တက်ထားပြီး လူလဲနှင့် စစ်ဆေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သည်ကို မခံနိုင်၍ ဝန်ခံပါက သတ်ပစ်သည်။ ငြင်းဆန်လျှင် ဝန်မခံခြင်း ညှဉ်းဆဲသည်။

ထို့ကြောင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ကိုပြန်လည် တော်လှန်ရန်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

စီစဉ်ကြလေသည်။ အချိန်ကာလနှင့် အခြေအနေပေးလာသောအခါ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှ ပါဝင်သောဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားတစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ ထိုအင်အားစုက ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေးနှင့် ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးစီးသော ဗမာ့တပ်မတော် ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီနှင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့သည် ၁၉၄၄ခုနှစ် သြဂုတ်လအတွင်းတွင် ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေးနှင့် ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို စတင်တည်ထောင်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဦးစီးသော ဗမာ့တပ်မတော်သည် မဟာမိတ်တို့ အကူအညီဖြင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ကို တော်လှန်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့်

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဂျပန်တို့၏ ဖက်ဆစ်စနစ်ဆိုးကြီး တစ်ခု လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားလေသည်။

အခန်း (၉)

ဂျပန်အဖြေ အင်္ဂလိပ်ပြန်အောင် မြန်မာနိုင်ငံရေး
အခြေအနေ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အသက်သုံးဆယ် ဆိုပေမဲ့
ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံ သည်။
သူးချွန်ထက်မြက်သည်။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးရဖို့ဆိုလျှင်
ရှေ့ဆုံးမှ အသက်စွန့်ရဲသည်။ ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန်ရေးကို
အောင်မြင်စွာ ခေါင်းဆောင်နိုင်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
သည် စစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးဘဝမှအမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး
ဖြစ်လာသည်။

ထို့အတူ

ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးအဖွဲ့သည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်
ဓားကို တိုက်ခိုက်အပြီးတွင် အင်အားကြီးမားသော အမျိုး
သား အင်အားစုကြီး ဖြစ်လာသည်။ ပြည်သူနှင့် ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းသည် ခွဲခြားလို့ မရတော့ပေ။

ထိုအကြောင်းကို မသိသော ဘုရင်ခံဒေါ်မန်
စမစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံကို ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ အင်အားပြည့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၈၄
သုံးနှစ်တာကာလအတွင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ခိုအောင်းပုန်းကွယ်
နေရာမှ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဂျပန်တို့မရှိတော့သည့် အချိန်တွင်
ရန်ကုန်ကို အပြုံးဖြင့် ပြန်လာခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ အင်္ဂလန်မှ
ပြတိန်သျှ အစိုးရထုတ်ပြန်လိုက်သော ရွှေရည်စိမ် လွတ်လပ်
ရေးဖြစ်သည့် စက္ကူဖြူစာတမ်း ပါလာခဲ့သည်။

ထို့နောက်

၁၉၄၅ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၁၇ ရက်နေ့တွင်
မြို့တော်ခန်းမမှာ ကျင်းပသည့်ဂုဏ်ပြုဇနည်ခံပွဲ၌ မြန်မာနိုင်ငံ
လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မကြာမီ
မှာပင် အခြေအနေပေးသည်နှင့် တပြိုင်ထဲ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ
အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရေးအတွက် တိုင်းပြု၊ ပြည်ပြု၊ လွတ်
တော်ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရတော့ မည်ဖြစ်ကြောင်း
ဟိတ်ကြီး၊ ဟန်ကြီးဖြင့် ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်
ပြီး ပြောကြားရာ တွင် “ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရေး မပြုမီ
အတောအတွင်း ၁၉၃၅ခုနှစ် မြန်မာအစိုးရ အက်ဥပဒေအရ
စက္ကူဖြူစာ တမ်းတွင်ပါသော အချက်အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံကို
ဘုရင်ခံတစ်ဦးတည်း အုပ်ချုပ်သည့်စနစ်ဖြင့် သုံးနှစ်မျှ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၈၅
အုပ်ချုပ်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း ကိုယ်ပိုင်အာဏာကို
တစ်ယောက်တည်း သုံးစွဲမည်မဟုတ်ပေ။ အမှုဆောင်
ကောင်စီတို့ ဥပဒေပြုကောင်စီတို့ကို ခန့်ထား မည်။ ပါဝင်ကြ
ပါ”ဟု ဖိတ်ခေါ်သည်။

ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်၏ ပြောကြားကြေငြာချက်မှာ
မြန်မာတို့အဖို့ ရိုးအီနေသော ဟင်းတစ်ခွက်လို့ ဖြစ်နေသည်။
ဂျပန်တို့ကို ရဲရဲဝင်ဝင်တော်လှန်ခဲ့သော လူငယ်များကို မဆွဲ
ဆောင်နိုင်ပေ။ မြန်မာ့ခေါင်းဆောင် များသည် တိုက်ပွဲပေါင်း
များစွာကို တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူခဲ့သော ဗမာ မျိုးချစ်တပ်မတော်
ကို လက်နက်အပ်ပြီး ဖျက်သိမ်းရန် ဆန္ဒမရှိသေးပေ။
ထို့အပြင် ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်ပြောသလို သုံးနှစ်၊ သုံးမိုး၊
သူ့သဘောနှင့် သူစိုးမိုးအုပ်ချုပ်မည့်ကိစ္စနှင့် လွတ်လပ်ရေး
တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဆိုသော စကားကို လက်မခံနိုင်ကြပေ။
ထို့ကြောင့် ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့
သည် ထိတ်တိုက်တွေ့ဆိုကြ လေသည်။

ဒေါ်မန်စမစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံကို ဂျပန်များဝင်
ရောက်ချိန်က အတူတကွ ထွက်ပြေးဆုတ်ခွာခဲ့သော မြန်မာ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၈၆
နိုင်ငံရေးသမားများ ဖြစ်ကြသည့် ဆာပေါ်ထွန်း၊ ဆာထွန်း
အောင်ကျော်တို့ကို အထင်ကြီးသည်။ ၎င်းတို့သည် အနေနိမ့်
ချိန်တွင် သူနှင့်အတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဆင်းမလားမြို့ကို လိုက်ပါခဲ့
သဖြင့် အလွန်သစ္စာရှိကြသည်ဟု ထင်ထားသည်။ ၎င်းတို့
ကလည်း ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်ကို မြှောက်ပေးကြသည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို သခင်ပေါက်စတစ်ဦးအဖြစ်သာ
သဘောထားကြသည်။ ရာထူးပေးလျှင် ကိစ္စအေးမည်။
အကယ်၍ ရာထူးဖြင့် မရလျှင် အာဏာဖြင့်ဖြေခြောက်သည်။

သို့သော်

မြန်မာလူထု တစ်ရပ်လုံးက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
နောက်တွင် ရှိနေသလို၊ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ချော
တိုင်းလည်း မပျော့၊ ခြောက်တိုင်းလည်း မကြောက်သဖြင့်
ရန်သူသဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့၏

ဤသို့ဖြင့်

ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
တည်ထောင်ထားသော ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်း
ပစ်ရန်တောင်းဆိုလိုက်သည်။ ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့သည်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၈၇
ဖဆပလ၏ ခါးပိုက်ဆောင်တပ်ဖွဲ့ဟု စွပ်စွဲ သည်။

ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့ချုပ်၏ မူလအစမှာ ဗမာ့မျိုးချစ်
တပ်မတော်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး ဗမာ့တပ်မတော်အသွင်ပြောင်းဖွဲ့
စည်းရာ တွင် အရေးအတွက်အားဖြင့် တပ်သား ၅၂၀၀၊ အရန်
၃၀၀၀နှင့် ဗိုလ် ၂၀၀၊ အရန်ဗိုလ် ၂၀၀ အထိသာ ဖွဲ့စည်းခွင့်ရရှိ
ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်

ပိုလျှံနေသော ဗမာ့မျိုးချစ် တပ်မတော်သားများကို
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဦးဆောင်ပြီး ဟိုယောင်ယောင်
ဒီယောင်ယောင် မဖြစ်စေရန်အတွက် ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့
ချုပ်ကို ဖွဲ့စည်းပေးလေသည်။

ထိုပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ကို မျိုးချစ်တပ်မတော်မှ
တပ်သားဟောင်းများသာမက၊ လူငယ် လူရွယ်များပါ စိတ်ဝင်
တမားနှင့် ဝင်ရောက်လာကြသဖြင့် နိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် ရာ
ပေါင်းများစွာသော အရေးအတွက်အထိ တိုးတက်များပြား
လာခဲ့သည်။

ပြည်သူ့ရဲဘော်များသည် တူညီဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်၍

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

သစ်သားရိုင်ဖယ်များဖြင့် သင်တန်းဆင်းကြသည်။

ထိုအခါ

ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်သည် ပြည်သူ့ရဲဘော်များကို ယူနီဖောင်းဝတ်ပြီး လေ့ကျင့်ခြင်း မပြုလုပ်ရန် တားမြစ်လေသည်။ ထိုအမိန့်ကို မနာခံပဲ ပြည်သူ့ရဲဘော်များသည် ယူနီဖောင်းဝတ်ပြီး လေ့ကျင့်သောကြောင့် ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့သည် “ဖက်ဆစ် ဆန်သည်” ဟု အပြန်အလှန် စွပ်စွဲကြလေ သည်။

ထိုသို့

တင်းမာနေသော အခြေအနေကြောင့် တို့တောင်းသော အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် နှစ်ဖက်ထိပ်တိုက်တွေ့ကြလေသည်။ ၁၉၄၆ခုနှစ် မေလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ထန်းတပင်၌ ပြည်သူ့ရဲဘော်များက လှည့်လည် ဆန္ဒပြသည်ကို ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်၏ ပုလိပ်များက သေနတ်ဖြင့် ပစ်သဖြင့် အချို့မှာသေပြီး၊ အချို့က ဒဏ်ရာရကြသည်။ ၎င်းဖြစ်ရပ်သည် တစ်နိုင်ငံလုံးကို ကူးစက်ပျံ့နှံ့သွားသောကြောင့် ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြပွဲများနှင့် အတူအလွန်တင်းမာသည့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အဆင့်ကို ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဖြိုလဲရန် အတွက် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရင်ခံသည် ဂဠုန်ဦးစောကို ယူဂန်မှ ထုတ်ယူပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဖက်ပြိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံရေးလောကထဲသို့ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးလောကကို ပြန်ရောက်သောအခါ ယခင်သူထမ်းဆောင်ခဲ့ဘူးသော နန်းရင်းဝန် ဟန်ပန်မပျောက်ပျက်ပေ။ သူထောင်ထဲရောက်နေတုန်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ဗမာ့နိုင်ငံသစ် အကြောင်းကို သူမသိသေးပေ။ ထိုအချိန်ကအသက် လေးဆယ်လေးနှစ် ချိပြီး ဖြစ်သည့်ဂဠုန်ဦးစောသည် အသက် သုံးဆယ်ကျော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို သခင်ပေါက်စ တစ်ဦးအဖြစ်သာ မြင်ထားသည်။ သူ့လောက် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် နိုင်ငံရေး ပရိယာယ်မရှိဟု ထင်ထားသည်။

အခန်း(၁၀)

ခေါ်မန်စမစ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်

ဂဠုန်ဦးစော

ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်
ဖဆပလတို့ပူးပေါင်းပါဝင်မှုမပါဘဲ မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ဖို့
ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် အောင်မြင်မှုမရခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်
ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်အား ၎င်း၏အစိုးရအဖွဲ့ တွင် ပါဝင်ရန်
ဖိတ်ခေါ်ရတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့်

အမှုဆောင် (၁၅)ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းမည့် အမှုဆောင်
ကောင်စီတွင် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်က (၁၁)ဦးအမည် တင်သွင်း
ပေးလိုက်သည်။ ထို(၁၁)ဦး အမည်စာရင်းတွင် ဗမာပြည်
ထွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး သခင်သိန်းဖေ
လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်အချက်အချာကြသည်
ပြည်ထဲရေးဌာနကို ဖဆပလအားပေးရန် တောင်းဆိုလိုက်
သည်။ ထိုအခါ ဘုရင်ခံဒေါ်မန်စမစ်က နိုင်ငံရေးလှည့်ကွက်
တစ်ခုကို သုံးလိုက်ပြန်သည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

၉၂

ယခင်က အမှုဆောင်အဖွဲ့ကို (၁၅)ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းမည် အစား (၁၁)ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖဆပလအဖွဲ့ ချုပ်မှ သခင်သိန်းဖေမပါဘဲ (၇)ဦးအမည် စာရင်းပေးရန် ပြောဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်သည် ဘုရင် ခံဒေါ်မန်စမစ်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပယ်ချလိုက်လေ သည်။

ဒေါ်မန်စမစ်သည် ၎င်းအစိုးရအဖွဲ့ကို စစ်မဖြစ်မီက နာမည်ကောင်းမရရှိခဲ့ကြသည့် နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းများ၊ စစ်ပြီးခေတ်တွင် အများကပြက်ရယ်စရာ ဖြစ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းလေသည်။

၎င်းအစိုးရအဖွဲ့တွင် ဆာပေါ်ထွန်း၊ ဆာထွန်းအောင် ကျော် စသော ဝါရင့် နိုင်ငံရေးသမားများအပြင် လူဟောင်း များဖြစ်သော ဦးပု၊ ဦးဘအုန်း၊ ဦးလွန်း၊ ဦးရန်အောင်၊ သာယာ ဝတီနှင့် သခင်ထွန်းအုပ်တို့ ပါဝင်ကြ သည်။

၁၉၄၆ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်စမစ်သည် ဝမ်းနာခေါင်းခဲ ရောဂါဖြစ်သဖြင့် အင်္ဂလန်ကို ပြန်သွားသည်။ ထိုအခါ ဝန်ကြီးချုပ် အက်တလီက လော့မောင့်ဘတ်တန်နှင့် တိုင်ပင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို မေဂျာဂျင်နယ်ဆားဟူးဘတ်ရန်ကို

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

၉၃

ဘုရင်ခံအသစ်အဖြစ် စေလွှတ်လိုက် လေသည်။ ဘုရင်ခံသစ် ဖြစ်လာသော ဆားဟူး ဘတ်ရန် သည် ရန်ကုန်ကို ရောက်ရှိ လာသောအခါ ဗိုလ်ချုပ် အောင် ဆန်းနှင့် တွေ့ဆုံပြီး အမှု ဆောင်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ခေါင်းဆောင် ရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက် လေသည်။

ထို့ကြောင့်

၁၉၄၆ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၂၆ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် အမှုဆောင်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆိုသည်မှာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့၏ခေါင်းဆောင်ဝန် ကြီးချုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘုရင်ခံသည် သူ၏အစိုးရအဖွဲ့ကို ပြောင်းလဲပြီး ဂဠုန်ဦးစော၊ သခင်ဝစိန်၊ စောဘဦးတို့ကို ထည့်သွင်းထား လေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် ခေါင်းဆောင်ကြီးသာ လုပ်လို သောသူဖြစ်သည်။ သူသည်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရန်လည်း အမျိုး မျိုးကြီးစားခဲ့သည်။ ယခုမူ သူသည် ခေါင်းဆောင်မဖြစ်ပဲ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ဝန်ကြီးအဖွဲ့၌ ပါဝင်နေရပြီ။

ထိုသို့

သူခေါင်းဆောင်မဖြစ်ရသည်မှာလည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရှိနေလို့ဟု ထင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လုံးဝကြည့်မရပေ။ ရင်ထဲတွင် မုန်းတီးနေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောတွင် ရန်သူများသည်။ နန်းရင်းဝန်ဖြစ်စဉ် တုန်းက အနိုင်ကျင့်ထားသည်များကို မကျေနပ်သူများရှိသည်။

ထို့ကြောင့်

ဝန်ကြီးဖြစ်မည့် စက်တင်ဘာလတွင် သူသည် ကားဖြင့်အပြင်သို့ သွားရာ အမည်မသိသူတစ်ယောက် က အနီးကပ်ပြီး သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်သွားသည်။ သေနတ်ဒဏ်ရာကြောင့် ကံကောင်ပြီးအသက်မသေသော်လည်း မျက်လုံးတွင် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့လေသည်။

အခန်း(၁၁)

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး စာချုပ်

မြန်မာနိုင်ငံကို ဘုရင်ခံဆားဟူးဘတ် အုပ်ချုပ်နေသော ၁၉၄၆ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပြည်သူ့အစိုးရက မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာအဖွဲ့ကို ဆွေးနွေးရန်အတွက် လန်ဒန်ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့ကို ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စစ်ဝတ်စုံရိုးရိုးကြီးနှင့် စစ်အင်္ကျီအနွေးထည်ကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ အရည်အချင်းနှင့် စိတ်ဓာတ်ကို သိသောကြောင့် သူနှင့် အဖွဲ့ကို တောင်းမွန်စွာ ကြိုဆိုကြလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့တွင်ဂဠုန်ဦးစောလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဆွေးနွေးပွဲကို နန်းရင်းဝန်အက်တလီကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်ပြီး ဆာစတတ်ဖွိုက်ကရစ်စသော ခေါင်းဆောင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၉၆
များ ပါဝင်ကြသည်။ ဆွေးနွေးသည်အခါတွင်လည်း နှစ်နိုင်ငံ
အစိုးရအဖွဲ့ အချင်းချင်းဆွေးနွေးကြသည့် ထုံးစံနှင့်အညီဆွေး
နွေးကြသည်။ ယခင်ကလို မြန်မာကိုယ်စားလှယ် များကို
ဆက်ဆံသည့် နည်းမျိုးမဟုတ် တော့ပေ။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်
နန်းရင်းဝန် (ဝန်ကြီးချုပ်)ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည့် ဂဠုန်ဦးစော
သွားတုန်းကပင် ဗြိသိသျှအစိုးရ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မစ္စတာ
ချာချီနှင့် တစ်ခါတခဏသာ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ကိုလိုနီနိုင်ငံများ
ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးမစ္စတာ အေမရိနှင့်သာ ကိစ္စပြီးခဲ့ရသည်။

ယခုတော့ နန်းရင်းဝန် အက်တလီကိုယ်တိုင်
ဦးဆောင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အဖွဲ့ကို မြန်မာ့လွတ်
လပ်ရေးအတွက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့လေသည်။ စစ်သားပီပီ
စစ်သားစကားကိုသာ ပြောတတ်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
သည် တိုတိုနှင့်လိုရင်းကို ပြောခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ရှင်းလင်း
ရိုးသားမှုကို ဗြိသိသျှအစိုးရတို့က လက် ခံခဲ့သည်။

ထို့နောက်

၁၉၄၇ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၇ရက်နေ့တွင် အောင်ဆန်း
အက်တလီစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်က

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၉၇
မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွင် ပါလာသော ဂဠုန်ဦးစောက
ကန့်ကွက်စကားပြောသေးသည်။ သို့ရာတွင် အသံသာရှိပြီး
အဆန်မရှိသော ဂဠုန်ဦးစောစကားကို ဗြိသိသျှအစိုးရက
အရေးအရာမယူပေ။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်
ယုံယုံကြည်ကြည်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းစာ
ချုပ်ပါ အချက်အလက်များမှာ

အောင်ဆန်း - အက်တလီစာချုပ်

ကိုယ်စားလှယ်တော်များက အရေးဆိုသော ဂရိတ်ဗြိတိန်နှင့်
မြန်မာနိုင်ငံတော်တို့၏ အနာဂတ် ဆက်ဆံရေးနှင့်
သက်ဆိုင်သော ကိစ္စအဝဝတို့ကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့်
မြန်မာနိုင်ငံတော် အမှုဆောင်ကောင်စီ၏ ကိုယ်စားလှယ်
တော်များ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီးလျက်၊ “ကော်မော်ဝလ်သ်”
အတွင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ အပြင်မှဖြစ်စေ၊ စောလျင်နိုင်သမျှ စော
လျင်စွာ မြန်မာနိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သားများတို့သည်
မိမိတို့လွတ်လပ်ရေးကို ဆွတ်ခူးနိုင်စေမည် ဖြစ်သောနည်း
လမ်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါသဘောတူ အဆုံးသတ်
ချက်များကို ရောက်ရှိကြလေသည်။

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်

မြန်မာနိုင်ငံတော်သူသားတို့သည် မိမိတို့နိုင်ငံ၏ အနာဂတ် အုပ်ချုပ်ရေးကို စောလျင်နိုင်သမျှ စောလျင်စွာ ဆုံးဖြတ်နိုင် စိမ့်သောငှါ၊ ၁၉၃၅ခုနှစ် အက်ဥပဒေအရ ဥပဒေပြုအဖွဲ့အစား၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ရွေးကောက်တင် မြှောက် စေရမည်။ ဤကိစ္စအတွက် ၁၉၃၅ ခုနှစ် အက်ဥပဒေရွေးကောက်နည်းစက်ကို အသုံးပြုလိမ့်မည်။

လူမျိုးသီးခြားမထားရှိသော လူစု၊ ကရင်အမျိုးသားစု၊ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ကပြားလူစုများအတွက်၊ ရွေးကောက်ပွဲကို ဧပြီလတွင် ကျင်းပလိမ့်မည်။ လူစုအသီးသီးအတွက် အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးစီ ရွေးကောက်တင်မြှောက် ရမည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော လူစုတစ်စုစုမှ အခြားဖြစ်သော လူမျိုးသီးခြား မထားသော လူစုတစ်စုတွင် စာရင်းသွင်းပြီးသော နောက်ဆက်တွဲ (က)တွင် ရှင်းလင်းဖော်ပြသည့်အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံလူမျိုးတစ်ဦးကို သီးခြားလူမျိုး မထားရှိသော လူစုစာရင်းတွင် တင်သွင်းရလိမ့်မည်။

၂။ ခေတ်ပြောင်းချိန်အစိုးရ အမျိုးအစား

ခေတ်ပြောင်းချိန်ကာလအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရသည် ယခုအတိုင်းကဲ့သို့ပင်၊ ၁၉၃၅ခုနှစ် အက်ဥပဒေအပိုဒ် ၁၃၉အရ အပ်နှင်းထားသော အထူးအာဏာများနှင့် ၁၉၄၅ခုနှစ် ယာယီစီမံချက်အက်ဥပဒေနှင့်တကွယင်း ဥပဒေအရ ကောက်စီတွင် ထုတ်ပြန်လိုက်သော အမိန့်ဟူသမျှအတိုင်း ဆောင်ရွက်သွားလိမ့်မည်။

အစိုးရတဦးတဘက်၏ သဘောတွင်အထူးဆောင်ရွက်ရန်လိုသည်ဟု ထင်မြင်သောထူးခြားသည့် အကြောင်းအချက်များ ပေါ်ပေါက်လျှင် ထိုအကြောင်းအချက်များကို လိုက်လျောရန် ပြောင်းလဲနိုင်ချက်ပြုလုပ်နိုင်သည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက စဉ်းစားလိမ့်မည်။

၃။ ကြားဖြတ်ဥပဒေပြုအဖွဲ့

ကြားဖြတ်ကာလအတွင်း ၁၉၄၅ခုနှစ်အက်ဥပဒေက ပြဌာန်းသည့် အတိုင်းဖြစ်သော ဥပဒေပြုကောင်စီတစ်ခု ရှိလိမ့်မည်။ အခွင့်ပြု ထားသောဦးရေကို ၅၀မှ ၁၀၀သို့ တိုးမြှင့်ရန် အာဏာကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၀

ကောင်စီတွင်ထုတ်ပြန်သော အမိန့်ဖြင့်ဖွဲ့စည်းလိုမည်။

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အတွက် ရွေးကောက်တင်
မြှောက်ခြင်းများ ပြီးဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ ဘုရင်ခံမင်းကြီး
သည် ဦးရေ ၁၀၀ပါဝင်သော ဥပဒေပြုကောင်စီတစ်ခုကို
အမည်တပ်ခန့်အပ်လိုမည်။ ထိုကောင်စီအဖွဲ့တွင် တိုင်းရင်း
မဟုတ်သော လူနည်းစုများ၏ ကိုယ်စားဆောင်ရွက် ရန်
လူဦးရေအနည်းငယ်ကိုပါဝင်စေလျက်၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်
တော်သို့ ရွေးကောက်တင်မြှောက် လိုက်သောသူများထဲမှ
ရွေးချယ်လိုမည်။

ဥပဒေပြု ကောင်စီ၏ အာဏာများမှာ၊ မကြာသေးမီ
က ဖျက်သိမ်းလိုက်သောဦးရေ ၅၀ပါဝင်သည့် ဥပဒေပြု
ကောင်စီရရှိထားသော အာဏာများနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ
ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄။ ။ ကြားဖြတ် အစိုးရ

ဘုရင်ခံမင်းကြီး၏ အမှုဆောင်ကောင်စီသည် မြန်မာ
နိုင်ငံတော်၏ ကြားဖြတ်အစိုးရ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အထက်ပါ
အပိုဒ် ၂တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အဖြူထည်ဘောင်အတွင်းတွင်၊

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၀

ဆက်လက်ရပ်တည်ရမည်ဖြစ်သော အမှုဆောင်ကောင်စီ
သို့မဟုတ် ဘုရင်ခံမင်းကြီး၏ တရားဝင်အာဏာများကို
မပြောင်းလဲစေရန် မဖြစ်နိုင်သော်ငြားလည်း ကြားဖြတ် အစိုးရ
သည် ယခုအခါ အိန္ဒိယကြားဖြတ် အစိုးရနည်းတူ ယေဘုယျ
အားဖြင့် ဆောင်ရွက်သွားလိမ့်မည်ဖြစ်၊ အထူးသဖြင့် -

(က) အမှုဆောင်ကောင်စီကို ဒိုမီနီယံ အစိုးရများ
အား ရင်းနှီးစွာတိုင်ပင်နှီးနှော အလေးဂရုပြုသကဲ့သို့
ပြုမူလိမ့်မည်ဖြစ် အမှုဆောင်ကောင်စီသည် နိုင်ငံအုပ်ချုပ် ရေး
ဆောင်ရွက်မြဲတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အကြီးနိုင်
ဆုံးသော လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရရှိလိမ့်မည်။

ဝန်ကြီး အဖွဲ့အစည်းဝေးပွဲများတွင် ဘုရင်ခံမင်းကြီးက
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၃၅ခုနှစ်
အက်ဥပဒေတည်ဆဲ သဘောအတွင်းအသုံးပြုသော ဓလေ့
ထုံးစံကို အမှုဆောင်ကောင်စီနှင့် သက်ဆိုင်ရာတွင်ပင် ဆက်
လက်ကျင့်သုံးလိမ့်မည်။

(ခ) မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရသည် ကိုယ်ပိုင်ဘဏ္ဍာ
ရေးအုပ်ချုပ်မှု (နောက်ဆက်တွဲ(ခ)ကို ကြည့်ပါ)ကို ရရှိစေမည်

ဟု မှုအားဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အစိုးရကသဘောတူညီသည်။

(ဂ) ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် တင်သွင်းလိမ့်မည်။ အမှုဆောင်ကောင်စီသည် ဤအရေးကိစ္စများကို စီမံခန့်ခွဲရာတွင် အပြည့်အစုံတွဲဘက် ဆောင်ရွက်လွှဲအပ် လိမ့်မည်။

(ဃ) ထိုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်မြဲတာဝန်ကို ဘုရင်ခံမင်းကြီးက ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေး အတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီးအား တာဝန်လွှဲအပ်လိမ့်မည်။ ထိုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်မြဲတာဝန်ကို ဘုရင်ခံမင်းကြီးက ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးအတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီးအား တာဝန်လွှဲအပ်လိမ့်မည်။

တရားဝင်အခြအနေတွင် သက်ရောက်သော ကန့်သတ်ချက်များမှအပ၊ အမှုဆောင်ကောင်စီ အဖွဲ့သည်စီမံကိန်းနှင့်အုပ်ချုပ်မှုနယ်ပယ်တွင် ပေါ်ပေါက်သောကိစ္စဟူသမျှကို အရေးဆိုရန်၎င်း၊ စဉ်းစားရန်၎င်း၊ ဆွေးနွေးရန်၎င်း၊ ဆုံးဖြတ်ရန်၎င်း လုံးဝလွတ်လပ်ခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

၅။ နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စများ

လန်ဒန်မြို့တော်တွင် မြန်မာအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်ဆောင်ရွက်ရန် မြန်မာနိုင်ငံတော် အတွက် မဟာမင်းကြီးတပါး ခန့်ထားစေလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်က တိုင်းရေးပြည်မှု စေ့စပ်ပြောဆိုသူ ကိုယ်စားလှယ် လဲလှယ်လိုသော နိုင်ငံများ၏ အဖိုးရများအား ထိုကဲ့သို့လဲလှယ်ခြင်းကို သဘောတူရန် ဘုရင်မင်းမြတ် အစိုးရက တောင်းဆိုလိမ့်မည်။

၆။ ပြည်ထောင်အချင်းချင်း အဖွဲ့အစည်းများ၏ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်ရန် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ လျှောက်ထားချက် ကို မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ တိုင်းပြုပြည်ပြုရေး အခြအနေသည် ထိုလျှောက်ထားချက်မျိုးကို လက်ခံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက လုံးဝအောက်ခံချက်ပေးလိမ့်မည်။ ဤအတောအတွင်း ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့က ကြီးငူသော အစည်းအဝေးများတွင် မြန်မာနိုင်ငံတော်က မည်မျှလောက်ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၄

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် စုံစမ်းညှိနှိုင်းလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်က ချဉ်းကပ်ဆက်သွယ်စေလိုသော အခြားအခြားသော ပြည်ထောင်အချင်းချင်း အဖွဲ့အသင်းများ တို့လည်း ထိုအဖွဲ့များ၏ အလုပ်တွင် အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံအဖြစ် ဖြစ်မဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်က ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်မခိုင်ကို ထောက်လှမ်းစောင့်ရှောက်သောသဘောနှင့် ချဉ်းကပ်ဆက်သွယ်လိမ့်မည်။

၇။ ။ ကာကွယ်ရေး

(က) တည်မြဲလျက်ရှိသော လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် ချထားသော ဗြိသိသျှစစ်သည်တော်များအားလုံးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရ၏ အဆုံးစွန်သော အုပ်ချုပ်မှုလက်အောက်တွင် နေလိမ့်မည်။

(ခ) မြန်မာစစ်သည်တော် အားလုံးတို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်သို့ ချက်ချင်း ရောက်ရှိလိမ့်မည်။

(ဂ) မြန်မာနိုင်ငံတော်စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် စောနိုင်သမျှစောစော ဖြစ်နိုင်သောအချိန်၌ ဘုရင်ခံမင်းကြီးနှင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၅

မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ လက်အောက် ခံဖြစ်စေရမည် ဟူသည်ကို မူအားဖြင့် ဘုင်ခံမင်းမြတ်အစိုးရက သဘောတူညီကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ယခုအခိုက်အတန့်မှာ နိုင်ငံပေါင်းများစွာတွင် ပါဝင်လျက်ရှိသော မဟာမိတ် အချင်ချင်း စစ်ဘက်ဆိုင်ရာအုပ်ချုပ်မှုအစီအစဉ်များကို မရုတ်သိမ်းသေးသမျှ မြန်မာနိုင်ငံတော် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အရှေ့အာရှတိုက် တောင်ပိုင်းကုန်းတပ်များ လက်အောက်ခံ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ဤကာလအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရနှင့်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တို့သည် ဓမ္မတာအတိုင်းပင် ရင်းနှီးစွာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိမ့်မည်။

ရေတပ်၊လေတပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း အလားတူသင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အစီအစဉ်များကို သတ်မှတ်ထားလိမ့်မည်။

(ဃ) မြန်မာနိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးတပ်များ စွဲစည်းခြင်းတွင် ကူညီထောက်ပံ့ရန် ပြဿနာသည် နှစ်ဦးသောအစိုးရတို့ ဆွေးနွေးရန် ကိစ္စဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက ဤကိစ္စတွင် မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရအား

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၆

အစွမ်းကုန်ကူညီရန် ဆန္ဒရှိသော်လည်း၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိအခြား
ရပ်ကွက်ဒေသများတွင် ယူပြီးသောကြိုးလေးသည့်တာဝန်
များကိုလည်း ဂရုထားရပေဦးမည်။

(င) အုပ်ချုပ်ရေးသစ် ဖြစ်ထွန်းသက်ရောက်လာ
သည့်နောက်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ရှိ ဗြိသိသျှတပ်များကို ဆက်
လက်ထားရှိရန် သို့မဟုတ် အသုံးပြုရန်ပြဿနာမှာ ဘုရင်မင်း
မြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ တော်အစိုးရတို့ သဘောတူရန်
ကိစ္စဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၈။ နယ်ခြားဒေသများ

နယ်ခြားဒေသများနှင့် ဝန်ကြီးများအုပ်ချုပ်သော
မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ထိုဒေသများတွင်နေထိုင်သော သူများ၏
လွတ်လပ်သော သဘောတူချက်နှင့် အချိန်မနှောင်း ပေါင်း
စည်းခြင်း အောင်မြင်ရန်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာ
ကိုယ်စားလှယ်တော်များ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်၏ သဘော တူညီပြီး
သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဤအတောအတွင်း နယ်ခြားရှိ
လူများသည် နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အကျိုးရှိသော ကိစ္စများနှင့်
ပတ်သက်၍ နှစ်ဦးနှစ် ဘက် လက်ခံနိုင်သော နည်းဖြင့် မြန်မာ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၇

နိုင်ငံတော်အစိုးရတို့နှင့် ရင်းနှီးစွာပေါင်းသင်း တွဲဘက်ရာ
သည်။ ဤသည်တို့ကို မြှော်ကိုး၍ သဘောတူညီကြသည်မှာ-

(က) နယ်ခြားဒေသလူများနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်များ
အုပ်ချုပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်လူများသည် အတားအဆီးမ
ရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာကူးလူးဆက်ဆံခြင်း ရှိစေမည်။

(ခ) (၁) နယ်ခြားကိစ္စများပေါ်တွင် ဘုရင်ခံမင်းကြီးက
အကြံဉာဏ်ပေးရန်နှင့် အမှုဆောင်ကောင်စီနှင့် ရင်းနှီးစွာ
ဆက်ဆံရန် နယ်ခြားကိုယ်စားလှယ် ခန့်ထားခြင်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သို့မဟုတ်

(၂) နယ်ခြားကိစ္စများကို အုပ်ချုပ်သော အမှုဆောင်
ဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် နယ်ခြားဒေသကိုယ်စားလှယ် တဦးခန့်ထား
ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်

(၃) အခြားနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခေတ်
ပြောင်းခေတ်လွဲကာလအတွင်း လက်ခံနိုင်မည်ဟု မိမိတို့ထင်
မြင်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် ပူးတွဲပေါင်းဘက်ပုံနှင့်
ထက်သက်၍ မိမိတို့ထင်မြင်ချက်များကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုနိုင်
စေရန် နောက်လဆန်းတွင် ကျင်းပမည်ဖြစ်သော ဝန်ကြီး

ကြိုးစမ်းခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၀၈
 ကွန်ဖရင့်တွင်လည်းကောင်း သို့မဟုတ် ဤကိစ္စအ တွက်
 ကျင်းပသောအထူးကွန်ဖရင့်တွင်လည်းကောင်း၊ နယ်ခြားဒေ
 သရှိ လူများ၏ ခေါင်းဆောင်များ၊ ကိုယ်စားလှယ်များကို မေး
 မြန်းရမည်။

(ဂ) ပင်လုံအစည်းအဝေး သို့မဟုတ် အထူးကွန်ဖရင့်
 အစည်းအဝေးပြီးဆုံးသည့်အခါတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရ
 နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရတို့သည် နယ်ခြားလူများ
 ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသော ထင်မြင် ချက်များနှင့် လိုက်လျော
 ညီစွာ အများသဘောတူ လိုလားချက်များကို ဖြည့်စွမ်းရန်
 အကောင်းဆုံးသောနည်းစနစ် သဘောတူညီချက် ယူလိမ့်
 မည်ဖြစ်ကြောင်း။

(ဃ) မြန်မာနိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးဥပဒေသစ်
 အတိုင်းဆောင်ရွက်ရာ၌ နယ်ခြားသားများ ပေါင်းစည်း
 ဆက်ဆံနိုင်ရန် အကောင်းဆုံးသော နည်းစံနစ်ရှာဖွေရန်အ
 တွက် ဖုံးစမ်းရေးကော်မတီတစ်ခုကို ချက်ချင်းတည် ထောင်ရန်
 ဝန်ကြီးများအုပ်ချုပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော် ရပ်ကွက်ဒေသမှ
 အမှုဆောင်ကောင်စီအဖွဲ့က တင် မြှောက်သော အဖွဲ့ဝင်များ

နှင့် နယ်ခြားဒေသခေါင်းဆောင်များ တိုင်ပင်နှီး နှောလျက်
 တင်မြှောက်သောအဖွဲ့ဝင်များ၊ ထိုကော်မတီတွင် ဦးရေအညီ
 အမျှပါဝင်လိမ့်မည်ပြင် သဘောတူရွေးချယ်သော မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်အပြင်အပမ္မ ကြားနေပုဂ္ဂိုလ်တဦးကို ဥက္ကဋ္ဌ
 ခန့်ထားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤကော်မတီက တိုင်းပြုပြည်
 ပြုလွှတ်တော်အစည်းအဝေးမစမီအစီရင်ခံစာ တင်သွင်းရန်
 တောင်းဆိုမည်။

၉။ ဘဏ္ဍာရေး

ဘဏ္ဍာရေးပြဿနာများကို အတော်အတန်စဉ်းစား
 ခဲ့ပြီး၍ ဤကိစ္စများကို မည်သို့စီမံခန့်ခွဲရန် သဘောတူ ညီချက်
 တခုဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သဘောတူညီချက်ကိုမူ ပူး
 တွဲပါနောက်ဆက်တွဲတွင် ဖော်ပြထားသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (က)။

လာမည့်ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲဆန္ဒပေးရွေးကောက်
 ခြင်းခံနိုင်ခွင့်အလို့ငှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် မွေးဖွား၍ ၁၉၄၂
 ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ရက်နေ့ သို့မဟုတ် ၁၉၄၇ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ
 ၁ရက်နေ့မနှောင်းဖြစ်သော ၁၀နှစ်အတွင်း တွင် စုစုပေါင်း၈နှစ်

ထက်မနည်း မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် နေထိုင်ခဲ့ သော ဗြိသိသျှ လက်အောက်ခံသို့မဟုတ် အိန္ဒိယနယ်လက်အောက်ခံ နိုင်ငံ သားကို မြန်မာအမျိုးသားဟု အဓိပ္ပါယ်ဖော် ပြသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)။ ဘဏ္ဍာရေး။

(၁) မြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ကိုယ်ပိုင်ဘဏ္ဍာရေး အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိသင့်သည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရတို့က သဘောတူပြီး ဖြစ်သည်။

(၂) “နိုင်ငံချင်းချင်း ငွေကြေးရန်ပုံ” နှင့် “နိုင်ငံချင်းချင်းဘဏ်” တွင် ပါဝင်လိုက လျှောက်ထားရန် အခြေအနေရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ခိုင်လုံသောအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အဖြစ်ကိုရစ်မိသောငှါ ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရတို့က စွမ်းအား ရှိသလောက် ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ယူပြီးဖြစ်သည်။

(၃) ၁၉၄၅ခု အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၄၆ခု စက်တင်ဘာလအထိ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတော်က အတိုးလွတ် ရွှေဒင်္ဂါးပေါင်း ၈၀၀၀၀၀၀ ခန့်(အသားတင်)ရရှိခဲ့ပြီ။ ထို့ပြင် ၁၉၄၆ခု အောက်တိုဘာလမှစ၍ ၁၉၅၇ခု၊ စက်တင်ဘာလအထိ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အတွင်း

နောက်ထပ် ၅၅သန်း(အ သားတင်) ရရှိရန်အတွက် သဘောတူပြီး ဖြစ်သည်။ နယ်ခြားဒေသများအတွက် ထောင်ပုံကြေးများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစား၍ ရိုးရိုးဘတ်ဂျတ်တွင် ယခုဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက သဘောတူပြီး ဖြစ်သည်။

(၄) (အစိုးရတို့၏ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ယေဘုယျအားဖြင့် သက်ဆိုင်သော) ပရိုဂျက်စီမံကိန်းဆိုင်ရာ ဘတ်ဂျက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဘီလပ်နိုင်ငံမှ အချုပ်အချယ်မရှိ သော်လည်း အပြန်အလှန် အပြည့်အစုံအကြောင်းကြားနည်းနှင့် သတ်မှတ်ထားသော ငွေချေးရေး ကိစ္စပြုလုပ်နိုင်မည်မလုပ်နိုင်မည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက စုံစမ်းစစ်ဆေး လိမ့်မည်။

(၅) ဘဏ္ဍာရေးအခြေမှန်များကို ထပ်မံတွဲဘက် စစ်ဆေး၍ ရသော တွက်ကိန်းများကို သတိမူပြီးလျှင် အတိုးလွတ်ချေးငှားသော ငွေတစ်စိတ်တဒေသအဖြစ်ကို အပြီးအငြိမ်းထောက်ပံ့ငွေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲနိုင်သည်ကို ဓမ္မအားဖြင့်သဘောတူရန် ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရက အသင့်သင့်ရှိသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၁၂

(၆) တဦးအပေါ်တဦး ထာဝန်မထားဘဲ၊ ဘဏ္ဍာရေး အခြေမှန်ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထပ်မံတွဲဘက်စစ် ဆေးရန် သဘောတူညီကြောင်း၊ အပိုင်ငယ်၃၊ အပိုင်ငယ် ၄တွင် ဖော်ပြထားသော သဘောတူညီချက်ထက်ပိုမို၍၊ ဘုရင်မင်း မြတ်အစိုးရထံမှ ထပ်မံအကူအညီအလိုရှိသဖြင့် ထိုသို့သော အကူအညီပေးခဲ့လျှင် သဘောတူညီထားသော စည်းကမ်း ချက်များ အတိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

(၁၀) အခြားကိစ္စများ

မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ အဆင့်အတန်း ပြောင်းလဲခြင်း နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရတို့ သဘောတူဆိုက်ရောက်ရန် အခြားပြဿနာများ ပေါ် ပေါက်လိမ့်မည်။ ဤပြဿနာများကို ပေါ်ပေါက်လာ သည့် ငါလျောက်လက်ခံ၍ ယခုဆွေးနွေးပွဲများတွင် ထင်ရှား ခဲ့သော မိတ်ဆွေရင်းချာ သမာဝါယမနှလုံးထားဖြင့် ဆောင် ရွက် လိမ့်မည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်အစိုးရနှင့် မြန်မာအမှုဆောင်ကောင်စီ ၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် တိုင်ပင်နှိုးနှောခြင်းနှင့် ကူညီရိုင်း

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၁၃

ပင်းခြင်း၊ ယခုနည်းကို ဆက်လက်စေသောအားဖြင့် ငြိမ်သို့ “ကော်မော်ဝဲလ်သ်” အတွင်းတွင် ဖြစ်စေ၊ အပြင်အပမာဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံတော်ဘဝသို့ ရောက်စေ လိုသော နှစ်ဦးနှစ် ဘက် ရည်ရွယ်ချက်ကို ချောမောလျှင်မြန် စွာ တိုးထက်အောင် ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချယုံကြည် သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ အုပ်ချုပ်ရေး သစ်မရောက်မီ ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွှဲတလျှောက် ပေါ် ပေါက်လိမ့်မည်ဖြစ်သော အနာဂတ်ကိစ္စများကို သဘော တူဆိုက်ရောက်ရေးတွင် တဦးကိုတဦး ရိုင်းပင်းကူညီရန် သ ဘောတူကြလေသည်။

စီ၊ အာရုံ၊ အက်တလီ၊ အောင်ဆန်း။

၁၀ဒေါင်းနင်းလမ်း။

ဇန်နဝါရီလ ၂၇ရက်၊ ၁၉၄၇ခု

စသည်တို့ဖြစ်ကြသည်။

အခန်း(၁၂)

ဂဠုန်ဦးစော၏ အကြံ

ဂဠုန်ဦးစောသည် လန်ဒန်မှအပြန်တွင် အဖိုးရအဖွဲ့မှ နုတ်ထွက်ခဲ့သည်။ အောင်ဆန်း-အက်တလီ စာချုပ်ကို မချုပ်ဆိုဖြစ်အောင် ကုန်ကွက်စကားဆိုခဲ့သော ဂဠုန်ဦးစော ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဘယ်လိုမှသဘောမထားဘဲ သူလုပ်စရာရှိတာကို ဆက်လက်လုပ်လေသည်။

ဂဠုန်ဦးစောသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ တိုက်ခိုက်သည်။ အောင်ဆန်း-အက်တလီစာချုပ် ချုပ်အပြီး ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်သောအခါ ဂဠုန်ဦးစောက “ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗြိသိသျှအဖိုးရ၏ ဩဇာကို မလွန် ဆန်သဖြင့် စာချုပ်ကို လတ်မှတ်ရေးသုံးခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ လတ်မှတ်ရေးထိုးသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ လက် သည် တုန်တုန်ရီရီရှိနေသည်”ဟု မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခဲ့ သည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မည်သို့မျှ မကေချမ ပေ။

အမှန်တွင် ပြည်သူသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၁၆
 အတူ ရှိနေသည်။ ပြည်သူနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကို ခွဲခြား၍ မရပေ။
 ထို့ကြောင့် ဂဠုန်ဦးစောသည် ပြည်သူမပေးသော နိုင်ငံတော်
 အာဏာကို အကြမ်းနည်းဖြင့် လုယူရန် ကြံစည်အားထုတ်
 တော့သည်။ တပည့်မွေး၍ လူစုသည်။ သူစေခိုင်းရာကို
 လုပ်မည့်လူတစ်စုကို သူ့အိမ်တွင် ကျွေးမွေးပြုစုထားသည်။
 လွတ်လပ်ရေးနီးကပ်လာခါနီးဖြစ်လေ၊ ဂဠုန်ဦးစောအိမ်တွင်
 အဝင်အထွက်များပြီး လူရှုပ်လေလေ ဖြစ်နေသည်။ ဦးစောကို
 နန်းရင်းဝန်အဖြစ် တင်မြောက်တုန်းက အင်္ဂလိပ်အုပ်စုက
 အဓိက ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဂဠုန်ဦးစောသည် အင်္ဂလိပ်
 ကုန်သည်ကြီးများ၊ အရာရှိကြီးများနှင့် သင့်မြတ်ခဲ့ သည်။
 ယခုလည်း နိုင်ငံတော်အာဏာကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
 မဟုတ်ဘဲ ဦးစောရရှိပါက သူတို့အတွက်အကျိုးအမြတ် ရှိ
 မည်ဟု အင်္ဂလိပ်လူအချို့က ထင်ထားကြလေသည်။ ထို့
 ကြောင့် ဦးစော၏ ဆန္ဒကိုဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ အသင့်ရှိ
 နေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင်

ရန်ကုန်မြို့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လုပ်ကြံရန်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၁၇
 အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် လက်နက်တိုက်မှ စက်သေနတ် အလတ်
 (၂၀၀)ခိုးထုတ်သွားသော သတင်းကယုံနဲ့လာသည်။ အင်း
 ယားကန်စောင်းတွင် ရှိသော ဦးစော၏ အိမ်တွင်
 အဝင်အထွက်များနေသည်။ သို့ရာတွင် ကောလဟာလ
 သတင်းပျံ့နှံ့နေပေမဲ့ ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ယူရသူများ၊
 လုံခြုံရေးတာဝန် ယူရသူများသည် ထိရောက်စွာကြိုတင်
 မကာကွယ်နိုင်ခဲ့ပေ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ပြည်သူ့ကို ယုံကြည်
 သည်။ သူ၏ နေအိမ်၊ ရုံးခန်း၊ ဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးခန်း
 များကို လွတ်လပ်စွာ ဝင်ကြထွက်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့်

၁၉၄၇ခုနှစ် ဇူလိုင်(၁၉)ကို ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။
 ထိုနေ့ နံနက်တွင် ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးရှိသဖြင့်
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရုံးခန်းနှင့် ဆက်စပ်နေသော
 စည်းဝေးဆောင်၌ ဝန်ကြီးများ စုဝေးကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းသည် မြန်မာစစ်စုံကိုဝတ်၍ တာဝါလိန်းနေ
 အိမ်မှ နံနက်၁၀နာရီခန့်တွင် ထွက်ခွာလာသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

သူရုံးခန်းသို့ရောက်ပြီးလျှင် အစည်းအဝေး စတင်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ထိပ်စားပွဲတွင် ထိုင်သည်။ လက်ဝဲ လက်ယာစားပွဲရည်များတွင် ဝန်ကြီးများ ထိုင်ကြသည်။ အတွင်းဝန်ဦးရွှေဘော်က ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းအနီးတွင် ထိုင်သည်။ အတွင်းဝန်ဦးအုန်းမောင်က သူဌာနဆိုင်ရာ ကိစ္စတစ်ရပ်ကို ရှင်းလင်းတင်ပြရန်လာရောက်သည်။

အစည်းအဝေးစ၍ လှုပ်သောအခါ ဦးစော စေလွှတ်လိုက်သည့် တပည့်များသည် ၁၂နံပါတ်တံဆိပ်ပါ စစ်ဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်၍ တော်မိစက်သေနတ်များကို ကိုင်ဆောင်ကာ ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးသို့ ဝင်ရောက်ပစ်ခတ် ကြလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ရပ်၍လက်ဟန်ပြကာ တားမြစ်သေးသည်။ လူသတ်သမားများက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုသာ အဓိကပစ်မှတ်ထားသည်။ သူ့ဆီသို့ သဲသဲမဲမဲပစ်ခတ်ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ကျည် ၁၃ချက်သင့်၍ ကျဆုံးလေသည်။

အစည်းအဝေးဆောင် တစ်ခုလုံးကိုလည်း အနံ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

အစပ် သူတို့ပစ်ခတ်ကြသည်။ ဝန်ကြီးဦးမြ (ပျော်ဘွယ်)၊ ဦးဘဂျမ်းနှင့် ဦးအောင်ဇံဝေတို့က ကံကောင်း၍ လွတ်ကြသည်။ အတွင်းဝန် ဦးရွှေဘော်လည်း လွတ်မြောက်သည်။

ကျန်ဝန်ကြီးများနှင့် အတွင်းဝန်ဦးအုန်းမောင်တို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များစွာဖြင့် နေရာတွင်ပင် ကျဆုံးကြသည်။ မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးနှင့် ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုတို့သည် ဆေးရုံကြီးတွင် နာရီအနည်းငယ်ခံကြသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် မှုခင်းဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဘသန်းတို့က ကြိုးစား၍ အသက်လုကြသော်လည်း မရပေ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ကို လုပ်ကြံပြီးအပြန် အတွင်းဝန်ရုံးလှေကားအနီးတွင် လူသတ်သမားတို့က ဝန်ကြီးဦးရာဇတ်၏ သက်တော်စောင့်ကိုထွေးကို အဖျားခတ်သတ်ဖြတ်သွားကြသည်။

လုပ်ကြံခြင်းသတင်းသည် တစ်မဟုတ်ခြင်း ရန်ကုန်မြို့တွင်းတွင် ပြန့်နှံ့သွားသည်။ ထို့နောက် နာရီပိုင်းအတွင်း တနိုင်ငံလုံးအတွင်းကို ပြန့်နှံ့သွားသည်။ ထိုနေ့မကုန်မီ ပြည်သူက ထိုသတင်းဆိုးကြီးကိုကြားပြီး စိတ်လှုပ်ရှားခံစားကြရ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော
လေသည်။

စောစောပိုင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဒဏ်ရာရ
သည်။ သို့ရာတွင် မသေဟု သတင်းလွင့်ထားရသည်။ အခြား
ခေါင်းဆောင်များထံမှလည်း မည်သူတွေ့ကျဆုံးပြီ ဘယ်သူ
တွေ့ဖြင့် အသက်မသေ လွတ်မြောက် သည်။ မည်သူတွေ့ကို
ကားဆေးရုံ၌ အသက်လုံ၍ ခွဲစိတ်ကုသနေသည်ဟု သတင်း
စကားများ ဖြစ်ပွားသေးသည်။ သို့ရာတွင် သတင်း အမှန်အ
ပြည့်အစုံကား ဖူးကွယ်ထား၍ မရပါ။ ဖူးကွယ်ထား ၍လည်း
မဖြစ်နိုင်ပါ။ ပြည်သူအားအမှန်အတိုင်းပြောပြီးမှ ပြည်သူတို့
ကို ဖျောင်းဖျစည်းရုံးနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ယမ်းငွေ့မပြယ်မီ ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးသို့
ဝင်ရောက်ကြသောအခါ စစ်တလင်းတစ်ခုလို တွေ့ကြရလေ
သည်။ ကျည်ဆန်ခွဲတွေနှင့် ကျည်ဆန်မီးရွာထား၍ ဖရိုဖရဲ
လဲပြိုနေသော အရာဝတ္ထုများ၊ ထိုအကြားတွင် ကျည်သင့်
ပြီးသွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် ကျဆုံးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အသက်
ငွေ့ငွေ့သာကျန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ လူသတ်သမားတို့က သူတို့
လုပ်ရန်လာသည်ကို သွေးအေးအေး သေသေချာချာလုပ်ခဲ့

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၂၁
ကြသည်။ သူတို့ကို တားဆီးမည့်သူမရှိ။ နှောင့်ယှက်မည့်
သူမရှိပေ။

ကျဆုံးစာရင်း အပြည့်ကောက်၍ ရသောအခါ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသာမက ဘုရင်ခံအမှုဆောင် ကောင်စီ
(ဝန်ကြီးအဖွဲ့)မှ တစ်ဝက်ကျော်ပါသည်ကို တွေ့ကြရသည်။
ဒုတိယအတွင်းဝန် ဦးအုန်းမောင်ပါ သည်။ သက်တော်စောင့်
ကိုထွေးပါသည်။ အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်
ဆန်း၊ ဝန်ကြီးခြောက်ဦး၊ အတွင်းဝန်တစ်ဦး၊ သက်တော်စောင့်
တစ်ဦး စုစုပေါင်း ကိုးဦးဖြစ်သည်။

လှုပ်ကြွခြင်းခံရသော ဘဏ္ဍာရေးဌာနဝန်ကြီး သခင်မြ
ဘဏ္ဍာရေးဌာနဝန်ကြီး သခင်မြသည် အေးမြ
တည်ငြိမ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူငယ်ခေါင်းဆောင်များ အကြား
တွင် သူကလူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သာယာဝတီ
ခရိုင်တွင် ရှေ့နေလိုက်ရာမှ ဆရာစံအရေး တော်ပုံမှ
ပေါက်ဖွားသော အမှုများတွင် တရားခံများကို လိုက်ပါခဲ့
ခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ကိုယ့်မင်းကိုယ် ချင်း အဖွဲ့မှ
ဥပဒေပြုလွှတ်တော်သို့ အမတ်အဖြစ် ရွေးကောက်တင်

ကြီးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၂၂

မြောက်ခြင်း ခံရသည်။ စစ်အတွင်း ငမာအစိုးရ အဖွဲ့တွင် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးလည်းဖြစ်သော သခင်မြကို ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် ရဲဘော်များက အားထားလေးစား ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့တွင် အရေးပါစွာပါဝင်၍ လန်ဒန်၌ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ရန်သူ တို့၏ ကျည်ဆန်များသည် သူ့အဆုတ်များကို အမြွှာမြွှာ ချေ မှုန်းသည်။ အစည်းအဝေးဆောင်တွင်ပင် အသက်ပျောက်ရ သည်။

စက်မှုလက်မှု အလုပ်သမားဌာနဝန်ကြီး မန်းဘခိုင်

စက်မှုလက်မှုအလုပ်သမားဌာနဝန်ကြီး မန်းဘခိုင် သည် ဟင်္သာတခရိုင် ယုံသလင်းမှ ထင်ပေါ်ကျော် ကြားလာ သော နိုင်ငံရေးသမား ကရင်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးတွင် ထိုနယ်မှ လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ အပြောအဆို ကောင်းသည်။ ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက သူ့ကိုလည်း လေးစားယုံကြည်သည်။ လူ သတ်သမားတို့ ပစ်ခတ်သဖြင့်ဒဏ်ရာ၅၅ချက်ရ၍ နေရာတွင်

ကြီးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၂၃

အသက်ပျောက်ခဲ့ရသည်။

လှုပ်ကြံခြင်းခံရသော အမျိုးသားစီမံကိန်းနှင့်

ပညာရေးဌာနဝန်ကြီး ဦးရာဇတ်

ဦးရာဇတ်သည် ပြုံးပြုံးအေးအေးနေတတ်သည်။ မန္တလေးမြို့ အမျိုးသားကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ်နှင့် အမျိုးသား စိတ်ပြင်းထန်သောလူငယ်များကို ပျိုးထောင်ပေးခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကျောင်းသားသပိတ်ချီတက်ပွဲများတွင် ပါဝင် တတ်သည်။ အားပေးတတ်သည်။ ရန်သူကျည် ဖြေချက်သင့် ၍ နေရာတွင်ပင် ကျဆုံးရလေသည်။

လှုပ်ကြံခြင်းခံရသော ပြန်ကြားရေးဌာနဝန်ကြီး

ဒီးဒုတ်ဦးဘချို

ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုသည် ဆရာကြီးတစ်ဆူဖြစ်သည်။ လူငယ်များက ခင်မင်ကြသည်။ သူ၏ ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်က အမျိုး သားလွတ်လပ်ရေး၊ အမျိုးသားပညာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု ဆိန်းသိမ်းရေးတို့တွင် ရှေ့တန်းအလံတိုင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘာနယ်နှင့် သူ့အိမ်သည် လူငယ်အမျိုးသား ခေါင်းဆောင် များ စုဝေးရာ၊ အခြေပြုရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အသက်မငယ်တော့

သော်လည်း လူသတ်သမားတို့၏ ကျည်ဆန်ငါး ချက်ဒဏ်ကို ဆရာကြီးဦးဘချို အကြိတ်အနယ် ခံခဲ့ရသေးသည်။ ဒဏ်ရာများတွင် ဦးနှောက်ကို ထိုးဖောက်သောဒဏ်လည်း ပါသည်။ ဆေးရုံကြီးတွင် ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဘသန်းနှင့် ပါရဂူများက ဝိုင်းဝန်း၍ အသက်လုကြသော်လည်း မွန်းလွဲသော် ဆရာကြီးဦးဘချို အသက်ပျောက်ခဲ့ရသည်။

လှုပ်ကြံခြင်းခံရသော နယ်ခြားဒေသများဆိုင်ရာဝန်ကြီး

မိုင်းပွန်စော်ဘွား စပ်စံထွန်း

မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးစပ်စံထွန်းသည် ပကတိတောင်ပေါ်သားဖြစ်ပြီး သူ့ရှမ်းကုန်းမြေပြင်တို့ကို သူခင်တွယ်သည်။ လယ် ယာစိုက်ပျိုးခြင်းတွင် ဝါသနာထုံသည်။

သူ့ဦးခေါင်းတွင် ရန်သူ့လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာနှစ်ချက်ရသည်။ ထိုဒဏ်ရာတို့ကို တစ်ညကျော်၍ မွန်းလွဲသည် အထိခံပြီးမှ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

လှုပ်ကြံခြင်းခံရသော ကုတ်သွယ်ရေးနှင့်

ထောက်ပံ့ရေးဝန်ကြီး ဦးဘဝင်း

ဦးဘဝင်းသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အစ်ကိုကြီး

ဖြစ်သည်။ ကျောင်းဆရာအဖြစ် ပညာရေး လောကတွင် သူ့မွေ့လျော်ခဲ့သည်။ သာမန်အားဖြင့် နိုင်ငံရေးနယ်သို့ သူ့ရောက်ဖို့မဟုတ်ပေ။ လူရိုးလူကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သော သူ့ကိုကုန်သွယ်ရေးမှာထားသင့်သည်ဟု သခင်နုက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ပြောသည်။

ရန်သူကျည်ဒဏ်ရှစ်ချက်ဖြင့် ဦးဘဝင်းသည် သူ့ချစ်သောဦး၊ သူ့အစိုးရအဖွဲ့၏ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အတူကျဆုံးလေသည်။

လှုပ်ကြံခြင်းခံရသော ဒုတိယအတွင်းဝန် ဦးအုန်းမောင်

ဦးအုန်းမောင်သည် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းထဲမှ လူရည်ချွန်ကစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ၏ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ဌာနဝန်ကြီး စောစံဖိုးသင်နယ်ထွက်နေ၍ ဌာနဆိုင်ရာကိစ္စတစ်ရပ်ကို ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေး၌ တင်ပြရန်ရောက်ရှိနေစဉ် လူသတ်သမားတို့နှင့် တိုးချဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ အခန်းတွင်ပင် ဦးအုန်းမောင် အသက်ပျောက်ရသည်။

လှုပ်ကြွခြင်းခံရသော သက်တော်စောင့် ကိုထွေး

သက်တော်စောင့်ကိုထွေးသည် အသက်တစ်ဆယ့် ရှစ်နှစ်သာရှိသေးသော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ လူသတ်သမားတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ကိုသတ်အပြီး အပြန်တွင် ကိုထွေးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ လှုပ်ကြွသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာလေးချက်ဖြင့် ကိုထွေးသည် အသက်ထွက်ခဲ့လေ သည်။

အခန်း(၁၃)

ဂဠုန်ဦးစော၏ ဗဒ္ဓားရာလမ်း

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လှုပ်ကြွနိုင်ခဲ့သော သတင်း ကိုကြားသောအခါ ဂဠုန်ဦးစောသည် အောင်ပြီဟု ကြွေး ကြော်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်ဇူလိုင်လ ၁၉ရက် တစ်မနက်လုံး သူ၏အေဒီလမ်းနေအိမ်၌ ဘုရင်ခံထံမှ အဖိုးရဖွဲ့ရန် ဖိတ်ကြား ချက်ကို စောင့်မျှော်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သူမျှော်သော ဘုရင်ခံ၏ အခေါ်တော်ကား ပေါ်မလာ။ ထိုနေ့မှန်းလွဲပိုင်းတွင် ဝင်းနှင့်ခြံ ကို ရဲတပ်ဖွဲ့ကဝိုင်းလေသည်။ မှူးကြီးသည် ဝင်း အတွင်းတန် လျားတစ်နေရာမှ ခုခံပစ်ခတ်သဖြင့် ရဲတို့က ပြန်လှန်ပစ်ခတ် ကြရာ မှူးကြီး၏လက်မောင်းတွင် ထိမှန်လေသည်။

ထို့နောက် ဦးစောအိမ်ကို ရွာခွင့်တောင်း လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဦးစောက ခရိုင်ရဲဗိုလ်မှူးခန့် အဆင့် အတန်းရှိမည်ထင်ရသော အရာရှိအား . . .

“ရှာချင်တယ်ဆို ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ရှာဖွေဖို့ဝရမ်းပါ သလား”ဟု ခပ်တည်တည်မေးလိုက်ရာ အရာရှိကြီးက တယ် လီဖုန်းသွားဆက်သည်။ ထို့နောက် . . .

ကြီးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၂၈

“ရှာဖွေခွင့် အမိန့်ပေးပါတယ်” ဟု ခပ်အေးအေးပင် ပြန်ပြောသည်။ ဂဠုန်ဦးစောသည် လက်တစ်ဖက်က ဝိစင်္ကီ ဖန်ခွက်ကလေးကို ကိုင်လျက်ဖြည်းဖြည်းသောက်လိုက်၊ ခပ်ခွင်ခွင် စကားလှမ်းပြောလိုက်နှင့် လုပ်နေပါသည်။ ပုလိပ်များရှာသည့် နောက်သို့လိုက်မသွား၊ ထိုင်နေသည်။ သူ့အိပ်ခန်းထဲမှ ကျည်ဆန်အမြောက်အမြားကို ရဲများက ဆွဲထုတ်လာကြသည်ကိုလည်း သူလှည့်မကြည့်ပေ။

“ကဲ ရှာဖွေပြီးရင် ခင်ဗျားတို့ အစီအစဉ်က ဘာတဲ့ တုန်း” ဟု ရဲအရာရှိအား ဦးစောက လှမ်းမေလိုက်သည်။ အရာရှိကြီး လည်း တယ်လီဖုန်းဆက်ပြန်သည်။

“လုံခြုံစိတ်ချရေးအတွက် ခေါ်ခွဲဖို့ အမိန့်ပေးပါတယ်။” ဟု ရိုသေစွာပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း ပြန်ပြောသည်။ ထိုအခါဦးစောက . . . “ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းလား” ဟု မေးမြန်းရာ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး “အားလုံးကိုပဲ အန္တရယ်မရှိရအောင် လုံခြုံစိတ်ချ ရရေးအတွက် ဖမ်းဖို့ အမိန့်ပေးပါတယ်” ဟု ပြောပြန်သည်။ “ကဲ ကဲ . . . မသင်္ကာလို့ ကျုပ်တို့ကိုခဏ ဖမ်းမလို့တဲ့ . . . အသင့်ပြင်ကြ၊ အသင့်ပြင်ကြ၊ အိပ်ရာလိပ်တို့

ကြီးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၂၉

ဘာတို့ ယူခဲ့ကြ၊ ဟိုရောက်တော့ သူတို့ပေးဖို့ လွယ်ချင်မှလွယ် လိမ့်မယ်။ သုံးလေးရက်ကြာချင်လည်း ကြာလိမ့်မယ်” စသည် ဖြင့် ဦးစောသည် ခပ်အေးအေးပင် လှမ်းပြောပါသည်။ ထို့နောက် ယောကျ်ားကြီး ၃၀ကျော်အားလုံးကို အင်းစိန် ထောင်သို့ပို့ပါသည်။ အင်းစိန်ထောင်သို့ရောက် သောအခါ မှောင်နေ ပါပြီ။ ပထမညတွင် အားလုံး အတူတူ အိပ်ကြရပြီး နောက်နေ့ နေ့လယ်တွင် ဦးစောကို ခွဲထားလိုက် သည်။ ၃ရက်ခန့်ကြာသောအခါ ခင်မောင်ရင်ကို လာခေါ် သွား သည်။ ထို့နောက် ဘားလမ်းတွင် အချို့သွားစုမိကြပြန် သည်။

ဦးစောကို ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်နေ့က ရန်ကုန်ဗဟို အကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရာ ထောင်တံခါးရှေ့တွင် စုမိကြ သော လူထုက ‘ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လုပ်ကြံသူကို ချေမှုန်းကြ’ ဟု အော်ဟစ်ကြသည်။ လူထုနည်းဖြင့် စီရင်မည် ဟု ဒေါသတကြီး တောင်းဆိုကြသည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့က ဦးစောကို အထူးစောင့်ရှောက်၍ ခေါ်ဆောင်သွားရလေသည်။

အချုပ်ခန်းများတွင် လူစုခွဲ၍ထားသော တရားခံ များကို ရဲအရာရှိများက ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်ခြင်းမပြုခဲ့ ကြရာ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၀
အမှုကို စုံစမ်းစစ်ဆေးခဲ့သော ရဲအရာရှိကြီးတစ်ဦးက ပြော
ကြားသည်။ ထို့ကြောင့်တရားခံများကို ကောင်းမွန် စွာထား
သည်။ ကြင်နာစွာ ဆက်ဆံသည်။ သတင်းစာများကို ဖတ်ခွင့်
ပြုသည်။

လုပ်ကြံမှုများကြောင့် နိုင်ငံမည်မျှနစ်နာဆုံးရှုံးရသည်။
ပြည်သူတို့ မည်မျှပုန်ကန်နေကြသည်ကို သူတို့ သတင်းစာ
များမှ ဖတ်ရှုရသည်။ သူတို့ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုကြီး၏
ပမာဏကို သူတို့တစ်စတစ်စ ခန့်မှန်း၍ ရနိုင်လာကြသည်။

ထိုအခါ ဦးစော၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သူ မောင်စိုးနှင့်
သက်နှင်း၊ လက်မောင်းဒဏ်ရာကို ကုသပေးနေရသော
မို့ကြီးတို့မှအပ အခြားတရားခံများက ဖြောင့်ချက်များ
ပေးလာကြသည်။ ဦးစောအိမ်အနီး ရေကန်ထဲ၌ လက်နက်
စည်ပုံများ ချထားပေးသောနေရာ စသည်တို့ကို လိုက်လံ
ပြသကြသည်။

ဇူလိုင်လ ၁၉ရက်နေ့တွင်ပင် တရားခံများကိုဖမ်း၊
လက်နက်သက်သေခံအထောက်အထားများကို ရှာဖွေသိမ်း
ဆည်း၊ တရားခံများက တစ်ယောက်စီ ဖြောင့်ဆိုး စုံစမ်း

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၁
ထောက်လှမ်းရန် ရှိသည်တို့ကို ဖိဖိစီးစီးပြု လုပ်နိုင်ကြသဖြင့်
လုပ်ကြံမှုကြီးကို ရုံးသို့တင်ရန် ဩဂုတ်လအတွင်း၌ပင်
အသင့်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

နိုင်ငံတော်လုပ်ကြံမှုကို အမြန်ဆုံး၊ အမှန်ဆုံး
စစ်ဆေးစီရင်ရန် လိုလေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်မြောက်နိုင်ရန်
ရဲတပ်ဖွဲ့၊ စုံထောက်ဌာန၊ ဥပဒေအရာရှိများ၊ သက်ဆိုင်ရာ
ဌာနများက အစွမ်းကုန်ကြိုးပမ်းကြသည်။

တရားခံများကိုလည်း လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းကြ
ရ၏။ အကျဉ်းထောင်တာဝန်ခံများသည် အထူးသတိ ဝိရိယ
ထားကြရသည်။ အထူးသဖြင့် ဦးစောကို ဂရုစိုက်၍ စောင့်ကြ
ရသည်။

ဦးစောသည် နန်းရင်းဝန်ဟောင်းတစ်ယောက်၏
ဟန်ပန်ကို ထောင်တွင်နေနေ၊ အမှုကို ခုံရုံးတင်သောအခါ
ရုံးသို့နေ့စဉ်တက်တက် ဟန်မပျက်အောင်ဆောင်လေ၏
သူ့ကို ကောင်းစွာထားကြသည်။ သူသည် ဝန်ကောက်
လုံချည်၊ ပိုးလုံချည် အလဲလဲ ဝတ်ဆင်သည်။

နိုင်ငံရေးသက်တမ်းတွင် သူသည် ထောင်ကျခဲ့

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၂
ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် သူနှင့်ထောင်သည် သူ့စိမ်းများ မဟုတ်
ပေ။ ထောင်အရာရှိများကို ဦးစောသည် ခင်မင်ဖော်ရွေစွာ
ဆက်ဆံသည်။ တစ်နေ့တွင် အာဏာရနိုင်သေးသည့် ဝန်ကြီး
ချုပ်လောင်းတစ်ဦးလိုလည်း ဆက်ဆံသည်။

အစိုးရကတစ်ဖက်တွင် ဦးစောကို စောင့်ရှောက်ထိန်း
သိမ်းပေးရသည်။ တစ်ဖက်တွင် ထွက်မပြေးအောင် ဂရုစိုက်
ကာကွယ်ရသည်။ ထိုစဉ်က ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်း၊
ပါလီမန်အတွင်းဝန် ဦးထွန်းဝင်း (ထိုင်းနိုင်ငံ မြန်မာသံအမတ်
ဟောင်း)၊ သခင်ပန်းမြိုင် (ဝန်ကြီးဟောင်း)စသော အစိုးရနှင့်
ဖဆပလ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ထောင်ကို
အုပ်ချုပ်ကြီးကြပ်ခြင်းအထိ နေ့စဉ် ဂရုစိုက်ကြရလေသည်။
တရားဌာန အတွင်းဝန် ဦးသောင်းစိန် (အငြိမ်းစားတရား
လွှတ်တော် တရားဝန်ကြီး)ကလည်း အကျဉ်းဌာနမင်းကြီး
ဦးဘမောင်နှင့်အတူ အကျဉ်းထောင်လုံခြုံရေးကို ကြပ်မတ်
ရသည်။

ဦးစောက ထောင်မှလွတ်မြောက်ရန် ဆက်သွယ်ကြံ
စည်ခဲ့သေးသည်။ တစ်သိန်းပေးမည်။ သူ့ကိုလွတ်မြောက်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၃
အောင် လုပ်ပေးပါဟု ဆွယ်သည်။ အရာရှိက အထက်
လူကြီးများထံ အစီရင်ခံရာ စိတ်ဝင်စားလေဟန်ပြု၍ ဦးစော
၏အဆက်အသွယ်များကို ဖော်ထုတ်ရန် စီစဉ်ကြ သည်။

ငွေရရှိရေးအတွက် ဦးစောက ကပ္ပတိန်ဗီပြင် ဆိုသူထံ
စကားဝှက်ဖြင့် ရေးထားသော စာတိုတစ်စောင် ပို့စေသည်။
စာများကိုဖတ်၍ ကူးယူပြီးသော် ဦးစောမှာသည့်အတိုင်း
ပို့ပေးကြသည်။ ဗီပြင်သည် ဘရင်း သေနတ် ၂၀၀ ထုတ်ပေးခဲ့
မှုနှင့် အချုပ်ခံနေရလေသည်။ ဦးစောနှင့် မဝေးလှသော အ
ဆောင်တွင် ဘဝတူဖြစ်နေသည်။

ဗီပြင်က စာရ၍ ဦးစော၏စကားဝှက်ကို ဖတ်ပြ
သည်။ သန်းခေါင်ယံ၊ လှေကားပေါ်၊ ငှက်ပျောသီးစိမ်း စိမ်း၊
ဒေးဗစ်၏ရည်းစား၊ လယ်မွန်နိတ်'ဟု တစ်စောင်ကဆိုရာ
အချင်းချင်းနားလည်မှုရှိပြီးသော ကပ္ပတိန်ဗီပြင်က
နားလည်သည်ဟု စာပြန်လေသည်။ ဗီပြင်က ဦးစောသို့
ပေးပို့သော နောက်စာတစ်စောင်တွင် 'အရပ်ရှည်တဲ့ လူထံက
အကူအညီတောင်းပါလား'ဟု အကြံပေး၏။

တစ်ခါက အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အရပ်ရှည်လူတစ်ယောက်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

သည် နိုင်ငံခြားခြေရှုပ်နေ၍ ပြန်ပို့ခဲ့ဖူးသည်။ ကာနယ်တလော ဆိုသူနှင့် သတင်းထောက် မစ္စတာကင်းဗဲ တို့သည်လည်း ထိုအချိန်ဆစ်ဝိုက်က တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတစ်စုကို လှုံ့ဆော် ပေးနေသဖြင့် ငြိသိသူမဟာမင်းကြီးကပင် မြန်မာအစိုးရသို့ ထုတ်ဖော်တိုင်ကြားခဲ့ရသည်။ တလောနှင့် ကင်းဗဲတို့ကိုလည်း တိုင်းပြည်မှ နှင်လိုက်ရလေသည်။

‘အရပ်ရှည်တဲ့လူ’ထံမှ အကူအညီမရသောအခါ ဦးစောသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့ပြင်တစ်နေရာမှာ အဆက်အသွယ် တစ်ဦးထံ စာပို့ စေရာတွင်... ‘ကုတ်ကိုင်းကန်မှာ ငါးမရှိ’ ဟု စကားဝှက်ဖြင့် ရေးသားရာစာဖတ်ရသူက “ခြောက်လုံးပူးသေနတ်တစ်လက် ရှာပေးစမ်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာတော့ မရှိဘူး” ဟု စာယူလာ သူကို ပြောလေသည်။ ခြောက်လုံးပူးကိုလည်း မရသဖြင့် ဦးစောအကြံပျက်ရ ပြန်သည်။ ဤသို့အကြံအစည် တစ်ခုပြီး တစ်ခုပျက်ခဲ့ရသော ဦးစောသည် မျက်နှာထားမပျက် ဟန်ပန် မညှိုး။ ခုံရုံးသို့အမှုတင်သောအခါ ဦးစောသည် နန်းရင်းဝန် တစ်ဦးပွဲတက်သည့်အသွင်ကိုဆောင်၍သွားရောက်လေသည်။

အခန်း(၁၄)

တည်ဆဲဥပဒေအရ တရားစီရင်ခြင်း

၁၉၄၇ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၃၀ရက်နေ့တွင် ဘုရင်ခံက လုပ်ကြံမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ရန် အထူးခုံရုံးဖွဲ့စည်းသည့် ဥပဒေကို ထုတ်ပြန်လေသည်။ ခုံရုံးတွင် နာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင် နှစ်ဦး ပါဝင်ရမည်။

အထူးခုံရုံးဖြင့် စစ်ဆေးရန်စီစဉ်သည်မှအပ အမှု အတွက် အထူးဥပဒေများ ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြု။ ကျူးလွန် စဉ်က တည်ရှိနေသော ဥပဒေများဖြင့် ပေါ်ပေါက်သော ပြစ်မှုများကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်း ဆိုသော် တည်ဆဲ ဥပဒေများအရသာလျှင် ပြစ်မှုထင်ရှားလျှင် ပြစ်ဒဏ်သတ် မှတ်ရန်ဖြစ်၏။ နောက်ကြောင်းပြန် ဥပဒေထုတ်ပြန်ခြင်းမပြု။

ထိုစဉ်က တရားလွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်ခဲ့ သော ဆာဘဦးက အထူးခုံရုံးအတွက် နာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင် များ ရွေးချယ်ပေးခဲ့ရသည်။

လန်ဒန်တွင် ဦးကျော်မြင့်သည် ဘီအေ၊ အမ်အေဘွဲ့ မယူ။ အောက်စဖို့တက္ကသိုလ်၊ ကင်းဗရစ်တက္ကသိုလ်သို့မ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၆
 သွားရ။ လည်ရင်းပတ်ရင်းနဲ့ ဝတ်လုံအဖြစ်ကိုသာ ယူခဲ့လေ
 သည်။ မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူသည်ရှေ့နေ
 လိုက်သည်။ နိုင်ငံရေးနယ်တွင် လှုပ်ရှားသည်။ ဒေါက်တာ
 ဘမော်၊ ရမ်းဗြဲ ဦးမောင်မောင်တို့နှင့် 'မော်၊ မြင့်၊ မြ' အဖွဲ့
 ထူတောင်လိုက်သေးသည်။ ဗမာပြည်ကို အိန္ဒိယမှ ခွဲထုတ်ယူ
 ခြင်းမပြုမီ ဒေလီတွင် စည်းဝေးသော ဗဟိုဥပဒေပြုလွှတ်
 တော်တွင် ဗမာပြည်မှ ရွေးချယ်စေလွှတ်သော အမတ်အဖြစ်
 တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ဒေလီတွင်လည်း တစ်ချီချီသူထ၍
 ဒေါ်မာန်ပါပါ ဟောပြောခဲ့လေသည်။ အဆိုတွေ တင်သွင်းခဲ့
 လေသည်။

ကျောင်းသားသပိတ်များတွင် ဦးကျော်မြင့်သည်
 မကြီးလွန်းသော လူကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် အား
 ပေးကူညီခဲ့သည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားသပိတ်ခန်းသို့ မကြာခဏ
 သွားရောက်ကာ ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို အားပေး
 စကား ပြောကြားတတ်သည်။

၁၉၄၆ခုနှစ် ဦးကျော်မြင့် အသက်၄၉နှစ်အရွယ်၌
 တရားဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ တရားဝန်ကြီး

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၇
 ဖြစ်လျှင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဆရာတော်ကြီးလို နေရတော့
 မည်။ ဦးကျော်မြင့်၏ လှုပ်ရှားမှု ကုန်လေ ပြီဟု ထင်မှတ်ရလေ
 သည်။ သို့ရာတွင် မဟုတ်သေး။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးရ
 ပြီးသောအခါ ဦးကျော်မြင့်သည် တရားလွှတ်တော်ချုပ် တရား
 ဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။ နှစ်အတန်ကြာသော် နုတ်ထွက်၍
 ရှေ့နေလိုက်ပြန်ပြီး တက္ကသိုလ်တွင် ဥပဒေပါမောက္ခ
 အဖြစ်လည်း တစ်ဖက်မှထမ်းရွက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်လည်း
 နိုင်ငံတော်တရား ရုံးချုပ်တွင် ရှေ့နေလိုက်ပါဆောင်ရွက်ဆဲ၊
 ဟောပြောရေးသားဆဲ၊ တစ်ချီတစ်ချီဒေါ်မာန်ပါပါ လက်သီး
 လက်မောင်းတန်းဆဲ ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်မြင့်ကို အထူးခုံရုံး
 နာယက ရွေးချယ်ရာတွင်အာဘဦးနှင့် ဆာဟူးဘတ်ရန်
 တို့သည် လူရွေး တော်ခဲ့ကြသည်။

အထူးခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော
 ဦးအောင်သာကျော်နှင့် ဦးစိဘူးတို့သည် ရခိုင်သား များ
 ဖြစ်ကြလေသည်။ ဝါရင့်သော စက်ရှင်တရားသူကြီးများ
 ဖြစ်ကြ၍ တရားဝန်ကြီး ဖြစ်ခါနီးနေကြလေပြီ။
 ဦးအောင်သာကျော်သည် တရားလွှတ်တော် တရားဝန်ကြီး

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၈

ဖြစ်ပြီးနောက် တရားလွတ်တော်ချုပ် တရားဝန်ကြီးအဖြစ် တိုးမြှင့်ခန့်အပ်ခြင်း ခံရသေးသည်။

ဘုရင်ခံသည် အထူးခုံရုံးကို ၁၉၄၇ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၀ရက်နေ့တွင် အမိန့်ထုတ်ပြန်၍ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ခုံရုံးသည် ၂၄ရက်နေ့တွင် စတင်၍ ထိုင်၏ ထိုနေ့တွင် ပင်ရှေ့နေချုပ် ဦးတွန်းဖြူ၏ စွဲဆိုလွှာကိုလက်ခံ၍ မှုခင်းကို စစ်ဆေးစီရင်ရန် ဖွင့်၏

အောင်တိုဘာလ ၈ရက်နေ့တွင်စတင်၍ အမှုစစ်မည်။ လုံခြုံရေးအတွက် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်ကြီးအတွင်း၌ ရုံးထုတ်မည်။ သို့ရာတွင် တံခါးပိတ်ထိုင်ခြင်းကား မဟုတ်ပေ။ အမှုစစ်ဆေးရာကို သတင်းထောက်များ၊ ဝင်ခွင့်လတ်မှတ်ရသော လေ့လာသူများလာရောက်နား ထောင်နိုင်ကြမည်ဟု နာယကဦးကျော်မြင့်က ပြောကြား သည်။

တရားခံရှေ့နေငှားရမ်းခြင်း မပြုနိုင်ကြလျှင် အစိုးရစရိတ်ဖြင့် ငှားရမ်းပေးပါဟုလည်း နာယကက ရှေ့နေချုပ်အား ညွှန်ကြားသည်။

တရားလိုဘက်မှ ရှေ့နေချုပ်ဦးထွန်းဖြူ ခေါင်းဆောင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၉

သည်။ ဦးထွန်းဖြူသည် စေ့စပ်သူဖြစ်၏ ရှေ့နေ ချုပ်ရုံးတွင် ဥပဒေရေးဆွဲရေးတာဝန်ကိုလည်း ထမ်းရွက်ခဲ့ဖူးသည်။ အထူးသေချာ၍ စိတ်ရှည်ရသော အလုပ်ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်စတစ်စ ရှေ့နေချုပ်အဖြစ်သို့ တိုးတက်တာဝန်ယူခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။

ဦးထွန်းဖြူကို ကူညီလိုက်ပါကြသူများမှ အစိုးရရှေ့နေဦးချွန်ဖောင်နှင့် အထူးအရာရှိ ဦးမြသိန်း တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဘေးမှအကြံပေးဉာဏ်ပေးကူညီသူမှာ ပြည်နယ်များ ဥပဒေအရာရှိ ဦးမြင့်သိန်း ဖြစ်သည်။

တရားရေးဌာန၊ ပြည်ထဲရေးဌာန၊ ရဲအဖွဲ့၊ စုံထောက်အဖွဲ့တို့သည် အမှုကို ပြည့်စုံအောင် စုံစမ်းခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုလုပ်ကြရသည်။ နေ့ညမအား ကြိုးစားကြသည်။

အမှုစစ်ဆေးရာတွင် လုံခြုံရေးတာဝန်များကလည်း မသေးလှပေ။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း လုံခြုံရေး၊ တရားခံများ၏ လုံခြုံရေး၊ အထူးခုံရုံးနာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၏ လုံခြုံရေး၊ ရှေ့နေချုပ်နှင့် အစိုးရရှေ့နေများ၏ လုံခြုံရေး၊ တရားခံဘက်ရှေ့နေများကလည်း အစောင့်ရှောက်တောင်း

၍ စီစဉ်ပေးရသည်။

တရားခံများအတွက် ရှေ့နေငှားရန် မလွယ်ကူပေ။ ဦးစောက ငွေကြေးတတ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လန်ဒန်မှ ဝတ်လုံများကို ငှားရမ်းဖို့စီစဉ်သည်။ ရန်ကုန်မှရှေ့နေကြီး များကလည်း သူ့အတွက်လိုက်ပါခြင်း မပြုလိုကြပေ။ ပြည်သူ တို့၏ အမျက်ဒေါသကို ကြောက်ကြသည်။ ဦးစောကလည်း လန်ဒန်မှ နာမည်ကြီးဝတ်လုံကိုသာလိုချင်သည်။ ရာဇဝတ်မှု ခင်းများတွင် နာမည်ကြီးသောဝတ်လုံဘုရင် ကောင်စီအဖွဲ့ဝင် ကားတစ် ဘက်နက် (ကောစီ)နှင့် ဦးစောအတွက်လန်ဒန်နေ ငှားရမ်းခြင်း၏ညီတော်သူဦးမောင်ကြီးက စကားကမ်းလှမ်းနေခိုက် ရန်ကုန်တွင်ဆောင်ရွက်ရန် ရှေ့နေဘီအာရ်ဗာတားနစ်ကို ငှားရမ်းကြသည်။

အခြားတရားခံများအတွက် အစိုးရစရိတ်ဖြင့် ရှေ့နေငှားပေးရသည်။ သာယာဝတီမြို့မှ ရှေ့နေကြီး ဦးစံဝင်းနှင့် ဦးသိန်းကျော်တို့က မောင်စိုး၊ သက်နှင်း၊ ရန်ကြီးအောင်နှင့် မှုံကြီးတို့အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက် ကြသည်။ အစိုးရက ရှေ့နေခကို ထုံးစံဖြစ်သည့် တစ်နေ့လျှင်

၂၅ကျပ်မှ ၅၀ကျပ်သို့ တိုးမြှင့်ပေးသည်။

ကျန်တရားခံများက ရှေ့နေမလိုချင်ဟု ပြောကြ သည်။ ဦးစောကသူ့အတွက် နာမည်ကျော်ဝတ် လုံများကို လန်ဒန်မှ အထူးခေါ်ယူငှားရမ်းတာကြောင့် တပည့်များက သူတို့ကိုတော့ ပစ်ပယ်သည်ဟုဆိုကာ စိတ်နာ ကြသည်။

လုပ်ကြံမှုကြီးကို အထူးခုံရုံး၏ ၁၉၄၇ခုနှစ် အမှုကြီး အမှတ် ၁ဟု အမှတ်စဉ်တပ်လေသည်။

အမှု၏အမည်မှာ...

'ဘုရင်နှင့် ဦးစော၊ မောင်စိုး၊ သက်နှင်း၊ မောင်စိန် (ခေါ်) လှအောင်၊ ရန်ကြီးအောင် (ခေါ်) လှထွန်း၊ သုခ၊ ခင် မောင်ရင်၊ မောင်နီ (ခေါ်) ဘိုနီ (ခေါ်) ဂနီနှင့် မှုံကြီး (ခေါ်) မောင်မှုံ' ဖြစ်လေသည်။ အတိုခေါ်ရလျှင် 'ဘုရင်နှင့် ဦးစောပါ ဉဦး' ဘညွန့်သာ အစိုးရသက်သေ သို့မဟုတ် 'ဖော်ကောင်'မ လုပ်လျှင် တရားခံ ၁၀ဦး ဖြစ်မည်။ ထိုအချိန်က မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးမရသေး။ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်၌ရှိနေသေး ၍ နိုင်ငံကတရားလိုပြုလုပ်၍ တရားစွဲဆိုသည်ကို ဆဋ္ဌမ မြောက်ဂျော့ဘုရင်က တရားစွဲဆိုသလို လုပ်ထုံးအရ

အမှုကိုကင် ပွန်းတပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေ့နေချုပ်ဦးထွန်းဖြူက တရားဝင်တိုင်ကြား၍ အမှုဖွင့်ခြင်းကို ခုံရုံးနာယက ဦးကျော်မြင့်ရုံးထိုင်ရာ မြို့လယ်မှ ဟိုက်ကုတ်အဆောက်အအုံတွင် ပြုလုပ်လေသည်။ သို့ရာတွင် တရားခံများကို ရုံးသို့ထုတ်၍ အမှုကို စတင်စစ်ဆေးသောအခါများ၌ လုံခြုံရေးအတွက် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်ရှိ အဆောက်အအုံတစ်ခုတွင် ခုံရုံးထိုင်လေ သည်။

အဆောက်အအုံတစ်ခုမှာ မကြီးလှသော်လည်း ရုံးခန်း၊ တရားသူကြီးများ စဉ်းစာခန်း၊ သတင်းစာဆရာများအတွက် အခန်း၊ ရှေ့နေများအတွက် နေရာထိုင်ခင်း၊ ဧည့်ခန်းစသည်တို့အတွက် အသင့်အတင့် လုံ လောက်သည်။ လေ့လာသူအချို့ကို လတ်မှတ်ဖြင့် ဝင်ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ တရားခံများ၏ ဇနီး၊ ဆွေမျိုးများကို ဝင်ခွင့်ပြုသည်။ ထောင်အတွင်းသို့ သတင်းစာဆရာများ ဧည့်သည်များကို အဝင်အထွက်တွင် စစ်ဆေးရှာဖွေရသည်။ သို့ရာတွင် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကား မဟုတ်ပေ။

ခုံရုံးစတင်ထိုင်သောနေ့များတွင် အထူးလူစည်ကား

လေသည်။ သတင်းစာဆရာများတွင် နိုင်ငံခြားသတင်းစာများက အထူးစေလွှတ်သော သတင်းထောက်အချို့ပါသည်။ ခုံရုံးနာယက၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အတော်အသင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ရကြသည်။ ရာဇဝတ်မှုခင်းစစ်ဆေးခြင်းတွင် လူအများ စိတ်ဝင်စားတတ် ကြပေသည်။

အခန်း (၁၅)

ကိုယ်တွေ့ကြံသော သက်သေများ

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့ နံနက်ခင်း လုပ်ကြံခြင်းကို ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးဆောင်အတွင်းတွင် ရှိနေခဲ့ပြီးလျှင် အသက်မသေကျန်နေကြသော ကံထူးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များက မြင်ကြားသမျှကို အထူးခုံရုံးရှေ့တွင် သက်သေခံကြသည်။ လူသတ်သမားတို့ ဝင်လာခြင်း၊ ထွက်သွားခြင်းတို့ကို မြင်ရသူတို့လည်း ရှိခဲ့သည်။ ဦးစောအိမ်မှ ထွက်ခွာခြင်း၊ ပြန်လာခြင်းတို့ကို မြင်လိုက်ရသူတို့လည်း ရှိသည်။

အစည်းအဝေးဆောင်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့သော ဦးဘကျမ်းသည် ၁၉ ဇူလိုင်၏ နံနက်ခင်းအကြောင်းကို ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့ထုတ် 'လမ်းစဉ်သတင်း' တွင် ဗိုလ်ချုပ်လုပ်ကြံခံရခြင်းကို အောက်ပါကဲ့သို့ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

ထိုနေ့က ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးသည် အတွင်းဝန်ကြီးများအဆောက်အအုံ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရုံးခန်းတွင် ဂဏထံပုံအစည်းအဝေးစားပွဲကြီး၌ နံနက် (၁၀) နာရီခန့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၄၆

အချိန်တွင် စတင်ကျင်းပရာ ထိပ်စားပွဲအလယ်၌
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ထိုင်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ လက်ဝဲဘက်၌
 ဝန်ကြီးများအဖွဲ့အတွင်းဝန် ဦးရွှေဘော်သည်လည်းကောင်း၊
 လယ်ယာဘက်စားပွဲ၌ သခင်မြ၊ ဦးရာဇတ်၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊
 ဦးဘဝင်းနှင့် မန်းဘခိုင်တို့ အစဉ်အတိုင်းသည်လည်းကောင်း၊
 လက်ဝဲဘက်စားပွဲ၌ ဦးဘဂျမ်း၊ ဦးအောင်ဖေ၊ ဖျော်ဘွယ်ဦး
 မြ၊ မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးတို့ အစဉ်အတိုင်းသည်လည်း ကောင်း
 ထိုင်ကြပြီးလျှင် လက်ယာဘက် သခင်မြတို့ စားပွဲထိပ်ရှိ
 ကုလားထိုင်၌ အစည်းအဝေးတွင် စဉ်းစားသောကိစ္စနှင့်
 သက်ဆိုင်သည့် ဝန်ကြီးဌာန၏ အတွင်းဝန်ကထိုင်ရ သည်။
 နံနက် ၁၀နာရီခန့်တွင် လူသတ်သမားများ ရောက်ရှိလာချိန်
 တွင် ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေးတွင် ရှိနေသော အလှည့်ကျ
 အစိုးရအတွင်းဝန်မှာ ဦးအုန်းမောင် ဖြစ်သည်။ ဦးအုန်းမောင်
 ရောက်လာပြီး သုံးလေးမိနစ်ခန့် အကြာတွင် လူသတ်သမား
 များ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အစည်းအဝေး အစီအစဉ်အရ
 ထိုအချိန်သည် ဦးအုန်းမောင် ၏ အလှည့်မ ကျရောက်သေး။
 သံအမတ်ဖောင်း (ထိုအချိန်တွင် အတွင်း ဝန်) ဦးကြင်၏အ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၄၇

လှည့်ဖြစ်သည်။ ဦးအုန်းမောင် က မိမိတွင် အခြားအရေး
 ကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုရှိနေသေးကြောင်း ဦးကြင်အား
 ပြောပြခွင့်ပန်ပြီးလျှင် အစည်းအဝေးသို့ ဦးစွာလာ၍ သူ့ရေး
 ထားသည့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစီမံကိန်းအကြောင်း ရှင်းလင်း
 တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ အစည်းအဝေးအစီအ
 စဉ်အတိုင်း စဉ်းစားဖြစ်လျှင် (သို့တည်းမဟုတ်) လူသတ်သမား
 များ ငါးမိနစ်ခန့်စော၍ ရောက်လျှင် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ
 လုပ်ကြံခံရသည့် ရင်နှင့်ဖွယ်ကိစ္စတွင် ဦးအုန်းမောင်၏
 အသက်တစ်ချောင်းအဆစ်ပါသွားခဲ့မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုနေ့က ကျွန်တော်ထိုင်သောနေရာသည် လူသတ်
 သမားများဝင်လာသော တံခါးကို မျက်နှာမူလျက် ဖြစ်သည်။
 တံခါးစောင့်ရှုစေကို ဖယ်ရှား၍ တံခါးကို တွန်းပြီးဝင်လာကြ
 သော စစ်ဝတ်စုံဝတ် လူသုံးလေးယောက်ကို မြင်ရသောအခါ
 ကျွန်တော်၏ စိတ်၌အရေးတကြီးကိစ္စထစ်ခုအတွက် ဗိုလ်ချုပ်
 ထံသို့ သတင်းပို့ရန်လာခြင်းဖြစ်မည်၊ ဒို့လူတွေဟာ နားမလည်
 ချက် ဆိုးရွားလှသေးသည်။ ဝန်ကြီးများအစည်း အဝေးခန်းထဲ
 လာတာတောင် သေနတ်တွေ အပြင်မှာမထားခဲ့ဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၄၈

အား သူ့လူတွေ ဤကဲ့သို့ နောက်မလုပ်ရန် ဆုံးမထားပါဟု ပြောဦးမည်စိတ်ကူးနေစဉ် ရှေ့ဆုံးမှဝင်လာသူသည် အစည်းအဝေးစားပွဲကြီး၏ ဂဝယ်ပုံအဝမှဝင်၍ အလယ်၌ ခြေစုံရပ်ပြီး လျှင် ဗိုလ်ချုပ်အား စ၍ ပစ်လေတော့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ထိုင်ရာမှထ၍ လက်ကာပြုပြီးလျှင် တစ်ခုခုအော်၍ ပြောသည်။ ကောင်းကောင်း နားမလည် လိုက်ပါ။ လူသတ်သမားများ ပစ်ခတ်နေစဉ် ဗိုလ်ချုပ်သည်သူ၏ လက်ယာဘက် နောက်ဆွယ်တွင်ရှိသော ရုံးစားပွဲသို့သွားရာ မရောက်မီ စားပွဲ ၂ ခုအကြား၌ ကျဆုံးခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အား စတင်ပစ်ခတ်နေချိန်၌ ဦးရွှေဘော်နှင့် ပျော်ဘွယ်ဦးမြတို့သည် ပြတင်းပေါက်မှကျော်၍ အစည်းအဝေး ခန်းမနှင့်ကပ်လျက်ရှိသော ဦးရွှေဘော်၏ရုံးခန်းသို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ကြလေသည်။ ကျွန်တော်သည် ပစ်သည်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့မှောက်၍ အိပ်ချလိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝဲဘက်တွင် ကပ်လျက်ထိုင်နေသူ ဦးအောင်ဇံဝေ၏ လက်ကိုဆွဲ၍ချလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက်တစ်ပြိုင်တည်းလောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ မှောက်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၄၉

လျက်သားဖြစ်သွားကြပါသည်။

လူသတ်သမားများသည် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် သခင်မြတို့ စားပွဲရှိ လူများအား ပစ်ပြီး၍ အားရမှ ကျွန်တော်တို့ထိုင်ရာ ဘက်သို့ပစ်သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အားမဲ၍ပစ်နေစဉ် ဦးရွှေဘော်နှင့် ပျော်ဘွယ်ဦးမြတို့ ပြေးချိန်ရခဲ့သည်။ ဦးအောင်ဇံဝေနှင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ လဲလျက်ရှိနေသဖြင့် ကျပြီး ထင်၍ များများအပစ်မခံရ။ ထိုင်လျက်ရှိသူများကိုသာ အာရုံပြု၍ပစ်ခတ်ကြသည်။ ထိုင်သူများအား အတော်အားရ လောက်အောင် ပစ်ခတ်ပြီးသည့်နောက် စားပွဲဝိုင်းအလယ်၌ ဝင်၍ ပစ်သူသည် ဒူးထောက်၍ ကျွန်တော်တို့ဘက်သို့ ဝှေ့ယမ်းပစ်ခတ်သေးသည်။ ထိုသို့ပစ်ချိန်တွင် ကျွန်တော်၏ လက်ယာဘက်လက်သူကြွယ်ထိပ်ကို ထိမှန်ခဲ့လေသည်။ အုတ်နံရံမှ ပြန်၍ဝင်လာသော ကျည်ဆန်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆပါသည်။

အပစ်အခတ်များရပ်စဲ၍ လူသတ်သမားများ ပြန်ဆုတ်စဉ် အခန်းတွင်းမှ မထွက်သေးမီ ဦးအောင်ဇံဝေ သည် အိပ်နေရာမှ ထထိုင်ပြီး “သေကုန်ကြပြီ၊ သေကုန်ကြပြီ” ဟု

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၀
ထိမှန်ကြသူများအား လက်ညှိုးညွှန်၍ ဝမ်းနည်းပက်လက်
ညည်းညူနေသဖြင့် ထပ်ပစ်နေဦးမည်ဟုပြောပြီး ဆွဲလိုက်မှ
ပြန်လွှဲချလိုက်ပါသည်။

ဦးစောသည် အကြံပတ်စက်စွာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
နှင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များကို လုပ်ကြံခဲ့ရာတွင် မိမိအား သေနတ်
နှင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းအတွက် ရန်ငြိုးထားခြင်းကြောင့်တစ်ကြောင်း
ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုသို့ရန်ငြိုးထားခြင်းသည် မှားယွင်းသည်ဟု
ဦးဘဂျမ်းက ဆောင်းပါးတွင် ဤသို့ရှင်းလင်းဖော်ပြခဲ့၏။

နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များအား လုပ်ကြံရန် ဦးစော
စီစဉ်လျက်ရှိကြောင်း ရက်ပေါင်းများစွာ ကြိုတင်၍ သတင်း
ရရှိခဲ့သည်။ စုံထောက်အစီရင်ခံစာများလည်း ထပ်ကာ
ထပ်ကာ ပါရှိခဲ့လေသည်။ အဖွဲ့၏ ဗဟိုအမှုဆောင် အစည်း
အဝေးများတွင် ထိုသတင်းအကြောင်း ဆွေးနွေးကြသော
အခါများ၌ ဗိုလ်ချုပ်သည် လုံးဝမယုံကြည်ခဲ့ပေ။

“ကျွန်တော်တို့အားလုံး နိုင်ငံအပေါ်မှာ စေတနာ
အပြည့်အဝနဲ့ ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ ဆောင်ရွက်နေကြတာပဲ။
ဒီသတင်းမမှန်နိုင်ပါဘူး။ ဦးစော ဒါလောက် မမှိုက်ရိုင်းနိုင်ပါ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၁
ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို သတ်လို့ သူ့မှာ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ။
တိုင်းပြည်သာ နစ်နာမှာပေါ့။ သူ့သတ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဒီနေ့
သေရင် နက်ဖြန် တစ်တိုင်းပြည်လုံး အံ့ကြွပြီး သူ့ကို စိစိညက်
ညက်ချေမယ်ဆိုတာ သူ့သိမှာပဲ” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်သက်
ရောက်သည့်စကားများကိုသာ ပြောလေ့ရှိခဲ့သည်။

အကယ်၍ ဦးစောအား သေနတ်နှင့်ပစ်သည့်ကိစ္စ၌
ဗိုလ်ချုပ်၏ပယောဂသာ ပါခဲ့ပါလျှင် ဤမျှ ပြတ်ပြတ်သား
သား စိတ်ချယုံကြည်မှု ရှိခဲ့မည်မဟုတ်ပါ။ ခိုးတတ်လျှင် ယိုး
တတ်သည် ဟူသော စကားအတိုင်း မိမိကိုယ်တိုင်က မရှင်း
လျှင် ဤမျှလိပ်ပြာသန့်ခဲ့မည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်
ထိုအစည်းအဝေးများ၌ မိမိတို့ထင်မြင်ယူဆချက်များကို
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးလေ့ရှိကြသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်တို့
အား လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေသည်ဆိုသော သတင်းကို ဗိုလ်
ချုပ်ကိုယ်တိုင်က မယုံကြည်ဖြစ်နေသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်၏
အယူအဆကို အားလုံးကပင် လက်ခံခဲ့ကြရပါသည်။

ရခိုင်အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဦးအောင်ဖေသည်
လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ခဲ့၍

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၂

လုပ်ကြံရာမှ သီသီလွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ရာထူးဝန်အဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆက်လက်၍ အမှုထမ်းခဲ့သော ဦးအောင်ဇေဝက ထိုနံနက်ခင်းကို 'လမ်းစဉ် အတွင်း'တွင် အောက်ပါကဲ့သို့ ထင်ထင်ရှားရှား မှတ်မိသမျှ ရေးသားထားသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့ နံနက် (၁၀)နာရီ ခန့်တွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တစ်ခုဇာတာမျှ ခံစားလိုက်ရသော အတွေ့အကြုံနှင့် အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏တစ်သက် တာတွင် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မေ့၍မရနိုင်တော့ပေ။

သေနတ်သံများစဲသွားပြီးနောက် လူသတ်သမားများ ထွက်သွား၍ အသံဗလံများ ဆိတ်ငြိမ်သွားသောအခါတွင်မူ ကျွန်ုပ်နှင့် ဝန်ကြီးဦးဘဂျမ်းတို့သည် ဝမ်းလျားမှောက်နေရာမှ ထပြီး စားပွဲပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်မိကြသည်။ ကျွန်ုပ်မှတ်မိ သောမြင်ကွင်းကို ဖော်ပြရလျှင် ပေ ၄၀ ပတ်လည်ခန့်မျှ ရှိသောခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး ဆီးနှင်းများကျသတဲ့သို့ ယမ်းငွေ့များ တထောင်းထောင်းနှင့် ဖူးလွှမ်းနေပြီး ကျည်ဆန် များကလည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပြန့်ကြဲ၍နေပေသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၃

ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း (ထိုစဉ်က စပတ်လမ်း) ဘက်သို့မျက်နှာပြုထားသော ဂငယ်သဏ္ဍာန် စားပွဲထပ်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ တုံး လုံးလဲလျက် ငြိမ်သက်နေသည်။ စားပွဲလက်ယာဘက်တွင် မိုင်းပွန်ဇော်ဘွားကြီး စပ်စံထွန်းက သူ၏ကုလားထိုင်ပေါ် တွင် ထိုင်လျက် စားပွဲပေါ်သို့ကုန်း၍ လက်ထောက်ထားပြီး ပါးစပ်ကိုပဲ ထားရာပါးစပ်မှ သွေးများယိုစီးကျနေသည်။

စားပွဲလက်ဝဲဘက်တွင် ထိုင်နေကြသော ဝန်ကြီး သခင်မြ သည် စားပွဲထိပ်လက်ဝဲဘက်ထောင့် စားပွဲအောက် နား၌ မှောက်လျက်လဲနေရာ သေဆုံးနေပြီဟု ယူဆရသည်။ ဝန်ကြီးမစ္စတာရာဇတ်၊ ဝန်ကြီး ဒီးဒုတ် ဦးဘချို၊ ဝန်ကြီး ဦးဘဝင်းနှင့် ဝန်ကြီး မန်းဘခိုင်တို့သည် သူတို့ ထိုင်မြဲကုလား ထိုင်များတွင် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျလျက် ငြိမ်သက်နေကြသည်။

မစ္စတာရာဇတ်နှင့် ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုတို့ နှစ်ဦးတည်းသာ မသေဆုံးကြသေးဘဲ အနည်းငယ်စီ အသက်ရှူရှိုက်လှုပ် ရှားနေသည်။ စားပွဲ၏ လက်ယာဘက် ကျွန်ုပ်နှင့် မိုင်းပွန်ဇော် ဘွားကြီး အကြားတွင် ထိုင်နေသော ဝန်ကြီးဖျော်ဘွယ်ဦး

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၄

မြန်နှင့် စားပွဲထိပ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လက်ယာဘက်တွင် ထိုင်နေသော အတွင်းဝန် ဦးရွှေဘော်တို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ အပြင်ဘက်သို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိသွားနိုင်ခဲ့သဖြင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ လက်ဝဲဘက်တွင်ထိုင်သော အတွင်းဝန် ဦးအုန်းမောင် မည်သည့်ပုံစံဖြင့် သေဆုံးနေသည်ကိုမူ မမှတ်မိတော့ပါ။

ဦးစောသည် ထိုလုပ်ကြံမှုကြီးကို အောင်မြင်ထမြောက်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ဇူလိုင်လ ၁၉ရက်နေ့ နံနက်တွင် ဝန်ကြီးများအစည်းအဝေး ပြုလုပ်မည့်သတင်းကို ဦးစော ကြိုတင်သိရှိနေခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

အခန်း (၁၆)

ခီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်း

ဦးစောနှင့် အပေါင်းပါတို့ကို စစ်ဆေးရာတွင် အထူးခုံရုံးက မျှတမှန်ကန်စေအောင် အထူးကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။ ငွေကြေးမတတ်နိုင်သော တရားအမှုစစ်ဆေးရာတွင် တစ်ဖက်သတ်မပြုပေ။ အကျေအလည် ပြန်လှန်မေးမြန်းခွင့်၊ ပြောခွင့်၊ ဆိုခွင့်တို့ကို ပေးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကဲ့သို့ သော နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်ကို လုပ်ကြံသူများပါတကားဟု ကြိုတင်၍ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမျိုးကို မပြုမိအောင် ကြိုပမ်းသည်။ ထိုသို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားခြင်းမရှိကြောင်းကို အမျိုးမျိုးသော နည်းများဖြင့် ပြသ၍ ထင်ရှားစေသည်။

နိုင်ငံက စိတ်ဝင်စားသော အမှုဖြစ်၍ ပြောကြ၊ ဝေဖန်ကြသည်များ ရှိသည်။ ထိုပြောစကားများကို အမှုတွင် လက်မခံရပေ။ ကိုယ်တိုင် အမှုနှင့် ဆီလျော်ပတ်သက်သည်ကို မြင်ရကြားရသူတို့က သူတို့မြင်ရ ကြားရသမျှကို သာ ထွက်ဆိုစေသည်။

တရားခံတို့သည် စွပ်စွဲသော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၆
ကြောင်းကို တရားလိုဘက်က အထင်အရှား သက်သေထူရ
သည်။ ထိုသို့ သက်သေထူနိုင်လျှင် အမှုပျက်သည်။ တရားခံ
တစ်ဦးကို ထင်ကြေးနှင့် အပြစ်မပေးနိုင်ပေ။ ရှေ့နေချုပ်
ဦးထွန်းဖြူနှင့် အဖွဲ့သည် သက်သေပေါင်း ၁၃၁ ယောက်ကို
စစ်ဆေးရန် စာရင်းတင်သည်။ တရားခံအချို့၏ ပြောဆိုချက်
များကိုလည်း တင်ပြနိုင်သည်။

ဦးစောအိမ်ဝင်းမှလည်းကောင်း၊ အနီးတစ်ဝိုက်မှ
လည်းကောင်း၊ ရေကန်တွင်းမှလည်းကောင်း ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့
သောလက်နက်၊ စစ်ဝတ်တံဆိပ်များ၊ ကားနံပါတ်ပြားစသော
သက်သေခံပစ္စည်းများကိုလည်း တင်ပြနိုင်သည်။ သက်သေ
ခံကွင်းဆက်များ ခိုင်ခန့်ရမည်။ အဆက်မပြတ်ရှိရမည်။
ထို့ကြောင့် သက်သေတင်ရာတွင် ပိုနေလျှင်မထောင်း တာ။
လိုနေလျှင် ခက်တတ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် သက်သေ ၇၇ ယောက်ကို စစ်ဆေး
ပြီး ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဟု တရားလိုဘက်မှ တွက်ချက်တာ
ကျန်သက်သေများကို မစစ်ဆေးတော့ပါဟု ခုံရုံးကို
ပြောကြားသည်။

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၇
တရားခံဘက်ကိုလည်း တရားလိုသက်သေများကို
ပြန်လှန်မေးမြန်းခွင့်၊ စွဲချက်တင်လျှင် တင်ပြီးသောအခါ
ပြန်ခေါ်၍ မေးမြန်းခွင့် အပြည့်အစုံပေးရသည်။ တရားခံတို့က
စွဲချက်တင်ပြီးလျှင် ကျမ်းနှင့် အစစ်ခံ သက်သေပြလိုပြု အစွမ်း
ကုန် အပြည့်အဝရုံးက ပေးခဲ့သည်။

အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်၌ပင် လုပ်ကြံမှုကို စစ်ဆေး
ခဲ့စေကာမူ လေ့လာသူများ၊ တရားခံများ၏ ဇနီး ဆွေမျိုးများ၊
သတင်းစာဆရာများကို တက်ရောက်ခွင့်ပြုခဲ့လေသည်။
သတင်းစာများကလည်း အမှုစစ်ဆေးပုံ အပြည့်အစုံကိုမပြတ်
ဖော်ပြကြလေသည်။

လူသိရှင်ကြား စစ်ဆေးရသော်လည်း အမှုအ
ကြောင်းမဟုတ်မတရားပြောခြင်း၊ သတင်းလွှင့်ခြင်း မပြုရပေ။
ထိုသို့ ပြုလုပ်လျှင် တရားသူကြီးများ၊ ဂျူရီလူကြီးများ ပါဝင်
စစ်ဆေးခဲ့လျှင် ယင်းလူကြီးများ၏ စိတ်ကို အနှောင့်အယှက်
ဖြစ်စေတတ်သည်။ လုပ်ကြံမှုစစ်ဆေးနေရာတွင် ခုံရုံးက
သတင်းစာနှစ်စောင်ကိုသာ သတင်းရေးသားခြင်းနှင့် ဟာ
သက်၍ အစပိုင်းတွင် သတိပေးခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၅၈
ကား မျှမျှတတ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အမှုသတင်းများကို ဖော်ပြကြ
လေသည်။

လုပ်ကြံမှုကြီးကိုမူ မှန်မှန်မြန်မြန် စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့
သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၂၀)ရက်နေ့တွင်
အထူးခုံရုံးကို ဖွဲ့စည်းပြီး၊ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင်
အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်၌ စတင်၍ထိုင်၊ ၁၅ရက်နေ့တွင်
သက်သေများကို စတင်စစ်ဆေးကာ ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ရက်နေ့
တွင် စီရင်ချက်ချနိုင်ခဲ့လေသည်။

အခန်း (၁၇)

ကြိုးပေးခံရသောဂဠုန်ဦးစောနှင့်အပေါင်းပါများ

နိုင်ငံတော်လုပ်ကြံမှုကို ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင်
အထူးခုံရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်သည်။ စာမျက်နှာ ၈၄ မျက်နှာ
ရှည်လျားသော စီရင်ချက် ချမှတ်သည်။ စာမျက်နှာ ၈၄ မျက်
နှာရှည်လျားသော စီရင်ချက်ဖြစ်၍ နှစ်နာရီကျော်မျှ နာယက
ဦးကျော်မြင့်က ဖတ်ရသည်။

ရုံးတွင် လူစည်ကားနေသည်။ တရားခံများလည်း
ရောက်ရှိနေကြသည်။ ဦးစောကား သူ၏ ရှေ့နေ ဘာတားနစ်
အနီးတွင် ထိုင်လျက်ရှိသည်။

စီရင်ချက်ကို အင်္ဂလိပ်လို ရေးသားဖတ်ကြားသည်။
သက်သေထွက်ချက်များကို စေ့စုံစွာ သုံးသပ်ပြီး
နောက်စွဲချက်များအတိုင်း မှန်ကန်ထင်ရှားသည်ဟု အထူးခုံရုံး
ဆုံးဖြတ်လေသည်။ တရားခံတစ်ဦးစီအပေါ် သေဒဏ်
သတ်မှတ်လေသည်။ အစိုးရသက်သေဘညွန့်ကိုလွှတ်သည်။

စီရင်ချက်မချမီ အသင့်ခေါ်ထားသော အကျဉ်း
ထောင် ဆရာဝန် ဒေါက်တာထွန်းဝင်အား ရုံးကတရားခံရန်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၀
ကြီးအောင်ကို စစ်ဆေးကာ အသက်ခန့်မှန်းစေသည်။
ဒေါက်တာထွန်းဝင်းက ရန်ကြီးအောင်တွင် အထက်အံ့သွား
ပေါက်နေပါပြီ။ အမွေးအမှင် စုံပါပြီ။ အင်္ဂါများ ဖွံ့ဖြိုးနေပြီ
ဖြစ်၍ အသက် ၁၇ နှစ်မှ ၁၈နှစ်အကြား၌ ရှိပါလိမ့်မည်ဟု
ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

ထိုအရွယ်အရောက်နေပြီဆိုလျှင် သူ့အားလည်း
တရားဝင်သေဒဏ် ပေးနိုင်လေသည်။

စီရင်ချက်ဖတ်ကြားရာတွင် ငြိမ်၍ နားထောင်
နေသော ဦးစောသည် သေဒဏ်ကျပြီဟု ကြားရသောအခါ
မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ဖြူရော်ရော်ဖြစ်လာသည်။ စီရင်ချက်
ဖတ်ကြားပြီးသောအခါ၌ ထိုင်ရာမှထ၍ အမှုသုံးသပ်ချက်
အချို့ကို ပြန်လှန်ချေပလေသည်။

သို့ရာတွင် အထူးခုံရုံးသည် အပ်နှင်းသော အာဏာ
ကို သုံးစွဲသွားပြီ။ တင်ပို့သောအမှုကို စစ်ဆေးစီရင်၍ပြီး
လေပြီ။ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်များ မှားယွင်းနေလျှင် အယူခံရုံး
များက သင့်ဘော်သလို ပြင်ဆင်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ အယူ
ခံဝင်လိုက ဂူရုက်အတွင်း အယူခံဝင်နိုင်ကြောင်း တရားခံများ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၀
အား ပြောကြားပြီးနောက် အထူးခုံရုံးနာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ
သည် တရားခွင်မှ သက်ဆင်းကြလေသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၃) ရက်နေ့၊ လွတ်လပ်ရေး
အကြံပြုနေ့တွင် ဦးစောအတွက် ရှေ့နေမစ္စတာ ဟက်ဗာက
ဟိုက်ကုတ်တွင် အယူခံလွှာတင်လေသည်။

နောက်နေ့တွင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို ကြေညာ
သည်။ ဟိုက်ကုတ်သည် တရားလွတ်တော် ဖြစ်လာသည်။
ယခင်က ဘုရင်က တရားလိုပြု၍ ဦးစောနှင့် အပေါင်းပါတို့
ကို တရားစွဲဆိုခဲ့ရသည်။ အယူခံမှုများကိုမူ 'ဦးစောနှင့်
ပြည်ထောင်စု'ဟု အမည်တပ်သည်။

ကျန်တရားခံများကလည်း အကျဉ်းထောင်မှ အယူခံ
ခံဝင်ကြသော်လည်း ရှေ့နေငှားရမ်းခြင်း မပြုနိုင်ကြပေ။ တရား
လွတ်တော်က သူတို့အတွက် အစိုးရစရိတ်ဖြင့် ငှားရမ်း
ပေးရန် စီစဉ်သည်။ ခင်မောင်ရင်က ရှေ့နေကြီးကြီးကောင်း
ကောင်း ငှားပေးပါ။ ဒေါက်တာဘဟန်ကို ရနိုင်လျှင် ငှားပေး
ပါဟု တောင်းဆိုသည်။ ဒေါက်တာဘဟန်က မလိုက်လို့
ကြောင်းပြောသဖြင့် ခင်မောင်ရင်၊ သုခနှင့် မောင်နီတို့အတွက်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၂

မစ္စတာ ဒီဂျေဒယ်နီယယ်ကို ငှားပေးသည်။ မောင်စိုး၊ သက်နှင်း ရန်ကြီးအောင်နှင့် မှူးကြီးတို့က သာယာဝတီမှ ရှေ့နေကြီး ဦးစံဝင်းကိုပင် ကျေနပ်ပါသည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် ဦးစံဝင်းသည် တရားလွှတ်တော်တွင် အမှုလိုက်ပါခွင့်မရှိ၍ ဦးကြာခိုင်ကို ငှားရမ်းပေးရသည်။ မောင်စိန်အတွက် ဦးစောလှဖြူကို တရားလွှတ်တော်က ငှားရမ်းပေးသည်။ ရှေ့နေခကို ပထမနေ့အတွက် ၁၀၀ ကျပ်၊ နောက်နေ့များ အတွက် တစ်နေ့လျှင် ၇၅ ကျပ်ခွင့်ဖြုရန် တရားရေးဌာနနှင့် စီစဉ်ပေးသည်။

ဦးစောနှင့်အပေါင်းပါတို့က အယူခံမဝင်ကြလျှင်လည်း အထူးခုံရုံးက ချမှတ်သော သေဒဏ်ကို စီရင်ရမည် မဟုတ်သေးပေ။

တရားလွှတ်တော်က သေဒဏ်ပေးထားသော ရာဇဝတ်မှုများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရသေးသည်။ အတည်ဖြူ မှသာ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးစောနှင့် အခြား တရားခံများက တင်သွင်းကြသော အယူခံမှုနှင့် တရားလွှတ်တော်က အလိုအလျောက်ဖွင့်ရသော ပြန်လည်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၃

သုံးသပ်မှုကို အတူပူးတွဲ၍ လျှောက်လဲကြားနာကြလေသည်။ ဦးစောက အကျဉ်းထောင်မှနေ၍ မတ်လ ၃ ရက် နေ့စွဲဖြင့် အယူခံရုံးသို့ အကြောင်းအချက်များ ဖြည့်စွက်၍ တင်ပြပေးသည်။ သူ၏ နိုင်ငံရေးသက်တမ်း အနှစ် (၃၀)တွင် အကြမ်းဖက်မှု မပြုခဲ့၊ ဝါသနာ မပါခဲ့ပါ။ ဘညွန့်ကသာ လုပ်ကြံမှုကြီးကို သူမသိရဘဲ ကြံစည်တူဖွဲ့လွန်း ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘရင်းသေနတ်များကို ထုတ်ယူခဲ့ပြီး နောက် သွေးနားထင်ရောက် အထင်ကြီးသွားသော ဘညွန့် ၏လက်ချက်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

တူတော်သူ ခင်မောင်ရင်သည်လည်း ဘညွန့်ကို အားကျပြီး နိုင်ငံရေးလောဘဝင်ကာ မဟုတ်တာလုပ်၊ မမှန် တာ ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တရားဝန်ကြီးများ၏ တူတစ် ယောက်က တရားဝန်ကြီးများ၏ မော်တော်ကားကို ယူသွား ပြီး မြို့ထဲတွင် လုယက်သည်ဆိုပြီး ပြီးလျှင် သူကတရားဝန် ကြီးများကို ဆွဲထည့်ကာဖြောင့်ဆိုရုံမျှနှင့် တရားဝန်ကြီးများကို ပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်ပါသလား၊ စဉ်းစားကြပါ။

အမှုအတွင်းသတင်းစာများက ရေးသားကြသော

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၄
ကြောင့် လူထုကလည်း သူ့အပေါ်အမျက်ဒေါသထွက်၊
အထူးခုံရုံးကလည်း အစွဲအလမ်းရှိနေခဲ့သဖြင့် အမှန်တရား
မရခဲ့ပါ။ အထူးခုံရုံးနာယကမှာလည်း နိုင်ငံရေးတွင် သူနှင့်
အတိုက်အခံ လုပ်ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်ကို
ဖြစ်စေရန် အယူခံကို ဆုံးဖြတ်ပေးကြပါဟု တောင်းဆိုလေ
သည်။

တရားလွှတ်တော်က မတ်လ (၈)ရက်နေ့တွင်
စာမျက်နှာ ၅၀ ရှိသော စီရင်ချက်ဖြင့် အယူခံများကို ပယ်လေ
သည်။ သေဒဏ်ပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြစ်မှု၏ ပမာဏနှင့်
နှိုင်းချိန်လျှင်လည်းကောင်း၊ အယူခံတရားလိုတစ်ဦးစီ၏
ပါဝင်ကျူး လွန်ခဲ့ခြင်းနှင့်နှိုင်းချိန်လျှင်လည်းကောင်း လျှော့
ပေါ့ပေးရန် မမြင်ပေ။ သမ္မတကသာလျှင် ကရုဏာထား၍
လျှော့ပေါ့ခပေးလိုလျှင် ပေးရန် ဖြစ်ပေသည်ဟု မှတ်ချက်ပြု
လေသည်။

ဦးစောနှင့် အပေါင်းအပါများကို ရုံးများက မျှမျှတတ
စစ်ဆေးခဲ့သည်ဟု အများက မြင်ကြသည်။ တရားလွှတ်
တော်က အယူခံများကို အခွင့်ထူးကို လျှောက်ထားတောင်း

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၅
ဆိုနိုင်ကြသည်။ ဗမာပြည်သည် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံအဖြစ်
ရပ်တည်နေပြီဖြစ်ရာ ပရိဗိုကောင်စီသို့ အယူခံလမ်းမရှိတော့
ပေ။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ပရိဗိုကောင်စီက သုံးစွဲခဲ့
သော အာဏာများကို အပြည့်အဝ ကိုင်ဆောင်သုံးစွဲလျက်
ရှိသည်။

ဦးစော၊ မောင်ဖိုး၊ သက်နှင်း၊ ရန်ကြီးအောင် နှင့် မှူးကြီး
တို့က အခွင့်ထူးအယူခံဝင်ရန် လျှောက်ထားကြလေသည်။
ဦးစောအတွက် မစ္စတာဟက်တော့နှင့် ကျန်လျှောက်ထား သူ
တို့အတွက် ဦးကြာခိုင်ကပင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ကြသည်။
ရှေ့နေချုပ်ဦးချန်ထွန်းက အစိုးရအတွက် ဆောင်ရွက်သည်။

တရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တရားဝန်ကြီးချုပ် ဆာဘဦး၊
တရားဝန်ကြီး ဦးအေးမောင်နှင့် တရားလွှတ်တော် တရား
ဝန်ကြီးချုပ် ဦးသိန်းမောင်တို့က လျှောက်လဲချက်များကို ကြား
နာကြသည်။ တရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားဝန်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်
နေသော ဦးကျော်မြင့်က အထူးခုံရုံးတွင် နာယကအဖြစ် အမှု
ကို စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် အခွင့်ထူးအယူခံဝင်ရန် မပြု
တော့ပေ။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က တောင်းခံသော အခွင့်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၆
ထူးအယူခံဝင်ခွင့်ကို မပေး။ လျှောက်လွှာများကို ပယ်လေ
သည်။

စာမျက်နှာ ၅၇ မျက်နှာရှိသော စီရင်ချက်ကို ရေးသား
သော တရားဝန်ကြီးဦးအေးမောင်က 'ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်
ငံတော်တွင် တရားလွတ်တော်ချုပ်သည် နောက်ဆုံးအယူခံရုံး
ဖြစ်သည်။ ပရိဗိုကောင်စီက တက်ရောက်ရန် မရှိတော့ပေ။
သို့ရာတွင် ပရိဗိုကောင်စီက ယခင်အခါများတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ
ရာဇဝတ်အယူခံအမှုများကို စဉ်းစားခဲ့ကြရာ၌ မည်သို့သော
အမှုများကို အယူခံဝင်ခွင့် မပြုဟူသောမူများ ချမှတ်ခဲ့လေ
သည်။ ထိုအမှုများကို တရားလွတ်တော်ချုပ်က မလိုက်နာ
လျှင် မနေရ မဟုတ်သော်လည်း မျှတ၍ အတွေ့အကြုံရည်ဝ
သော မူများဖြစ်ကြသောကြောင့် လေးစားစွာ စဉ်းစားသင့်
သည်။

၁၉၄၈ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၇ရက်နေ့တွင် တရားလွတ်တော်
ချုပ်က ဦးစောတို့၏ လျှောက်လွှာများကို ပယ်ခဲ့သည်။

အခြားသောထရားခံများက တရားလွတ်တော်ချုပ်
သို့ လျှောက်ထားခြင်းမပြုတော့ဘဲ နိုင်ငံတော်သမ္မတထံ အ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၆၇
သနားခံကြသည်။

သမ္မတတွင် ပြစ်ဒဏ်ကိုလျှော့ပေါ့နိုင်သည့် အာဏာ
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးနိုင်သည့် အာဏာရှိလေသည်။
သေဒဏ်ကို တရားရုံးကသတ်မှတ်၍ နောက်ဆုံးအယူခံရုံး
များက အတည်ပြုပြီးလျှင် အမှုများကို သမ္မတထံတင်ပြ၍
အမိန့်ခံယူသောလုပ်ထုံး ရှိသည်။ ထိုလုပ်ထုံးအရ ဦးစောနှင့်
လေးဦးတို့၏ အမှုများကိုလည်းကောင်း၊ အသနားခံစာတွင်
ကြသော တရားခံများကိုလည်းကောင်း တရားရေးဌာနက
စိစစ်၍ သမ္မတထံ တင်ပြခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်က နိုင်ငံတွင် မငြိမ်မသက်ဖြစ်လာပြီ။ ကွန်မြူ
နစ်ပါတီများ တောခို၍ သွေးကျန်းကြပြီ။ ဟိုအဖွဲ့သည်အဖွဲ့
ကလည်း ပြင်းထန်စွာအရေးဆိုနေကြသည်။ အားစုနေကြ
သည်။ နိုင်ငံခြားမှ တိုးဝင်စွက်ဖက်မည့် ဘေးအန္တရာယ်ကို
လည်း သတိထား၍ စောင့်ကြည့်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ဦး
စောကဲ့သို့ လုပ်ကြံမှုကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ကိုလည်းကောင်း
ကာယကံမြောက် သွားရောက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသူများကို
လည်းကောင်း လျှော့ပေါ့သော ပြစ်ဒဏ်ပေးရန် အခြေအနေ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

က ခွင့်မပြုပေ။

မေလ၅ရက်နေ့စွဲပါ တရားရေးဌာနအတွင်းဝန် ဦးစံညွန့်၏ အမိန့်ဖြင့် ခင်မောင်ရင်အပေါ် ချမှတ်ထားသော သေဒဏ်ကို တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်သို့ သမ္မတက လွှဲပြောင်းလျှော့ပေါ့ပေးခဲ့သည်။ ကျန်တရားခံများအပေါ် ချမှတ်ထားသော သေဒဏ်ကို စီရင်ရန်ဖြစ်သည်။

မေလ၆ရက်နေ့စွဲဖြင့် အတွင်းဝန်ဦးစံညွန့်က အမိန့်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်သည်။ သူ့ခန့် မောင်နီတို့သည်လည်း သေဒဏ်မှလွတ်၍ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ကိုသာ ကျခံစေရမည်ဟု သမ္မတဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကြိုးပေးရန် နီးကပ်လာပြီးဖြစ်၍ ရန်ကုန်ဗဟိုအကျဉ်းထောင်၌ ကြိုးခန်းများတွင် သွင်းထားပြီးဖြစ်သော မောင်နီ၊ သုခ၊ စိန်ကြီးနှင့် ရန်ကြီးအောင်တို့အတွက် ဘုန်းကြီးများပင် ဖိတ်၍ တရားနာစေသည်။ သရဏဂုံတင်ပေးသည်။ စိန်ကြီးကမထူးပြီဆို၍ သရဏဂုံ အတင်မခံ။ သရဏဂုံတင်သောနေ့ ညနေစောင်းမှသာ သုခနှင့်မောင်နီတို့ သေဒဏ်မှလွတ်ကြောင်း စာရောက်လာသည်။ သူတို့ကို ကြိုးခန်းမှ အခြားအ

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော

ဆောင်သို့ ပြောင်းပေးလိုက်ကြလေသည်။

၁၉၄၈ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၈ရက်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်၌ ဦးစောသည် ဇနီး၊ သမီးတို့နှင့်အတူ မိုးညှင်းသီရိကျောင်းတိုက်၊ ရေလဲဦးပဏ္ဍိတဆရာတော်ထံမှ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတရား နာရသည်။

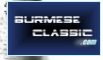
မေလ (၈) ရက်နေ့ အာရုဏ်တက်တွင် ဦးစော၊ မောင်စိုး၊ သက်နှင်းနှင့် မှူးကြီးတို့ကို အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်အတွင်း၌ ကြိုးပေးသည်။ စိန်ကြီးနှင့် ရန်ကြီးအောင်တို့ကို ရန်ကုန်ဗဟိုအကျဉ်းထောင်အတွင်း၌ တစ်ချိန်တည်းလို ကြိုးပေးသည်။

ဦးစောသည် သူ့အား သောက်ရန်ပေးထားသော နံနက်လက်ဖက်ရည်ကို အခန်း၌ ဆွမ်းကွပ်ခဲ့သည်။ ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင် ထွန်းညှိ၍လည်း ပူဇော်ခဲ့သည်။ ပြီးမှ အပြင်တွင် စောင့်နေကြသော အကျဉ်းဌာနမင်းကြီး ဦးဘမောင်၊ ဦးသန်းနွဲ့ (ဦးဘမော်၏သား၊ ယခု အငြိမ်းစား အကျဉ်းဌာနမင်းကြီး)၊ ဆရာဝန်၊ တရားသူကြီး စသူတို့ကို ပြုံးရွှင်စွာနှုတ်ဆက်သည်။ ဦးစောသည် ရှမ်းဘောင်းဘီမီးခိုးရောင်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်

ကြိုးပေးခြင်းခံရသော ဂဠုန်ဦးစော ၁၃၁
ဝတ်စားထားသည်။ ကြိုးစင်ရှိရာသို့ ထွက်ခွာလာကြရာ
ဘုရားရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ရာကို လွန်လာ
သဖြင့် ပြန်လှည့်၍ ခူးတုတ်ဝပ်ချသည်။ ကြိုးစင်ဘက်သို့
ဆက်လက်ထွက်ခွာကြရာတွင် မြင်ရာလူကို လှမ်း၍ နှုတ်
ဆက်သည်။ မိမြင်ရသူကို မေး၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ကြောင်းမှာ
ကြားသည်။ အထူးခုံးရုံးနာယက ဦးကျော်မြင့်နှင့်တကွ
သူ့အပေါ်တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ရသည့်သူများအား
မုန်းထားမှုမရှိပါဟု မှကြားခဲ့သည်။

ထို့နောက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ကြိုးစင်ပေါ်သို့
တက်သွားလေသည်။

စာစာနည်သွေး
ဆရာစံမြေ
စူးစည်းတင်ပြသည်။

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ တရားသူကြီးချုပ် ဒေါက်တာမောင်မောင်
နိုင်ငံတော်လုပ်ကြံမှု
- ၂။ ဦးဖေခင်၏ ကိုယ်တွေ့ပင်လုံ
- ၃။ ဦးလေးမောင်၏ မြန်မာ့နိုင်ငံရေး သမိုင်း
- ၄။ ရဲသွေးထက်၊ မြန်မာနိုင်ငံအရေး လုပ်ကြံသူ
ဂဠုန်ဦးစော